

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่อง
กับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE GOVERNANCE RATING
SCORE AND LIQUIDITY MANAGEMENT AND PROFITABILITY IN
SERVICES INDUSTRY GROUP IN THE STOCK EXCHANGE OF
THAILAND.

ศุภกร โพธิ์ทอง
SUPAKORN PHOTHONG

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE GOVERNANCE RATING
SCORE AND LIQUIDITY MANAGEMENT AND PROFITABILITY IN
SERVICES INDUSTRY GROUP IN THE STOCK EXCHANGE OF
THAILAND.

SUPAKORN PHOTHONG

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2021
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและ
การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร
ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนใน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE
GOVERNANCE RATING SCORE AND LIQUIDITY
MANAGEMENT AND PROFITABILITY IN SERVICES
INDUSTRY GROUP IN THE STOCK EXCHANGE OF
THAILAND.

นักศึกษา

นายศุภกร โพธิ์ทอง รหัสประจำตัว 64501131

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.เบญจพร โมกขะเวส

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัด)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ
(ดร.เบญจพร โมกขะเวส)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้ับการศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คำสำคัญ	การกำกับดูแลกิจการที่ดี/การบริหารสภาพคล่อง/ความสามารถในการทำกำไร
นักศึกษา	นายศุภกร โพธิ์ทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.เบญจพร โมกขะเวส
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบประเมินระดับการกำกับดูแลกิจการได้จากรายงานการประเมินการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ และใช้กระดาษทำการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารสภาพคล่องและความสามารถในการทำกำไร โดยมีกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง คือ มีกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง คือ บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 57 บริษัท ระหว่างปี 2561-2563 รวมระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้น 171 ตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) การบริหารสภาพคล่อง ได้แก่ อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินทรัพย์ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตรากำไรสุทธิ และอัตรากำไรขั้นต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินทรัพย์ และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วย อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

TITLE	RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE GOVERNANCE RATING SCORE AND LIQUIDITY MANAGEMENT AND PROFITABILITY IN SERVICES INDUSTRY GROUP IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND.
KEYWORD	CORPORATE GOVERNANCE, LIQUIDITY MANAGEMENT, PROFITABILITY
STUDENT	SUPAKORN PHOTHONG
ADVISOR	BENJAPORN MOKKHAVESA, Ph. D
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTING FACULTY ACCOUNTING SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2021

ABSTRACT

The objectives of this research were 1. to study the relationship between the level of good corporate governance and profitability of companies in the service industry listed on the Stock Exchange of Thailand and 2. to study the relationship between liquidity management. with the profitability of companies in the service industry listed on the Stock Exchange of Thailand It is quantitative research. (Quantitative Research) There are research tools such as The Corporate Governance Level Assessment Form can be obtained from the Corporate Governance Rating Assessment Report. and use paper to collect information about liquidity management and profitability. There were 57 companies in the service industry listed on the Stock Exchange of Thailand during the year 2018-2020 for a total of 3 years, a total of 171 samples. The data were analyzed using descriptive statistics. and multiple regression analysis to test the hypothesis.

The results showed that 1) The level of good corporate governance was the size of the board of directors, negative correlation with profitability as measured by the return on equity and 2) Liquidity management, inventory working capital ratio was negatively correlated with profitability as measured by return on assets. net profit margin and gross margin statistically significant at 0.01 level. Product working capital ratio and the working capital ratio was negatively correlated with the measured profitability. Return on Equity and net profit margin statistically significant at the 0.05 level

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูง จาก ดร.เบญจพร โมกษะเวส อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางและข้อคิดเห็น รวมถึงการตรวจสอบ ปรับปรุง ที่เป็นประโยชน์กับการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด ประธานกรรมการการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ ที่ได้ให้ความรู้และแนวทางในการดำเนินงานวิจัย รวมถึงคณาจารย์หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ผู้ให้ความรู้ ตลอดจนเจ้าของผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์และเอกสารวิชาการทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาได้นำมาศึกษาเพื่อประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้ทุกท่าน

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิตที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ และแบ่งปันประสบการณ์ ช่วยกันคิดและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการจัดทำรายงานการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนสำเร็จเป็นที่เรียบร้อย

ท้ายนี้ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วง ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ศุภกร โพธิ์ทอง
สิงหาคม 2565

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่	หน้าที่
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี Corporate Governance หรือCG.....	15
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร.....	27
2.4 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory).....	31
2.5 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล.....	33
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้าที่
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis).....	66
4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis).....	68
4.3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis).....	70
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	90
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	98
5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	102
5.4 ข้อเสนอแนะของการวิจัย.....	103
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	109
ภาคผนวก ก รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ คัดเลือกมาศึกษา.....	110
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS).....	113
ประวัติผู้วิจัย.....	120

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้าที่
ตารางที่ 2.1	จำนวนหลักเกณฑ์และน้ำหนักที่ใช้ในการประเมินปี 2561 – 2563.....	26
ตารางที่ 2.2	สรุปบททวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
ตารางที่ 3.1	กลุ่มตัวอย่างบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	55
ตารางที่ 3.2	กำหนดค่าระดับคะแนนผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	56
ตารางที่ 3.3	สรุปรายละเอียดของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	59
ตารางที่ 4.1	แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา.....	66
ตารางที่ 4.2	แสดงการวิเคราะห์ค่า Tolerance และ ค่า VIF.....	67
ตารางที่ 4.3	การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ.....	68
ตารางที่ 4.4	การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA).....	71
ตารางที่ 4.5	การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA).....	73
ตารางที่ 4.6	การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE).....	75
ตารางที่ 4.7	การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE).....	77
ตารางที่ 4.8	การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM).....	79
ตารางที่ 4.9	การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM).....	81
ตารางที่ 4.10	การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM).....	83
ตารางที่ 4.11	การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM).....	85
ตารางที่ 4.12	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย.....	86

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้าที่
ภาพประกอบที่ 1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ภาพประกอบที่ 2	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	18
ภาพประกอบที่ 3	เกณฑ์การจัดกลุ่มคะแนนการกำกับดูแลกิจการ.....	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตที่ผ่านมาเกิดการเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ธุรกิจล้มเหลวจากสาเหตุทางการเงินที่เป็นผลมาจากการกำกับดูแลกิจการที่ดี อย่างเช่น Enron WorldCom และ Wirecard ที่ส่งผลกระทบต่อทั่วโลกอันมีสาเหตุมาจากการบริหารจัดการของบริษัทที่ปฏิบัติด้วยความไม่ถูกต้อง เป็นผลให้เกิดความเสียหายต่อตลาดทุน นักลงทุน และผู้มีส่วนได้เสีย อย่างมากมาย และจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ในปี พ.ศ.2540 หรือที่ทุกคนรู้จักคือวิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง ถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่ร้ายแรงที่สุดในยุคนั้น ที่เป็นผลให้บริษัทอย่างมากมายล้มละลาย เพราะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจฟองสบู่แตก ทำให้บริษัทพบกับปัญหาสถานการณ์ด้านการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท ทำให้บริษัทหลายบริษัทปิดตัวลงไป และนักลงทุน เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก รวมไปถึงการว่างงานของคนไทย เพิ่มสูงขึ้นจากการตกงาน จากการที่บริษัทนั้นได้ปิดตัวลงไป จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ได้พบสาเหตุหลัก ๆ มาจาก การบริหารจัดการบริษัทที่ผิดพลาด ขาดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ผู้นำองค์กรขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารจัดการ ไม่มีความระมัดระวังในการดำเนินงาน ไม่คำนึงถึงผลกระทบหรือความเสียหายที่จะส่งผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย ผู้นำองค์กรใช้อำนาจทางหน้าที่การงานเพื่อหาประโยชน์เข้าตนเอง อันเป็นผลกระทบที่ทำให้หลาย ๆ บริษัท ล้มละลาย ตลาดทุนเกิดความเสียหาย รวมไปถึงนักลงทุน และสังคมโดยภาพรวม ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งให้กับองค์กรเพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กรอย่างยาวนาน ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ได้หันมาให้ความสนใจ ตื่นตัว และให้ความสำคัญกับการดูแลกิจการ (Corporate Governance) จนในปี พ.ศ.2545 รัฐบาลได้ประกาศให้ในปีนี้เป็น “ปีบรรษัทภิบาล” และได้จัดตั้ง “คณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติ” มีทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเข้าร่วมเป็นกรรมการเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนให้บรรษัทภิบาลให้ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น (ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์, 2562)

จากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้องค์กรได้กล่าวได้ว่า พื้นฐานสำคัญของกระบวนการในการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการควบคุมองค์กร ที่เรียกได้ว่า “บรรษัทภิบาล” หรือ “การกำกับดูแลกิจการที่ดี” (Corporate Governance) อันเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการ องค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และให้องค์กรเติบโตได้อย่างยั่งยืน สำหรับหลักการกำกับดูแลกิจการของประเทศไทย เริ่มมีการนำมาใช้ ในปี พ.ศ.2538 แต่ในช่วงนั้นองค์กรยังไม่ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี แต่ภายหลังจากการเกิดวิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง ทำให้บริษัทหันมาให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการเพิ่มมากขึ้นทำให้ในช่วง

หลังจากที่ผ่านมามีการนำหลักการกำกับดูแลกิจการมาใช้ในการบริหารจัดการในบริษัทที่จดทะเบียน ให้มีความน่าเชื่อถือ และสร้างพื้นฐานความแข็งแกร่งอย่างยั่งยืน จนกระทั่งมาในปี พ.ศ. 2560 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้ออกหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ.2560 (Corporate Governance CG Code) เพื่อให้เกิดความเข้มข้นให้เป็นที่ไปตามหลักสากลและเพื่อเป็นหลักให้คณะกรรมการบริษัทนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลกิจการ โดยหลักการของ CG Code ประกอบด้วย 8 หมวดที่เน้นบทบาทและการทำหน้าที่ของคณะกรรมการซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนและกำกับดูแลกิจการของบริษัทให้มีผลประกอบการที่ดีในระยะยาวอย่าง ยั่งยืน และเป็นที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย (สุภัสสรา ยามะเทวัน, 2562)

โครงสร้างองค์กรที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ควรประกอบด้วยคณะกรรมการที่ถือเป็นตัวแทนในการรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ควรมีความเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ เพื่อกำกับดูแลกิจการให้เป็นที่ไปตามกฎหมายตามวัตถุประสงค์ ข้อบังคับและมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น อีกทั้งคณะกรรมการยังมีหน้าที่กำหนดกลยุทธ์วิสัยทัศน์ นโยบาย เป้าหมายและพันธกิจ ของบริษัท รวมถึง ติดตามดูแลฝ่ายจัดการให้นำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และดูแลผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการควร แต่งตั้งคณะกรรมการชุดย่อยขึ้นมาทำหน้าที่แทนในบางงานตามความจำเป็น โดยพิจารณาจากขนาดธุรกิจ ความซับซ้อนในการดำเนินธุรกิจ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ต้องการ เช่น คณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการกำหนดค่าตอบแทน คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดี และ คณะกรรมการความเสี่ยง รวมถึงการแต่งตั้งเลขานุการบริษัทที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและให้คำแนะนำด้านกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆ จึงจะกล่าวได้ว่าบริษัทมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ช่วยสนับสนุนให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การดำเนินงาน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามารถแข่งขันในระยะยาวอีกด้วย จึงถือได้ว่าคณะกรรมการมีบทบาทและหน้าที่กำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการบริหารกิจการให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และทิศทางขององค์กรที่กำหนดไว้ รวมถึงปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอย่างครอบคลุมและบูรณาการทั้งมิติสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการเติบโตอย่างยั่งยืน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการองค์กรให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการชี้วัดผลการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์ เพื่อการนำไปปรับปรุงแก้ไขให้การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากบริษัทให้ความสำคัญต่อกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ก็ย่อมจะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของบริษัทมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันสูง เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ถือหุ้น นำไปสู่ความมั่นคงก้าวหน้าของธุรกิจในระยะยาว แต่ทั้งนี้ส่วนสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้จะต้องมีคณะกรรมการบริษัทเป็นตัวผลักดันให้เกิดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้ ทำให้เห็นได้ว่าโครงสร้างของคณะกรรมการก็มีส่วนช่วยให้องค์กรปฏิบัติงานได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ มีหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ก็จะมีส่วนช่วยให้ผลการดำเนินงานของบริษัทมีมูลค่าที่สูงขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

จากงานวิจัยที่ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี กับผลการดำเนินงานของกิจการ โดยส่วนใหญ่จะใช้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เป็นตัววัดผลของการดำเนินงาน (Fernandez, 2016) (อัญชลี พิพัฒน์เสริญ และศิลปพร ศรีจันเพชร, 2560) และการศึกษาในอดีตยังพบอีกว่าการใช้แบบประเมินการกำกับดูแลกิจการ ที่แตกต่างกันออกไปกับคะแนนการประเมินตัววัด พบว่า การกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงาน (กังสาดล แก้วหานามและคณะ, 2560) ยังพบอีกว่าระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลต่อการดำเนินงานโดยระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์แสดงให้เห็นว่ากิจการมีการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาซึ่งร่วมกับการบริหารจัดการจะช่วยให้กิจการนั้นมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น (เบญจวรรณ ศุภภัทรพร, 2560) ยังพบอีกว่าระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ ความเป็นอิสระของประธานกรรมการ ขนาดคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารระดับสูงไม่มีการควมรวมตำแหน่งมีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัท มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกซึ่งวัดค่าจากผลการดำเนินงานทางการเงินโดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เบญจพร โหมกขเวส, 2561) และยังพบอีกว่าอัตรากำไรสุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของกลุ่มธุรกิจการเงิน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ปราณี แจ่มสาคร, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่บอกว่าสัดส่วนกรรมการอิสระไม่มีผลต่ออัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เบญจพร โหมกขเวส, 2561)

สำหรับกลุ่มธุรกิจที่ได้นำหลักการกำกับดูแลกิจการมาใช้ นอกจากกลุ่มธุรกิจการเงินและกลุ่มธุรกิจพลังงานที่ได้นำหลักการกำกับดูแลกิจการมาใช้อย่างเข้มข้น เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าให้กับกิจการอย่างยั่งยืน ไม่ใช่เพียงกลุ่มธุรกิจที่กล่าวมาข้างต้นที่ได้นำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้เพียงกลุ่มธุรกิจเดียว แต่ยังมีกลุ่มธุรกิจอื่นที่ได้นำ CG Code มาปรับใช้ด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการก็เป็นส่วนหนึ่งในการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ในกิจการเพื่อเสริมสร้างแนวทางและรากฐานที่มั่นคงให้กับกิจการ เนื่องจากสถานการณ์ในยุคปัจจุบันกลุ่มธุรกิจบริการเป็นกลุ่มธุรกิจที่กำลังมาแรงและมีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก เพราะกลุ่มธุรกิจบริการเป็นกลุ่มที่เข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย ทั้งในด้านของการบริการด้าน ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล โรงเรียน การขนส่ง การท่องเที่ยว และสื่อโฆษณาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เข้าถึงผู้คนได้ง่ายและผู้คนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการที่กลุ่มธุรกิจบริการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ในกิจการถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ในด้านของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่ใช่เพียงผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุนเพียงอย่างเดียว แต่อาจจะกล่าวถึงผู้บริโภคด้วยเช่นกัน เพื่อเป็นสิ่งที่สามารถยืนยันได้ว่า การให้บริการต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้บริโภค กิจการมีความใส่ใจกับผู้บริโภคมากน้อยเพียงใด เปรียบกับคำนิยามที่ว่า ลูกคาคือพระเจ้า ด้วยสาเหตุหลักในครั้งนั้นนอกจากกลุ่มธุรกิจที่เคยประสบปัญหาเกี่ยวกับ

การกำกับดูแลกิจการที่ดีมาก่อน ไม่ว่าจะป็นธุรกิจการเงิน หรือธุรกิจอื่น ๆ ต่างมองเห็นเป็นเพียงสิ่งที ผิดพลาดในอดีตทยอยยกขึ้นมาเพื่อวิเคราะห์กับกลุ่มธุรกิจนั้น แต่ในทางเดียวกันนั้นกลุ่มธุรกิจอื่นๆ ก็ได้มีการ นำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ในการดำเนินงานของกิจการเช่นเดียวกันทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากกับ กลุ่มธุรกิจการเงิน ไม่เกิดขึ้นกับกลุ่มธุรกิจบริการเพราะมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่เสริมสร้างรากฐานความ แข็งแรงอย่างยั่งยืนมาจนถึงปัจจุบัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

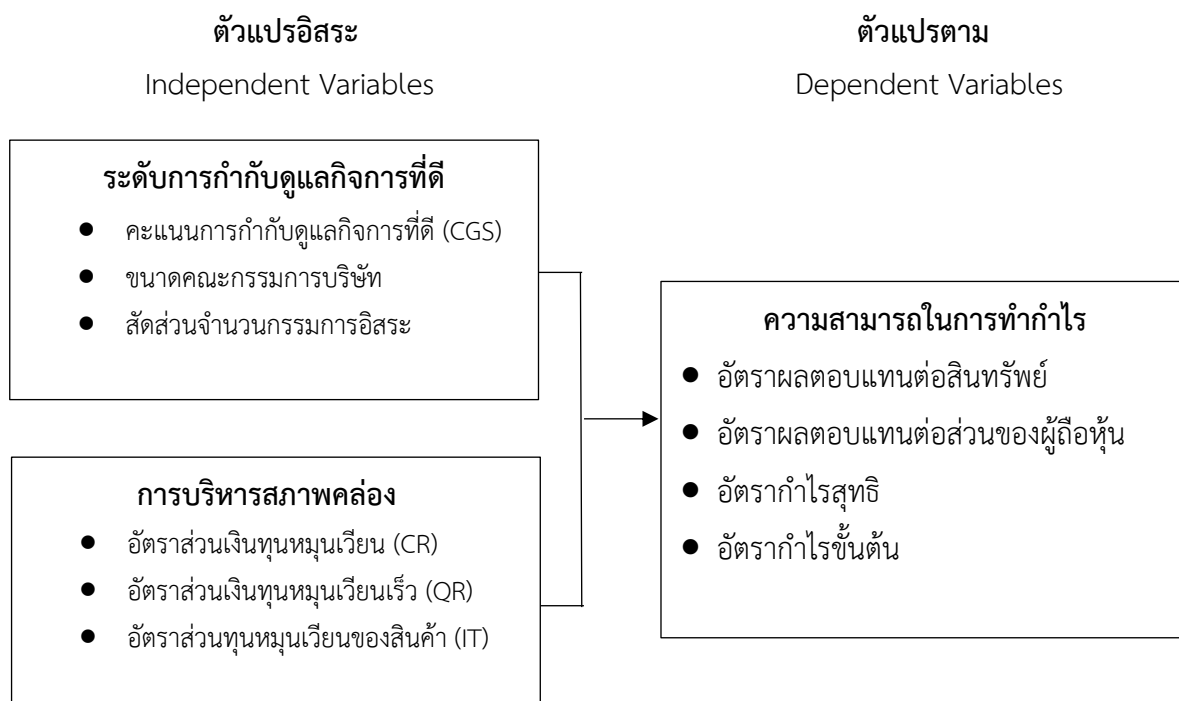
จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญแล้วว่าจะเกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก หาก จะศึกษาถึงการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ของกลุ่มธุรกิจบริการเนื่องจากผู้วิจัยพบว่า กลุ่ม อุตสาหกรรมบริการ เข้ามามีบทบาทในตลาดและการใช้ชีวิตประจำวันของผู้บริโภคมากขึ้นจนถือได้ว่าเป็น ปัจจัยที่ 5 สำหรับการดำรงชีวิต และยังพบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ ที่ดี (CGS) โดยเฉลี่ย อยู่ในระดับดีเลิศ และ ดี ซึ่งถือว่าเป็นระดับคะแนนที่สูง จากการประเมินและพิจารณา จากข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาให้เป็นเชิงประจักษ์ ถึง “ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีและโครงสร้างของคณะกรรมการบริษัทกับผลการ ดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ว่ามี ความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานหรือองค์กรนำไปพัฒนาด้านการกำกับดูแลกิจการ ที่ดี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะช่วยสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของคณะกรรมการ บริษัท ซึ่งจะทำให้ผู้ลงทุนเกิดความมั่นใจ รวมไปถึงคณะกรรมการบริษัทและผู้ลงทุนสามารถใช้ข้อมูลในการ เปรียบเทียบผลดำเนินงานที่เกิดขึ้น มาเป็นข้อมูลช่วยให้คณะกรรมการบริษัท มีแนวทางในการดำเนินงาน ต่อไปในอนาคต และผู้ลงทุนสามารถนำผลมาประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ได้

1.2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการ ทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีและโครงสร้างของ คณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4. สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 2 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 3 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 4 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 5 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 6 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 7 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 8 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากกำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.5.ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1.5.1.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทำการทบทวนศึกษาทางด้านแนวความคิดทฤษฎีจากเอกสารวิชาการ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1.5.1.1 ตัวแปรอิสระ คือ ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย (1) คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (2) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (3) สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ และ การบริหารสภาพคล่อง ประกอบด้วย (1) อัตรารส่วนเงินทุนหมุนเวียน (2) อัตรารส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (3) อัตรารส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า

1.5.1.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย (1) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (2) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (3) อัตรากำไรสุทธิ และ (4) อัตรากำไรขั้นต้น

1.5.2.ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่จดทะเบียนและมีการดำเนินงานในระหว่างปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 จำนวน 126 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่จดทะเบียนและมีการดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไข ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น 57 บริษัท โดยเงื่อนไขดังกล่าวมีดังนี้

1. เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยมีวันสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม และมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวัดตัวแปรต่าง ๆ อย่างครบถ้วนและสามารถเปรียบเทียบกันได้

2. เป็นบริษัทที่ไม่ถูกจัดประเภทให้อยู่ในกลุ่มบริษัทที่กำลังฟื้นฟูกิจการเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดเก็บข้อมูล เพราะบริษัทเหล่านี้ไม่ได้มีข้อมูลซื้อขายหลักทรัพย์ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและกลุ่มบริษัทที่อยู่ในกลุ่มฟื้นฟูกิจการนี้อาจเป็นตัวอย่างไม่ดี และไม่เป็นที่สนใจของนักลงทุน

3. เป็นบริษัทที่ไม่ถูกขึ้นเครื่องหมาย H หรือ SP จากตลาดหลักทรัพย์ ณ ช่วงเวลาที่ศึกษา และช่วงประมาณค่าเพราะเครื่องหมายดังกล่าวจะเป็นการงดการซื้อขายซึ่งจะทำให้ไม่มีข้อมูลในการซื้อขายหลักทรัพย์

4. ไม่เป็นบริษัทที่มีข้อมูลของงบการเงินไม่ครบถ้วน

1.5.3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาข้อมูลจากรายงานการประเมินการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (CGS) โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) แบบรายงานประจำปี 56-1 และงบการเงินประจำปี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2561 ถึง พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี

1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1. ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1.1. หากผลการศึกษาพบว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร จะสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร ถ้าความสัมพันธ์เชิงบวกก็แสดงให้เห็นว่าถ้าหากกิจการใดมีการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ในกิจการและได้รับคะแนนการกำกับดูแลกิจการในระดับที่สูง ก็จะช่วยให้ผลการดำเนินงานของกิจการดีขึ้นตามไปด้วย แต่ในทิศทางตรงกันข้ามถ้าคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานที่ลดลงไปด้วย เช่นเดียวกัน อีกทั้งยังสนับสนุนทฤษฎีตัวแทน เพราะว่า ในมุมมองของคณะกรรมการบริษัทที่เป็นฝ่ายบริหาร ได้รับความไว้วางใจและได้รับอำนาจในการตัดสินใจทางการบริหารงานต่าง ๆ จากเจ้าของ มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนให้กิจการนั้นมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีรวมถึงการวัดถึงความสามารถในสร้างผลการดำเนินงานที่ดีให้กับกิจการ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ถือหุ้น ถ้าผลการวิจัยของมาในเชิงบวกก็ถือว่ามีความสัมพันธ์กันและสามารถสนับสนุนแนวคิดและทฤษฎี ซึ่งถ้าหากผลการวิจัยนี้ได้แปลผลลัพธ์มาแล้ว สามารถที่จะนำผลการวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ไปสนับสนุนในการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2. หากผลการศึกษาพบว่าการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร จะสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร เพราะว่า ถ้ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวก อาจเป็นไปได้ว่ากิจการมีการบริหารสภาพคล่องที่ดีก็จะส่งผลให้กิจการมีผลประกอบการที่ดีด้วยเช่นเดียวกัน ถ้าหากมีความสัมพันธ์เชิงลบเป็นไปได้อาจกิจการขาดสภาพคล่องในการบริหารงานก็จะส่งผลให้ความสามารถในการทำของกิจการลดลงด้วยเช่นเดียวกัน แต่ถ้าหากผลการวิจัยไม่มี

ความสัมพันธ์กันก็แสดงว่าการบริหารสภาพคล่องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำกำไร ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปสนับสนุนในการทำวิจัยของท่านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3.สามารถนำกลไกของการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาประยุกต์ใช้กับความสามารถในการทำกำไรของกิจการเพื่อใช้มาเป็นแนวทางในการนำมาปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.ประโยชน์จากการนำเสนอผลงานวิจัยไปใช้

2.1.ประโยชน์ต่อนักลงทุน สำหรับนำแนวทางการเกี่ยวกับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี มาวิเคราะห์ในการสร้างผลการดำเนินงานของบริษัท ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเป็นการนำเสนอข้อมูลให้นักลงทุนใช้ในการวิเคราะห์ถึงกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจลงทุน

2.2.ประโยชน์ต่อหน่วยงานกำกับดูแลกิจการที่ดี สามารถนำผลการศึกษาในการวิจัยเกี่ยวกับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการบริหารสภาพคล่อง กับความสามารถในการทำกำไรของบริษัท มาปรับใช้กับหน่วยงานการกำกับดูแลกิจการของกิจการนั้นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจให้กับกิจการเพื่อนำผลจากการวิจัยไปประกอบกับการตัดสินใจในการดำเนินงานของกิจการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

2.3.ประโยชน์ต่อภาคธุรกิจ สามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจและปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัท รวมไปถึงโครงสร้างของคณะกรรมการบริษัท โดยให้ความสำคัญและตระหนักถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากขึ้น เพื่อผลประกอบการที่ดีในระยะยาว

2.4.ประโยชน์ด้านอื่น ๆ สามารถนำผลการศึกษาในงานวิจัยที่เกี่ยวกับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการจัดทำงานวิจัยให้แก่ผู้ที่มีความสนใจศึกษาวิจัยและใช้เป็นองค์ประกอบในการวิเคราะห์รวมไปถึงใช้เป็นกรณีศึกษาในการพัฒนา ด้านการศึกษา งานวิจัยสำหรับแนวทางดังกล่าวข้างต้นนี้ต่อไปในอนาคต

1.7.นิยามศัพท์เฉพาะ

การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) หมายถึง ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

คะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CG Score) หมายถึง ผลการประเมินจากสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ที่ได้ทำการวัดค่าระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เพื่อวัดถึงประสิทธิภาพในการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ในกิจการ ถ้ามีการนำหลักมาปฏิบัติใช้ครบทุกข้อตาม

เงื่อนไขก็จะได้รับค่าระดับคะแนนในระดับที่ดีเลิศ ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ทุกข้อ ระดับคะแนนก็จะน้อยลงจนถึงระดับผ่าน หรือ ไม่ผ่าน ตามเกณฑ์การพิจารณา

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Board Size) หมายถึง จำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะกรรมการบริษัท รวมถึงระหว่างปีที่มีการลาออกของกรรมการ

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (Independent Directors) หมายถึง กรรมการอิสระหรือกรรมการจากภายนอก คือ กรรมการที่มีได้เป็นกรรมการบริหารและไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำ และไม่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทที่มีกรรมการอิสระอย่างน้อย 1 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด แต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน

ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) หมายถึง ตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทว่ามีความสำเร็จมากหรือน้อยเพียงใด และเป็นข้อบ่งชี้ในความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลในงบการเงิน โดยการนำตัวเลขมาหาอัตราส่วนเพื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมอื่น หรือเปรียบเทียบกับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น หรือเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างรายการ โดยใช้ อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนการบริหารสินทรัพย์ อัตราส่วนการบริหารหนี้สิน รวมถึงอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) หมายถึง ความสามารถในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดว่าก่อให้เกิดผลตอบแทนกับธุรกิจมากน้อยเพียงใด โดยทำการเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม

อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) หมายถึง ความสามารถในการสร้างผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุน ว่าให้ผลตอบแทนมากน้อยเพียงใด เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรจากเงินลงทุนของผู้ถือหุ้น

อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) หมายถึง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการ และการควบคุมต้นทุนการผลิตของกิจการ โดยการนำกำไรขั้นต้นเปรียบเทียบกับยอดขาย

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) หมายถึง ความสามารถในการเปรียบเทียบผลกำไรสุทธิกับยอดขาย ทำให้ทราบถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการหลังจากการหักค่าใช้จ่ายทุกรายการแล้ว

การบริหารสภาพคล่อง (Liquidity Management) หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้สำหรับการบริหารวัดสภาพคล่องหรือการหมุนเวียนของกิจการ อัตราส่วนดังกล่าวนี้เมื่อวัดสภาพคล่องแล้วจะทราบถึงความสามารถในการจ่ายหนี้ระยะสั้นได้ ทำให้กิจการรู้ว่าสินทรัพย์หมุนเวียนที่กิจการมีอยู่นั้นเพียงพอต่อการจ่ายหนี้ โดยในการคำนวณวัดสภาพคล่องสามารถวัดได้จาก อัตราส่วนทุนหมุนเวียน และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งบ่งบอกถึงสภาพคล่องของกิจการในการจ่ายชำระหนี้ระยะสั้น หากอัตราส่วนนี้มีค่าน้อยกว่า 1 หมายถึง กิจการมีหนี้สินหมุนเวียนมากกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนทำให้เกิดปัญหาในการชำระหนี้ระยะสั้น

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียน สิ้นค้าคงเหลือ และหนี้สินหมุนเวียน ใช้วัดความสามารถของกิจการในการชำระหนี้ระยะสั้นด้วย สินทรัพย์หมุนเวียนที่แปรสภาพเป็นเงินสดได้เร็ว เพื่อให้ทราบสภาพคล่องที่แท้จริงของบริษัท

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) หมายถึง อัตราส่วนที่วัดถึงความสามารถในการขาย สิ้นค้าคงเหลือโดยวัดจากการเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือในช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อที่กิจการจะได้ คำนวณว่าต้องใช้เวลากี่วันในการขายสินค้าอีกทั้งยังช่วยให้กิจการสามารถตัดสินใจในเรื่องราคา การผลิต การตลาดและการซื้อสินค้าคงคลังในรอบต่อไปได้ดีขึ้น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Securities Exchange of Thailand) หมายถึง ตลาดทุนที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งระดมทุนระยะยาวที่มีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศ และเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน ควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นระเบียบ มีความคล่องตัวและมีความยุติธรรม

CG Code (Corporate Governance CG Code) หมายถึง หลักการกำกับดูแลกิจการ ที่ดี สำหรับบริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นหลักให้คณะกรรมการบริษัทนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำกับ ดูแลกิจการ โดยหลักการของ CG Code ประกอบด้วย 8 หมวดที่เน้นบทบาทและการทำหน้าที่ของ คณะกรรมการซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนและกำกับดูแลกิจการของบริษัทให้มีผล ประสิทธิภาพที่ดีในระยะยาวอย่างยั่งยืน และเป็นที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดด้วยระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ขนาดคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ และการบริหารสภาพคล่อง ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า ซึ่งวัดค่าจาก อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ และอัตรากำไรขั้นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมทั้งในส่วนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี Corporate Governance หรือ CG
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร
- 2.4 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)
- 2.5 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การแบ่งแยกโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมออกเป็น 8 กลุ่มอุตสาหกรรม และแบ่งหมวดธุรกิจออกเป็น 28 หมวดธุรกิจ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2565) มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 บริการ (Services) ธุรกิจในสาขาบริการต่าง ๆ ยกเว้นบริการทางการเงินและบริการด้านข้อมูลสารสนเทศหรือเทคโนโลยี หรือเป็นบริการที่ถูกจัดไว้ในกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่น ประกอบไปด้วย 6 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.1.1 พาณิชยกรรม (Commerce) ผู้ให้บริการจำหน่ายสินค้าทั้งแบบค้าปลีก และค้าส่งให้แก่ผู้บริโภค ทั้งที่มีหน้าร้านเป็นสถานที่จัดจำหน่าย เช่น ห้างร้าน ห้างสรรพสินค้า ดิสเคาท์สโตร์ ซูเปอร์สโตร์ ร้านสะดวกซื้อ และการขายที่ไม่มีหน้าร้านเช่นขายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สินค้าที่จำหน่ายต้องเป็นสินค้าขั้นสุดท้ายสำหรับผู้บริโภค จะเป็นสินค้าจากหลายหมวดก็ได้

2.1.1.2 การแพทย์ (Health Care Services) ผู้ให้บริการทางการแพทย์ ทันตแพทย์ ศัลยกรรมความงาม การฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพทางกายอื่นๆ

2.1.1.3 สื่อและสิ่งพิมพ์ (Media & Publishing) ประกอบด้วยผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายสื่อด้านต่างๆ ได้แก่ สื่อบันเทิง เช่นดนตรี ภาพยนตร์ ละคร รายการบันเทิงต่าง ๆ รวมถึงโรงภาพยนตร์ โรงละคร ผู้กระจายภาพและเสียง สถานีวิทยุและโทรทัศน์ ผู้ผลิตและจัดทำสื่อโฆษณา จำหน่ายสื่อสิ่งพิมพ์ เช่นโรงพิมพ์ สำนักพิมพ์ และผู้ผลิตหนังสือวารสาร หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์อื่นๆ

2.1.1.4 บริการเฉพาะกิจ (Professional Services) ผู้ให้บริการเฉพาะด้านต่างๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้หมวดธุรกิจใด เช่น การศึกษา ที่ปรึกษาทางธุรกิจ ผู้ให้บริการบำบัดของเสีย รวมถึงบริการเฉพาะกิจให้กับภาคธุรกิจอื่นๆ ที่ไม่ได้ถูกจัดไว้ในหมวดธุรกิจใด

2.1.1.5 การท่องเที่ยวและสันทนาการ (Tourisms & Leisure) ผู้ประกอบการโรงแรมและที่พักชั่วคราวต่างๆ และผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น บริษัทนำเที่ยว ผู้ประกอบการกิจการสถานที่เพื่อการพักผ่อน สันทนาการ ทัศนศึกษา เช่น สวนสัตว์ สถานบันเทิง สถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา

2.1.1.6 ขนส่งและโลจิสติกส์ (Transportation & Logistics) ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจการขนส่งในทุกๆ ช่องทาง เช่น ขนส่งทางอากาศ (สนามบิน สายการบิน) ขนส่งทางน้ำ (ท่าเรือ บริษัทเดินเรือ) ขนส่งทางรถไฟและทางบกอื่นๆ และผู้รับส่งสินค้าแบบครบวงจร รับฝากสินค้า ให้เช่าคลังสินค้า และบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 ธุรกิจการเงิน (Financials) เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวกับผู้ให้บริการทางการเงินประเภทต่าง ๆ ประกอบไปด้วย 3 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.2.1 ธนาคาร (Banking) ผู้ประกอบธุรกิจธนาคารตาม พ.ร.บ.การธนาคารพาณิชย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกิจการในลักษณะเดียวกันที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายพิเศษ

2.1.2.2 เงินทุนและหลักทรัพย์ (Finance & Securities) ผู้ประกอบธุรกิจบริษัทเงินทุน ลิขซิ่ง เช่าซื้อ (โดยไม่เป็นผู้ให้บริการหรือขายสินค้าแก่ลูกค้าโดยตรง) แพกเตอริง บัตรเครดิต สินเชื่อเพื่อการบริโภค บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บริษัทบริหารสินทรัพย์ และผู้ให้บริการด้านธุรกิจหลักทรัพย์อื่น ๆ

2.1.2.3 ประกันภัยและประกันชีวิต (Insurance) ผู้ประกอบธุรกิจตาม พ.ร.บ.ประกันภัย พ.ร.บ.ประกันชีวิต รวมทั้งกิจการในลักษณะเดียวกันที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายพิเศษ

2.1.3 อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (Property & Construction) กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตวัสดุก่อสร้าง ผู้พัฒนาและบริหารอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงบริการก่อสร้างและงานวิศวกรรม ประกอบไปด้วย 4 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.3.1 วัสดุก่อสร้าง (Construction Materials) ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายวัสดุ ก่อสร้าง วัสดุตกแต่งต่างๆ ที่มีใช้หลัก รวมถึงสุขภัณฑ์

2.1.3.2 บริการรับเหมาก่อสร้าง (Construction Services) ผู้ให้บริการและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เช่น บ้านจัดสรร อาคารชุด นิคม-อุตสาหกรรม ศูนย์การค้า ถนน สะพาน รวมถึงการให้บริการรับเหมาดกแต่งภายในอาคาร เคมีภัณฑ์ พื้นฐาน เคมีภัณฑ์แปรรูปต่างๆ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการก่อสร้าง ระบบวิศวกรรม และงานออกแบบที่เกี่ยวข้องกับบริการรับเหมาก่อสร้าง

2.1.3.3 พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (Property Development) ประกอบด้วยผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขายหรือให้เช่ารวมถึงบริหารจัดการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เช่น นิติบุคคลอาคารชุด หมู่บ้าน ที่ดิน เป็นต้น ตัวแทนหรือนายหน้าขายหรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์

2.1.4 สินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Products) เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสินค้าจำเป็นและสินค้าฟุ่มเฟือย ประกอบไปด้วย 3 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.4.1 แฟชั่น (Fashion) เป็นผู้ผลิต ออกแบบ ตัวแทนจำหน่ายสินค้าเครื่องนุ่งห่ม รองเท้า เครื่องหนัง กระเป๋า เจียระไนและแปรรูปอัญมณี เครื่องประดับต่างๆ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ เช่น เส้นใย เส้นด้าย ฟอกหนัง เป็นต้น

2.1.4.2 ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน (Home & Office Products) ประกอบด้วยธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าประเภทของใช้ในครัวเรือน หรือสำนักงาน ธุรกิจที่ผลิตและตัวแทนจำหน่ายของใช้ในครัวเรือน เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องตกแต่ง - บ้าน อุปกรณ์กีฬา ของเล่น และเครื่องครัว เป็นต้น ธุรกิจที่ผลิตและตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์ส่องสว่าง เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านและสำนักงาน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น ธุรกิจที่ผลิตของใช้สำนักงาน เช่น ปากกา แฟ้มเอกสารต่างๆ

2.1.4.3 ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์(Personal Products & Pharmaceuticals) ประกอบด้วยผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่าย ธุรกิจที่ผลิตสินค้าเพื่อการอุปโภคส่วนตัวต่างๆ เช่น เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวพรรณ น้ำหอม ผ้าอ้อม กระดาษชำระ ธุรกิจที่ผลิตยา เครื่องมือทางการแพทย์ สินค้าที่ใช้ไบโอเทคโนโลยีต่าง ๆ

2.1.5 เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Agro & Food Industry) เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการเพาะปลูก ทำป้าไม้ ทำปศุสัตว์ แปรรูปผลิตผลทางการเกษตร และผลิตอาหารและเครื่องดื่ม ประกอบไปด้วย 2 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.5.1 ธุรกิจการเกษตร (Agribusiness) ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร เพาะปลูก ทำป้าไม้ ประมง ปศุสัตว์ รวมถึงโรงเชือดและชำแหละ ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายอาหารสัตว์เศรษฐกิจ เช่นเพื่อการประมง และการปศุสัตว์ ธุรกิจที่เป็นตัวแทนจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตรเบื้องต้นเพื่อนำไปใช้ต่อในอุตสาหกรรมอื่น ยกเว้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืชที่เป็นเคมีภัณฑ์และที่เกี่ยวข้องกับเส้นใย

2.1.5.2 อาหารและเครื่องดื่ม (Food & Beverage) ธุรกิจที่แปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเป็นอาหารพร้อมปรุงหรือพร้อมรับประทาน ได้แก่ การตัดแต่งและชำแหละเนื้อสัตว์ ออกเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ประงสุก ดำเนินกรรมวิธีเพื่อการเก็บรักษาสินค้า ธุรกิจที่ประกอบกิจการร้านอาหาร ตัวแทนจำหน่ายอาหาร ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายเครื่องปรุงรส ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายอาหารสัตว์เลี้ยง

2.1.6 เทคโนโลยี (Technology) ธุรกิจอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับสินค้าเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นสินค้าขั้นต้น ขั้นกลางหรือขั้นสุดท้าย และรวมถึงผู้ให้บริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประกอบไปด้วย 2 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.6.1 ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Components) ผู้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในเครื่องใช้ไฟฟ้า หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป เช่น IC PCB Semiconductor (ยกเว้นชิ้นส่วนที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้เฉพาะในคอมพิวเตอร์)

2.1.6.2 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication Technology) ผู้ให้บริการเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลและการสื่อสาร เช่น ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรคมนาคม ดาวเทียม เคเบิล ผู้วางระบบ IT ผู้ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จัดทำหรือออกแบบอินเทอร์เน็ต ผู้ผลิต หรือให้บริการติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ เมนเฟรม Server ผู้ผลิตหรือจำหน่ายอุปกรณ์สำหรับเทคโนโลยีนี้ เช่น อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมต่างๆ ฮาร์ดแวร์ และชิ้นส่วนเฉพาะของคอมพิวเตอร์ และผู้พัฒนาซอฟต์แวร์

2.1.7 สินค้าอุตสาหกรรม (Industrials) เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตและจัดจำหน่ายวัตถุดิบทั่วไปที่สามารถนำไปใช้ได้หลายอุตสาหกรรม สินค้าขั้นต้นหรือสินค้าขั้นกลาง เครื่องมือและเครื่องจักรต่าง ๆ ที่นำไปใช้ต่อในอุตสาหกรรมการผลิตต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมยานยนต์ ประกอบไปด้วย 6 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.7.1 ยานยนต์ (Automotive) ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจผลิตหรือประกอบรถยนต์ และยานยนต์ประเภทต่าง ๆ ธุรกิจที่ผลิต หรือเป็นตัวแทนจำหน่าย หรือประกอบชิ้นส่วนหรืออะไหล่รถยนต์ ธุรกิจที่ให้บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ ธุรกิจที่จัดจำหน่าย และเป็นศูนย์จำหน่ายรถยนต์ ทั้งมือหนึ่งและมือสอง

2.1.7.2 วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร (Industrial Materials & Machine) ประกอบด้วยผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายเครื่องจักร เครื่องมือทุกชนิด ทั้งเครื่องจักรกลหนักหรือเบา ธุรกิจอุปกรณ์หรือส่วนประกอบพื้นฐานของเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ ฉนวนไฟฟ้า มอเตอร์ต่างๆ ธุรกิจวัตถุดิบที่ใช้ได้ในหลายอุตสาหกรรม ยกเว้น บริษัทที่ผลิตเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ได้เฉพาะในหมวดธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งโดยไม่สามารถใช้กับการผลิตสินค้าในหมวดอื่นได้เลย

2.1.7.3 บรรจุภัณฑ์ (Packaging) ผู้ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ หรือส่วนประกอบบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้ผลิตบรรจุภัณฑ์ และไม่ได้จัดไว้ในหมวดธุรกิจอื่น ๆ

2.1.7.4 กระดาษและวัสดุการพิมพ์ (Paper & Printing Materials) ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่าย เยื่อกระดาษ กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษทุกชนิด หมึกสำหรับการใช้ในการพิมพ์ต่าง ๆ

2.1.7.5 ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ (Petrochemicals & Chemicals) ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่าย สินค้าในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เม็ดและผงพลาสติก ผลิตภัณฑ์พลาสติกขึ้นรูปต่าง ๆ สารเคมี เคมีภัณฑ์พื้นฐาน เคมีภัณฑ์แปรรูปต่างๆ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยกเว้น การผลิตสินค้าพลาสติกขึ้นรูปเพื่อเป็นอุปกรณ์ ชิ้นส่วนหรือเครื่องประกอบของสินค้าขั้นสุดท้าย หรือกลุ่มสินค้าใดเป็นการเฉพาะ

2.1.7.6 เหล็ก และ ผลิตภัณฑ์โลหะ (Steel and Metal Products) ผู้ผลิต แปรรูป หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล็ก โครงสร้างเหล็ก รวมถึงผลิตภัณฑ์โลหะที่มีส่วนประกอบจากเหล็กเป็นส่วนใหญ่

2.1.7.7 กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Property Fund & Real Estate Investment Trusts) กองทุนรวมหรือกองทรัสต์ที่มีวัตถุประสงค์นำเงินไปลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ รายได้มาจาก ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไรจากการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

2.1.8 ทรัพยากร (Resources) กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการแสวงหา หรือจัดการทรัพยากรต่างๆ เช่น การผลิตและจัดสรรเชื้อเพลิงพลังงาน และการทำเหมืองแร่ เป็นต้น ประกอบไปด้วย 2 หมวดธุรกิจ คือ

2.1.8.1 พลังงานและสาธารณูปโภค (Energy & Utilities) ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับผลิต สํารวจ ขุดเจาะ ก่ล่น และตัวแทนจำหน่ายพลังงานธรรมชาติในรูปต่างๆ เช่น น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ผู้ให้บริการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา และแก๊ส

2.1.8.2 เหมืองแร่ (Mining) ผู้สำรวจแร่ ทำเหมืองแร่ ถลุงแร่ ตัวแทนจำหน่ายแร่ โดยแร่เหล่านี้เป็นแร่ธาตุต่างๆ ทั้งที่เป็นโลหะและอโลหะ แต่ไม่รวมแร่ธาตุที่ให้พลังงาน

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี Corporate Governance หรือ CG

การกำกับดูแลกิจการที่ดี Corporate Governance หรือ CG ตามความหมายของ OECD บอกไว้ว่า เป็นโครงสร้างและความเกี่ยวข้องกัน ระหว่างผู้ถือหุ้นของกิจการ ฝ่ายบริหารจัดการ คณะกรรมการ รวมไปถึงผู้มีส่วนได้เสียในส่วนอื่นๆ เพื่อให้มีความมั่นใจว่า คณะกรรมการที่ได้รับการเสนอชื่อและแต่งตั้งจากผู้ถือหุ้น มีความสามารถในการตรวจสอบและประเมินขั้นตอนการทำงานของฝ่ายการบริหารองค์กรได้อย่างมีความเที่ยงตรง และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สามารถจะเป็นกระบวนการในการสร้างโครงสร้างของภาวะผู้นำได้ และสามารถดำเนินกิจการได้อย่างโปร่งใส บรรลุตามเป้าหมายตามที่ได้ตั้งไว้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ถือหุ้นและองค์กรได้อย่างยั่งยืน และการกำกับดูแลกิจการ ตามความหมายอีกหนึ่งอย่างเป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลต่างๆ ได้แก่ คณะผู้บริหารของบริษัท คณะกรรมการ ผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้เสียทุกราย ซึ่งการที่บริษัทที่การกำกับดูแลกิจการที่ดีนั้นจะช่วยให้บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ง่ายขึ้น และถือว่าการกำกับดูแลกิจการเป็นกลไกหนึ่งในการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย (OECD, 2004)

ซึ่งมีหลายคำนิยามสำหรับการกำกับดูแลกิจการแต่ความหมายโดยรวมก็เน้นไปที่เรื่องราวของความโปร่งใส การตรวจสอบการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กิจการและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2558) ได้กล่าวถึงการกำกับดูแลกิจการว่าอาจได้ยินในบริบทอื่น เช่น บรรษัทภิบาล หรือ Corporate Governance หรือ CG ซึ่งหมายถึง “การบริหารจัดการบริษัทที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย”

โครงสร้างองค์กรเพื่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ควรประกอบด้วย คณะกรรมการที่ถือเป็นตัวแทนในการรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ควรมีความเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการเพื่อ กำกับดูแลกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย ตามวัตถุประสงค์ ข้อบังคับและมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น อีก

ทั้งคณะกรรมการยังมีหน้าที่กำหนดกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ นโยบาย เป้าหมายและภารกิจของบริษัทรวมถึงติดตามดูแลฝ่ายจัดให้นำกลยุทธ์ไปปฏิบัติและดูแลผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม

ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการควรแต่งตั้งคณะกรรมการชุดย่อยขึ้นมาทำหน้าที่แทนในบางงานตามความจำเป็นโดยพิจารณาจากขนาดธุรกิจ ความซับซ้อนในการดำเนินธุรกิจและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ต้องการ เช่น คณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการกำหนดค่าตอบแทน คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดี และคณะกรรมการความเสี่ยง รวมถึงควรแต่งตั้งเลขานุการบริษัทเพื่อทำหน้าที่ประสานงานและให้คำแนะนำด้านกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆ

โครงสร้างองค์กรยังจะต้องมีความสมดุลกันทั้งด้านการป้องกันความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการตรวจสอบการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการ Check & Balance ระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น คณะกรรมการต้องจัดโครงสร้างองค์กรให้มีหน่วยงานบริหารความเสี่ยง (Risk Function) หน่วยงานตรวจสอบ (Control function) และหน่วยงานกำกับดูแล (Compliance function) ที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงในลักษณะการควบคุมความเสี่ยง การตรวจสอบและการกำกับดูแลของกิจกรรมหลักทั่วทั้งองค์กร จึงจะกล่าวได้ว่าบริษัทมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ช่วยสนับสนุนให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การดำเนินงาน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามารถแข่งขันในระยะยาวอีกด้วย

พื้นฐานการกำกับดูแลกิจการ “นโยบาย” “กฎบัตร” และ “จรรยาบรรณ” เป็น 3 องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ทุกบริษัทต้องจัดทำให้ครบถ้วน เพื่อช่วยให้ทุกคนในองค์กรมีแนวปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยทั้งสามเรื่องนี้ต้องผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัทและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรทราบและนำไปปฏิบัติ

1. นโยบายการกำกับดูแลกิจการองค์กร (Corporate CG Policy) เพื่อใช้เป็นกรอบในการปฏิบัติสำหรับการดำเนินกิจกรรมองค์กร ซึ่งเปรียบได้กับธรรมนูญธรรมาภิบาลของบริษัท

2. กฎบัตรคณะกรรมการ (Charter) เพื่อเป็นการระบุขอบเขต หน้าที่รับผิดชอบและแนวทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

3. จรรยาบรรณ (Code of Conduct) โดยจัดทำทั้งในระดับองค์กรระดับกรรมการ และระดับฝ่ายจัดการและพนักงาน เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ระมัดระวังและอย่างซื่อสัตย์สุจริต ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์และการประพฤติมิชอบ

หลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือ CG Code ซึ่งในปัจจุบันการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะต้องมีมาตรฐานที่เป็นระดับสากล เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางและบรรทัดฐานให้กับกลุ่มธุรกิจหรือองค์กรที่อยู่ภายใต้การควบคุมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และตลาดหลักทรัพย์(แห่งประเทศไทย) ได้เล็งเห็นและให้ความสำคัญในด้านของประโยชน์จากการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CG CODE) ภายหลังจากการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ.2540 ได้มีการนำการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาปรับ

ใช้อย่างจริงจังมากขึ้น จนกระทั่งมาในปี พ.ศ.2549 คณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้นำเสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ให้กับองค์กร บริษัท ที่จดทะเบียนในตลาด ได้นำมาใช้โดยหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะใกล้เคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ของ OECD (Organization For Economic Cooperation and Development) โดยนำมาปรับใช้ให้เข้ากับกิจการตลอดมา จนมาในปี พ.ศ. 2555 คณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้มีการหารือถึงความเข้มข้นของหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้สอดคล้องและรองรับกับหลักเกณฑ์การประเมินผลการกำกับดูแลกิจการที่ดีของ ASEAN โดยมี 5 ลักษณะดังนี้

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นจะมีสิทธิในการแสดงตนเป็นเจ้าของโดยจะสามารถควบคุมควบคุมดูแลองค์กรผ่านการคัดเลือกมาจากการแต่งตั้งให้คณะกรรมการ เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ดำเนินงานบริหารจัดการแทนผู้ถือหุ้น รวมไปถึงการมีสิทธิที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงที่มีสาระสำคัญของกิจการ ดังนั้นบริษัทหรือกิจการจึงต้องส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้นได้ใช้สิทธิของตนเองให้เต็มที่ในสิทธิที่ได้รับ

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ถือหุ้นทุกคน ตั้งแต่ผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นผู้บริหารและไม่ใช่ผู้บริหาร รวมไปถึงผู้ถือหุ้นที่เป็นชาวต่างชาติ ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นธรรม ส่วนผู้ถือหุ้นที่มีอัตราส่วนในระดับที่น้อย บริษัทควรที่จะส่งเสริมและชดเชยให้กับผู้ถือหุ้นในส่วนนี้ด้วยเช่นเดียวกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมและเป็นธรรม ต่อผู้ถือหุ้น

3. การคำนึงถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ผู้มีส่วนได้เสียทุกคน ควรมีสิทธิในการได้รับการดูแลจากบริษัทในสิทธิที่มีตามกฎหมาย ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งผู้ดูแลหรือคณะกรรมการ จะต้องมีการกำหนดในการผลักดันส่งเสริมผู้มีส่วนได้เสียมีความร่วมมือกับบริษัทมากขึ้น เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคง มีความเข้มแข็ง เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืนของบริษัทในอนาคต

4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส บริษัทจะต้องให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูล โดยคณะกรรมการจะต้องให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลที่มีสาระสำคัญอย่างถูกต้องครบถ้วน ทันเวลา และมีความโปร่งใส ที่สามารถให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามาตรวจสอบได้ และต้องเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ เพื่อที่จะให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย

5. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริษัทจะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนในด้านที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัท เพื่อเป็นแรงผลักดันให้เกิดประโยชน์กับบริษัท โดยที่คณะกรรมการจะต้องมีความโปร่งใส มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำเนินงานเป็นอิสระต่อกัน

จนมาในปี พ.ศ.2560 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้ออกหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับบริษัทจดทะเบียน ปีพ.ศ.2560 (Corporate Governance Code หรือ CG Code) เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ให้คณะกรรมการบริษัทนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลกิจการ โดยหลักการของ CG Code ประกอบด้วย 8 หมวดที่เน้นบทบาทและการทำหน้าที่ของ

คณะกรรมการซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนและกำกับดูแลกิจการของบริษัทให้มีผลประกอบการที่ดีในระยะยาวอย่างยั่งยืน และเป็นที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย โดยหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี CG Code จะประกอบไปด้วย (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2564) ดังภาพ

ภาพประกอบที่ 2 หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

1. **ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการในฐานะผู้นำองค์กรที่สร้างคุณค่าให้แกกิจการอย่างยั่งยืน (Establish Clear Leadership Role and Responsibilities of the Board)**

บริษัทควรกำหนดความสำเร็จของการดำเนินงาน กิจการ คณะกรรมการต้องคำนึงจริยธรรม ผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ นอกเหนือจากผลประกอบการทางการเงิน โดยพิจารณาและอนุมัติในการกำหนดนโยบายการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ด้วยนโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และมีบทบาทสำคัญในการสร้างและขับเคลื่อนวัฒนธรรมองค์กรที่ ยึดมั่นในจริยธรรม โดยคณะกรรมการจะต้องประพฤติตนและปฏิบัติตามแนวทางการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อเป็นแบบอย่างในฐานะผู้นำที่ดี โดยคณะกรรมการต้องดูแลให้บริษัทมีระบบหรือกลไกอย่างเพียงพอที่ จะมั่นใจได้ว่าการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ มติที่ประชุมผู้ถือหุ้น ตลอดจนนโยบาย หรือแนวทางที่ ได้กำหนดไว้ รวมทั้งมีกระบวนการอนุมัติการดำเนินงานที่สำคัญ เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 1.1 คณะกรรมการควรเข้าใจบทบาทและตระหนักถึงความรับผิดชอบในฐานะผู้นำที่ต้องกำกับดูแลให้องค์กรมีการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งครอบคลุมถึง

หลักปฏิบัติ 1.2 ในการสร้างคุณค่าให้แกกิจการอย่างยั่งยืน คณะกรรมการควรกำกับดูแลกิจการให้ นำไปสู่ ผล (Governance Outcome) (Governance Outcome) (Governance Outcome) (Governance Outcome) อย่างน้อยดังต่อไปนี้

1. สามารถแข่งขันได้และมีผลประกอบการที่ดี โดยคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว

2. ประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม เคารพสิทธิและมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย
3. เป็นประโยชน์ต่อสังคมและพัฒนา หรือลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม
4. สามารถปรับตัวได้ภายใต้ปัจจัยการเปลี่ยนแปลง

หลักปฏิบัติ 1.3 คณะกรรมการมีหน้าที่ดูแลให้กรรมการทุกคนและผู้บริหาร ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อระมัดระวัง (Duty of Care) และซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร (Duty of Loyalty) และดูแลให้การดำเนินงานเป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับและมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

หลักปฏิบัติ 1.4 คณะกรรมการควรเข้าใจขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และกำหนดขอบเขตการมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบให้กรรมการผู้จัดการใหญ่และฝ่ายจัดการอย่างชัดเจน ตลอดจนติดตามดูแลให้กรรมการผู้จัดการใหญ่และฝ่ายจัดการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการที่เป็นไปเพื่อความยั่งยืน (Define Objectives that Promote Sustainable Value Creation)

คณะกรรมการรับผิดชอบต่อดูแลให้กิจการมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหลัก (objectives) ที่ชัดเจน เหมาะสม สามารถใช้เป็นแนวคิดหลักในการกำหนดรูปแบบธุรกิจ (business model) และสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน โดยจัดทำวิสัยทัศน์ และค่านิยมองค์กร (vision and values) หรือวัตถุประสงค์และหลักการ (principles and purposes) สร้างคุณค่าให้ทั้งแก่กิจการ ผู้มีส่วนได้เสีย และสังคมโดยรวมควบคู่กันไป โดยพิจารณาถึง สภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่างๆ รวมทั้งการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาใช้อย่างเหมาะสม ตามความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้เสีย ความพร้อม ความชำนาญ ความสามารถในการแข่งขันของกิจการ ค่านิยมขององค์กร ดูแลผู้มีส่วนได้เสียโดยรวมเพื่อให้กิจการเป็นไปตามแนวทางเพื่อความยั่งยืน รวมถึงมีการส่งเสริมการสื่อสาร และเสริมสร้างให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของ องค์กรสะท้อนอยู่ใน การตัดสินใจและการดำเนินงานของบุคลากรในทุกระดับ จนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กรสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 2.1 คณะกรรมการควรกำหนด หรือดูแลให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการเป็นไปเพื่อความยั่งยืน โดยเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สอดคล้องกับการสร้างคุณค่าให้ทั้งกิจการ ลูกค้า ผู้มีส่วนได้เสียและสังคมโดยรวม

หลักปฏิบัติ 2.2 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มั่นใจว่าวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตลอดจนกลยุทธ์ในระยะเวลายานกลาง และ/หรือประจำปีของกิจการ สอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการโดยมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสมปลอดภัย

3.เสริมสร้างคณะกรรมการที่มีประสิทธิผล (Strengthen Board Effectiveness)

คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้การสรรหาและคัดเลือกคณะกรรมการมีกระบวนการที่โปร่งใสและชัดเจน เพื่อให้ได้คณะกรรมการที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับองค์ประกอบที่กำหนดไว้ คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีกรอบและกลไกในการกำกับดูแลนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทย่อยและกิจการอื่นที่บริษัทไปลงทุนอย่างมีนัยสำคัญในระดับที่เหมาะสมกับกิจการแต่ละแห่ง รวมทั้งบริษัทย่อยและกิจการอื่นที่บริษัทไปลงทุนมีความเข้าใจถูกต้องตรงกันด้วย สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 3.1 คณะกรรมการควรรับผิดชอบในการกำหนดและทบทวนโครงสร้างคณะกรรมการ ทั้งในเรื่องขนาด องค์ประกอบ สัดส่วนกรรมการที่เป็นอิสระที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการนำพาวงศ์กรสู่วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักที่กำหนดไว้

หลักปฏิบัติ 3.2 คณะกรรมการควรเลือกบุคคลที่เหมาะสมเป็นประธานกรรมการ และดูแลให้มั่นใจว่า องค์ประกอบและการดำเนินงานของคณะกรรมการ เอื้อต่อการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจอย่างมีอิสระ

หลักปฏิบัติ 3.3 คณะกรรมการกำกับดูแลให้การสรรหาและคัดเลือกกรรมการ มีกระบวนการที่โปร่งใสและชัดเจน เพื่อให้ได้คณะกรรมการที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับองค์ประกอบที่กำหนดไว้

หลักปฏิบัติ 3.4 ในการเสนอค่าตอบแทนคณะกรรมการให้ผู้ถือหุ้นอนุมัติ คณะกรรมการควรพิจารณาให้โครงสร้างและอัตราค่าตอบแทนมีความเหมาะสมกับความรับผิดชอบและจูงใจให้คณะกรรมการนำพาวงศ์กรให้ดำเนินงานตามเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว

หลักปฏิบัติ 3.5 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้กรรมการทุกคน มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และจัดสรรเวลาอย่างเพียงพอ

หลักปฏิบัติ 3.6 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีกรอบและกลไกในการกำกับดูแลนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทย่อยและกิจการอื่นที่บริษัทไปลงทุนอย่างมีนัยสำคัญในระดับที่เหมาะสมกับกิจการแต่ละแห่ง รวมทั้งบริษัทย่อยและกิจการอื่นที่บริษัทไปลงทุนมีความเข้าใจถูกต้องตรงกันด้วย

หลักปฏิบัติ 3.7 คณะกรรมการควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี ของคณะกรรมการ คณะกรรมการชุดย่อยและกรรมการรายบุคคล โดยผลประเมินควรถูกนำไปใช้สำหรับการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วย

หลักปฏิบัติ 3.8 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้คณะกรรมการและกรรมการแต่ละคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ลักษณะการประกอบธุรกิจและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ ตลอดจนสนับสนุนให้กรรมการทุกคนได้รับการเสริมสร้างทักษะและความรู้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่กรรมการอย่างสม่ำเสมอ

หลักปฏิบัติ 3.9 คณะกรรมการควรดูแลให้มั่นใจว่าการดำเนินงาน ของคณะกรรมการเป็นไป ด้วยความเรียบร้อยสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็น และมีเลขาธิการบริษัทที่มีความรู้และประสบการณ์ ที่จำเป็น และเหมาะสมต่อการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ

4.สรรหาและพัฒนาผู้บริหารระดับสูงและการบริหารบุคลากร (Ensure Effective CEO and People Management)

คณะกรรมการควรพิจารณาหรือมอบหมายให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาหลักเกณฑ์และ วิธีการสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการใหญ่ หากไม่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ให้คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาและทำหน้าที่แทนคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการควรติดตามดูแลให้กรรมการผู้จัดการใหญ่ดูแลให้มีผู้บริหารระดับสูงที่เหมาะสม โดยอย่างน้อยคณะกรรมการควรร่วมกับกรรมการผู้จัดการใหญ่พิจารณาหลักเกณฑ์ และวิธีการในการ สรรหาและแต่งตั้งบุคคลหรือเห็นชอบบุคคลที่กรรมการผู้จัดการใหญ่เสนอให้เป็นผู้บริหารระดับสูง เพื่อให้การดำเนินธุรกิจไปด้วยความต่อเนื่องคณะกรรมการมีการกำกับดูแลให้มีแผนสืบทอดตำแหน่ง (succession plan) เพื่อเป็นการเตรียมสืบทอดตำแหน่งกรรมการผู้จัดการใหญ่ และผู้บริหารระดับสูง และให้กรรมการผู้จัดการใหญ่รายงานผลการดำเนินงานตามแผนสืบทอดตำแหน่งต่อคณะกรรมการ เพื่อทราบเป็นระยะหรือตามความเหมาะสมและควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้กรรมการผู้จัดการ ใหญ่และผู้บริหารระดับสูงได้รับ การอบรมและพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและควรกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติในการไปดำรงตำแหน่งกรรมการที่ บริษัทอื่นของกรรมการผู้จัดการใหญ่และผู้บริหารระดับสูงอย่างชัดเจน ทั้งประเภทของตำแหน่ง กรรมการและจำนวนบริษัทที่สามารถไปดำรงตำแหน่งได้ รวมไปถึงคณะกรรมการควรกำหนดค่า ค่าตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กรรมการผู้จัดการใหญ่ ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากร อื่น ๆ ทุกระดับ ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักขององค์กรและสอดคล้อง กับผลประโยชน์ของกิจการในระยะยาว โดยการประเมินผลจากผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้คณะกรรมการ ควรดูแลให้มีการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีความสอดคล้องกับทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กร พนักงานในทุกระดับมีความรู้ ความสามารถแรงจูงใจที่เหมาะสม และได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม เพื่อรักษาบุคลากรที่มีความสามารถขององค์กรไว้ สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 4.1 คณะกรรมการควรดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการสรรหา และพัฒนากรรมการ ผู้จัดการใหญ่และผู้บริหารระดับสูงให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการ ขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมาย

หลักปฏิบัติ 4.2 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีกรอบให้มีการกำหนดโครงสร้าง ค่าตอบแทน และการประเมินผลที่เหมาะสม

หลักปฏิบัติ 4.3 คณะกรรมการควรเข้าใจโครงสร้างและความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้นที่อาจส่งผล กระทบต่อการบริหารและการดำเนินงานของกิจการ

หลักปฏิบัติ 4.4 คณะกรรมการควรติดตามดูแลการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้มีจำนวน ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และแรงจูงใจที่เหมาะสม

5. ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบ (Nurture Innovation and Responsible Business)

คณะกรรมการควรดูแลให้มีกลไกที่ทำให้มั่นใจว่า กิจการประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อเป็นแนวทางให้ทุกส่วน ในองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ โดยการสนับสนุนการพัฒนา นวัตกรรม และการศึกษาทดสอบ เพื่อนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้งานอย่างต่อเนื่อง ผ่านการพัฒนาภายในและการสร้างความร่วมมือกับ หน่วยงานภายนอก เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดให้กับลูกค้าพันธมิตร หน้าที่วิจัยและพัฒนาด้าน เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์และบริการที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า รวมทั้งช่วยขยายช่องทางการให้บริการเพื่อให้ลูกค้าสามารถเข้าถึงบริการได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วขึ้น กว่าเดิม สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 5.1 คณะกรรมการควรให้ความสำคัญและสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมที่ ก่อให้เกิดมูลค่าแก่ธุรกิจควบคู่ไปกับการสร้างคุณประโยชน์ต่อลูกค้าหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และมีความ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

หลักปฏิบัติ 5.2 คณะกรรมการควรติดตามดูแลให้ฝ่ายจัดการประกอบธุรกิจอย่างมีความ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และสะท้อนอยู่ในแผนดำเนินการ (Operational Plan) เพื่อให้ มั่นใจได้ว่า ทุกฝ่ายขององค์กรได้ดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายหลักและแผนกลยุทธ์ ของกิจการ

หลักปฏิบัติ 5.3 คณะกรรมการควรดูแลให้ฝ่ายจัดการจัดสรรและจัดการทรัพยากรให้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบและการพัฒนาทรัพยากรตลอดสาย Value Chain เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักได้อย่างยั่งยืน

หลักปฏิบัติ 5.4 คณะกรรมการควรจัดให้มีกรอบการกำกับดูแลและการบริหารจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กร ที่สอดคล้องกับความต้องการของกิจการ รวมทั้งดูแลให้มีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและพัฒนาการดำเนินงาน การบริหารความ เสี่ยง เพื่อให้กิจการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการ

6. ดูแลให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เหมาะสม (Strengthen Effective Risk Management and Internal Control)

คณะกรรมการควรเข้าใจความเสี่ยงที่สำคัญของกิจการ ควรพิจารณาและอนุมัตินโยบายการ บริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ เป้าหมายหลัก กลยุทธ์ และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของ กิจการ สำหรับเป็นกรอบการปฏิบัติงาน ในกระบวนการบริหารความเสี่ยง ของทุกคนในองค์กรให้เป็น ทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ คณะกรรมการควรให้ความสำคัญกับสัญญาณเดือนกุมภาพันธ์ และดูแลให้มี

การทบทวนนโยบายการบริหารความเสี่ยงเป็นประจำ โดยพิจารณาปัจจัยทั้งภายนอกและภายในองค์กรที่อาจส่งผลให้บริษัทไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และควรดูแลให้มั่นใจว่า บริษัทได้มีการประเมินผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดขึ้นบนความเสี่ยงที่ได้ระบุไว้เพื่อจัดลำดับความเสี่ยง และมีวิธีจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมไปถึงติดตามและประเมินผลของการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ โดยให้เป็นไปตามกฎหมาย และมาตรฐาน ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและในระดับสากล สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 6.1 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มั่นใจว่าบริษัทมีระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่จะทำให้อุตสาหกรรมบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

หลักปฏิบัติ 6.2 คณะกรรมการต้องจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและอิสระ

หลักปฏิบัติ 6.3 คณะกรรมการควรติดตามดูแลและจัดการความขัดแย้งของผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นได้ ระหว่างบริษัทกับฝ่ายจัดการ คณะกรรมการ หรือผู้ถือหุ้น รวมไปถึงการป้องกันการใช้ประโยชน์อันมิควรในทรัพย์สิน ข้อมูลและโอกาสของบริษัท และการทำธุรกรรมกับผู้ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะที่ไม่สมควร

หลักปฏิบัติ 6.4 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการจัดทำนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการต่อต้าน คอร์รัปชั่นที่ชัดเจน และสื่อสารในทุกระดับขององค์กรและต่อคนนอกเพื่อให้เกิดการนำไปปฏิบัติได้จริง

หลักปฏิบัติ 6.5 คณะกรรมการควรดูแลให้กิจการมีกลไกในเรื่องการรับเรื่องร้องเรียน และการดำเนินการกรณีมีการชี้เบาะแส

7. รักษาความน่าเชื่อถือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล (Ensure Disclosure and Financial Integrity)

ตระหนักถึงความสำคัญของการเปิดเผยสารสนเทศเนื่องจากเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียคณะกรรมการบริษัทยึดมั่นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลโดยกำกับและดูแลให้ระบบการจัดทำรายงานทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ มีความถูกต้อง เพียงพอ เชื่อถือได้และทันเวลาโดยเป็นไปตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินได้รับสารสนเทศอย่างเท่าเทียมกัน บริษัทพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบในการดูแลดูแลความน่าเชื่อถือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล โดยมีการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินแสดงข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนฐานะการเงินและผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้การเผยแพร่ข้อมูลที่อาจกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุน สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 7.1 คณะกรรมการมีความรับผิดชอบในการดูแลให้ระบบการจัดทำรายงานทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลสำคัญต่างๆ ถูกต้อง เพียงพอ ทันเวลา เป็นไปตามกฎเกณฑ์มาตรฐาน และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

หลักปฏิบัติ 7.2 คณะกรรมการควรติดตามดูแลความเพียงพอของสภาพคล่องทางการเงินและความสามารถในการชำระหนี้

หลักปฏิบัติ 7.3 ในภาวะที่กิจการประสบปัญหาทางการเงินหรือมีแนวโน้มจะประสบปัญหา คณะกรรมการควรมั่นใจได้ว่ากิจการมีแผนในการแก้ไขปัญหา หรือมีกลไกอื่นที่จะสามารถแก้ไขปัญหาทางการเงินได้ ทั้งนี้ภายใต้การคำนึงถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย

หลักปฏิบัติ 7.4 คณะกรรมการควรพิจารณาจัดทำรายงานความยั่งยืนตามความเหมาะสม

หลักปฏิบัติ 7.5 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบงาน นักลงทุนสัมพันธ์ที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารกับผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้เสียอื่น เช่น นักลงทุน นักวิเคราะห์ ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม เท่าเทียม และทันเวลา

หลักปฏิบัติ 7.6 คณะกรรมการควรส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูล

8. สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารกับผู้ถือหุ้น (Ensure Engagement and Communication with Shareholders)

บริษัทควรตระหนัก และให้ความสำคัญถึงสิทธิของผู้ถือหุ้นของบริษัท ซึ่งสิทธิพื้นฐานที่ผู้ถือหุ้นได้รับโดยเท่าเทียมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัทและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สิทธิในการเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้น สิทธิในการมอบฉันทะให้บุคคลอื่นเข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนนแทน สิทธิในการออกเสียงลงคะแนนเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการเป็นรายบุคคล สิทธิในการออกเสียงลงคะแนนแต่งตั้งและกำหนดสินจ้างผู้สอบบัญชีสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนในกิจการต่างๆ ที่สำคัญ สิทธิในการรับเงินปันผล สิทธิในการแสดงความคิดเห็นและซักถามในการประชุมผู้ถือหุ้น และสิทธิที่จะได้รับสารสนเทศอย่างเพียงพอและทันเวลา สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

หลักปฏิบัติ 8.1 คณะกรรมการควรดูแลให้มั่นใจว่า ผู้ถือหุ้นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญของบริษัท

หลักปฏิบัติ 8.2 คณะกรรมการควรดูแลให้การดำเนินงานในวันประชุมผู้ถือหุ้น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โปร่งใส มีประสิทธิภาพและเอื้อให้ผู้ถือหุ้นสามารถใช้สิทธิของตน

หลักปฏิบัติ 8.3 คณะกรรมการควรดูแลให้การเปิดเผยมติที่ประชุมและการจัดทำรายงานการประชุมผู้ถือหุ้นเป็นไปอย่างถูกต้องและครบถ้วน

จากหลักเกณฑ์และหลักปฏิบัติเหล่านี้ ถ้าเกิดคณะกรรมการนำไปปฏิบัติและนำไปประยุกต์ใช้กับบริษัทพบว่า สภาพแวดล้อมของการดำเนินธุรกิจของกิจการไม่สอดคล้องกับหลักการกำกับดูแลกิจการ ที่มีข้อปฏิบัติทั้ง 8 หมวด คณะกรรมการต้องสามารถชี้แจงเหตุผลและข้อบ่งชี้ที่สามารถ

ทดแทนกันได้โดยจะต้องบันทึกไว้ในรายงานการประชุมของคณะกรรมการบริษัท โดยจะต้องพิจารณาถึงข้อกำหนดและทบทวนในการปฏิบัติว่ามีความเหมาะสมกับการนำ CG Code มาใช้ในบริษัท อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และจะต้องมีการยืนยันข้อมูลได้ว่าการนำหลัก CG Code มาปฏิบัติใช้จริงตามสภาพแวดล้อมของบริษัทแล้ว และควรจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี และ แบบแสดงข้อมูลประจำปี (56-1)

ดังนั้น การที่บริษัทหรือองค์กรนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาปฏิบัติใช้ในองค์กร จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ การสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ถือหุ้น และการสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนได้เสีย นอกจากนี้ ยังมีการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีภายในองค์กรในประเทศเพื่อวัดค่าระดับจากการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินและการแก้ไขปรับปรุงในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่องให้มีความเป็นมาตรฐานในระดับสากลมากขึ้น โดยการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือที่เรียกว่า โครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนไทย (CGS) ที่จัดประเมินโดยสมาคมส่งเสริมกรรมการบริษัทไทย โดยหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินในการดำเนินโครงการ เพื่อให้หลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้ในการสำรวจมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และสามารถใช้ชี้วัดการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสืบเนื่องมาจากวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งขึ้นของโครงการที่ต้องการจะวัดผลของการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในไทย เพื่อเปรียบเทียบให้เป็นมาตรฐานสากล ดังนั้น หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาตามโครงการนี้จึงได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เข้มข้นมากขึ้น โดยอาศัยหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของกลุ่มประเทศ OECD ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติที่ทั่วไปยอมรับ และถูกนำไปพัฒนาหลักการกำกับดูแลกิจการของประเทศ รวมทั้งหลักการกำกับดูแลกิจการที่ใช้สำหรับบริษัทจดทะเบียนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นกรอบในการพิจารณา สามารถแบ่งได้ 5 หมวดหลัก ดังนี้

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น
2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน
3. การคำนึงถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย
4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส
5. ความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

ซึ่งในแต่ละหมวดข้อกำหนดจะมีเกณฑ์ในการชี้วัดและเกณฑ์การใช้สำหรับประเมินของการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามหลักการดังกล่าว โดยจะให้ความสำคัญและความมุ่งมั่นในเครื่องมือชี้วัดที่เป็นรูปธรรมและสามารถวัดผลได้ในเชิงปริมาณ โดยจะพยายามหลีกเลี่ยงตัวชี้วัดที่เป็นนามธรรมหรือต้องใช้ความรู้สึก การตัดสินใจ ในการตัดสินใจ ซึ่งอาจเกิดความไม่เป็นธรรมในการตัดสินใจได้

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินดังกล่าวได้มีการวิเคราะห์คิดทบทวนและพิจารณาปรับปรุงแก้ไขมาอย่างต่อเนื่องภายหลังจากที่บริษัทมีการที่ปรึกษา McKinsey & Company ที่ได้ช่วยพัฒนาขึ้นมาในปีแรก โดยมีจำนวนหลักเกณฑ์และการให้นำหนักที่ใช้ในการตัดสินใจในแต่ละหมวด

เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี ดังแสดงไว้ในตารางหลักเกณฑ์และน้ำหนักที่ใช้ในการประเมิน ปีพ.ศ.2561 – 2563 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 จำนวนหลักเกณฑ์และน้ำหนักที่ใช้ในการประเมิน ปี 2561 – 2563

หัวข้อ	หลักเกณฑ์การประเมิน (ข้อ)			น้ำหนัก %		
	2561	2562	2563	2561	2562	2563
1.สิทธิของผู้ถือหุ้น	32	32	32	15	15	15
2.การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน	19	19	19	10	10	10
3.การคำนึงถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย	29	29	29	20	20	20
4.การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส	53	53	53	20	20	20
5.ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ	108	108	108	35	35	35
รวม	241	241	241	100	100	100

ในการแสดงผลรายบริษัท คณะกรรมการโครงการฯ ได้จัดกลุ่มบริษัทที่ทำการสำรวจเป็น 6 กลุ่มตามช่วงคะแนนที่ได้รับ และใช้จำนวนตราสัญลักษณ์ของคณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ แสดงผลคะแนนในแต่ละระดับ

ช่วงคะแนน	สัญลักษณ์	ความหมาย
90- 100		ดีเลิศ (Excellent)
80 - 89		ดีมาก (Very Good)
70 - 79		ดี (Good)
60 - 69		ดีพอใช้ (Satisfactory)
50 - 59		ผ่าน (Pass)
ต่ำกว่า 50	-	N/A

ภาพประกอบที่ 3 เกณฑ์การจัดกลุ่มคะแนนการกำกับดูแลกิจการ

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน เนื่องจากโครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการนี้เป็นการประเมินในมุมมองของบุคคลภายนอกที่ได้รับข้อมูลข่าวสารของบริษัทจดทะเบียนที่เปิดเผยต่อสาธารณะผ่านทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ตลอดจนสื่อต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ที่สนใจลงทุน และผู้ถือหุ้น ดังนั้น แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมินจึงประกอบด้วย 1.รายงานประจำปีของบริษัท 2.แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) 3.หนังสือนัดประชุมและรายงานการประชุมผู้ถือหุ้น 4.ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่เผยแพร่ผ่านตลาดหลักทรัพย์ฯ และสำนักงาน ก.ล.ต. 5.ข้อมูลอื่นๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะเช่น เว็บไซต์บริษัท ฯลฯ (สถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) 2563)

ซึ่งจากผลการวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างของคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ไทย จากผลการศึกษาของ (ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์, 2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค้นพบว่าคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีและขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงาน ซึ่งวัดค่าโดยใช้อัตราส่วน NPM, ROA, ROE และสัดส่วนกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (สุภัทสรยา ยามะเทวิน, 2562) ซึ่งพบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ และในทำนองเดียวกันกับข้อค้นพบของ (Cuc Hong Vo and Trimpin Nguyen, 2014) ค้นพบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทและสัดส่วนคณะกรรมการอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร

2.3.1 ความหมายของความสามารถในการทำกำไร

ความสามารถในการทำกำไร ถือเป็นกระบวนการในการดำเนินการของบริษัทอย่างมีระบบ เพื่อเป็นตัววัดผลการประกอบธุรกิจให้บรรลุตามแผนงานที่ได้วางไว้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายที่ได้ตั้งเป้าไว้กับผลการดำเนินงานของบริษัทเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งอาจจะมีความแตกต่างกันบ้างในแต่ละบริษัทหรือหน่วยงาน ดังนั้นผลของการดำเนินงานก็นับว่าเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทว่ามีความสำเร็จมากหรือน้อยเพียงใด และเป็นข้อบ่งชี้ในความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งก็มีเหล่านักวิชาการและนักวิจัยจำนวนมากได้มาให้ความหมายเกี่ยวกับผลการดำเนินงานได้บอกความหมายไว้ ดังนี้

วัชระ เลิศพงษ์วรพันธ์ (2543) กล่าวไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับการประเมินค่าจากความรู้ความสามารถในการทำงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

พิจิตรา ไข่เอกปัญญา (2551) กล่าวไว้ว่า เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงาน ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าองค์กรประสบผลสำเร็จ มีศักยภาพในการดำเนินการบริหารงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

กัลยาณี สนธิสุวรรณ (2452) กล่าวไว้ว่า เป็นการวัดถึงระดับคะแนนของผลประกอบกิจการจากที่ได้ลงมือปฏิบัติมาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และมาตรฐานปฏิบัติงานได้กำหนดไว้

Chun & Pereira (1981) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นการกำหนดตัวบ่งชี้ในการชี้วัดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ หลากหลายด้าน ตัวอย่างเช่น การชิงความได้เปรียบจากการผลิตสินค้าหรือตัวผลิตภัณฑ์ การบริหารทรัพยากรอย่างเป็นสากลในองค์กร การวัดคุณภาพของฐานะทางการเงิน เป็นต้น

Miller & Friesen (1982) ได้กล่าวว่า เป็นวิธีการหรือกระบวนการตัดสินใจในกิจกรรมทางการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้องค์กรมีศักยภาพทางการแข่งขันจะประกอบไปด้วย การเอาใจใส่ในการเจรจาด้วยความเต็มใจ การควบคุมสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการด้านนวัตกรรม

Chaug & Pruitt (1994) ได้กล่าวว่า เป็นการวัดผลการดำเนินงานทางการเงิน ประกอบด้วย สภาพคล่องทางการเงิน มูลค่าหนี้สิน และมูลค่าของสินทรัพย์ขององค์กร

Yoder & Staubohar (1982) ได้กล่าวว่า เป็นผลของพฤติกรรมหรือการประเมินพฤติกรรมผลที่ได้นี้อาจจะอยู่ในรูปของเชิงปริมาณ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลการดำเนินงานถือว่าเป็นตัวชี้วัดผลลัพธ์ความสำเร็จในการบริหาร ในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่ไม่เกี่ยวกับเงิน ได้แก่ การวัดแบบดุลยภาพ ความพึงพอใจของลูกค้า การวัดเชิงคุณภาพ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับเงิน ได้แก่ การแบ่งปันผลกำไร การควบคุมกำไร การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงงบประมาณ สภาพคล่องทางการเงิน มูลค่าหนี้สิน ราคามูลค่าของสินทรัพย์ และอัตราเงินทุนหมุนเวียน เป็นต้น

2.3.2 ตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไร

เป็นการวัดผลการดำเนินงาน หรือ (Key Performance Indicators: KPI) เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการงานอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการบริหารองค์การในทุกระดับหรือการบริหารโครงการทั้งองค์กรของภาครัฐและเอกชน การบริหารจัดการที่ไม่มีตัวชี้วัดที่ไม่เหมาะสมจะทำให้ผู้บริหารไม่ทราบถึงข้อเท็จจริงหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นหนทางนำไปสู่ความล้มเหลวของการดำเนินงานได้ นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2564) กล่าวไว้ว่า ตัวชี้วัดของผลการดำเนินงาน คือ เป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นการวัดดัชนีหรือหน่วยวัดขั้นความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่ได้ถูกกำหนดขึ้น โดยเป็นหน่วยวัดที่ผลที่สามารถบ่งบอกถึงเป้าหมายได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความชัดเจนในการกำหนดข้อบ่งชี้ มีประประเมินผล และการติดตามแบบเป็นระยะ

สำนักงานแผนงานและโครงการพิเศษ (2550) ให้ความหมายไว้ว่า ข้อบ่งชี้ที่บ่งบอกถึงการพัฒนาไปข้างหน้า ผลการดำเนินงานจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่นั้นจะขึ้นอยู่กับวิธีการหรือกระบวนการดำเนินงาน ในการวัดคุณภาพ ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ซึ่งในปัจจุบันมีองค์กรหลากหลายองค์กรที่นิยมนำเครื่องมือของตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน หรือ KPI มาใช้ในการเฝ้าติดตามกระบวนการดำเนินงานสำหรับการใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างกว้างขวาง จะแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการทำงานขององค์กรว่าได้ดำเนินไปตามแผนงานที่ได้วางแผนไว้หรือไม่ ซึ่งสามารถวัดได้จากตัวเลขที่นับมีการวิเคราะห์ได้จริง ซึ่งในทางธุรกิจเรียกว่า “อัตราความสามารถในการทำกำไร หรือ Profitability Ratios เป็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน เป็นเครื่องมือประเภทหนึ่งที่ถูกใช้ในการวิเคราะห์ประเมินเกี่ยวกับฐานะการเงิน การดำเนินงานและประสิทธิภาพในการทำกำไรของธุรกิจได้ดีกว่า ซึ่งตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 1) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) 2) อัตราผลตอบแทนต่อ

ส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) 3) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และ 4) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) สามารถแสดงได้ดังนี้

1. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เพื่อวัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวม (เฉลี่ย) ของกิจการ เป็นการวัดถึงความสามารถในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดว่าก่อให้เกิดผลตอบแทนกับธุรกิจมากน้อยเพียงใด โดยทำการเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม หากมีค่าสูง แสดงว่าธุรกิจสามารถให้ผลตอบแทนจากการสินทรัพย์รวมสูง ใช้สินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคำนวณได้จาก

$$ROA = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์}}$$

จากผลการศึกษาของ (เบญจวรรณ ศุภภัทรพร, 2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค้นพบว่าคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์, 2562) ซึ่งพบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการและขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกรรมการอิสระกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

ขณะที่ผลการศึกษาของ (อารียา ศรีธรรมนิษฐ์, 2564) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์กับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษากลับไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีและขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

2. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ใช้วัดความสามารถในการสร้างผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุน ว่าให้ผลตอบแทนมากน้อยเพียงใด เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรจากเงินลงทุนของผู้ถือหุ้น หากมีค่าสูง แสดงว่ากิจการสามารถให้ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นสูง ผู้ถือหุ้น มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูง สามารถคำนวณได้จาก

$$ROE = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

จากผลการศึกษาของ (เบญจพร โมกขะเวส, 2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อ ผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค้นพบว่าระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ ขนาดคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กันกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขณะที่ผลการศึกษาของ (อารียา ศรีธรรมนิตย์, 2564) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษากลับไม่พบความสัมพันธ์ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (เบญจพร โมกขะเวส, 2561) ซึ่งพบว่าสัดส่วนของกรรมการอิสระไม่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญ

3. อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ใช้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการ และการควบคุมต้นทุนการผลิตของกิจการ เมื่อนำกำไรขั้นต้นเปรียบเทียบกับยอดขาย หากมีค่าที่สูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไร และควบคุมต้นทุนการผลิตได้เป็นอย่างดี คำนวณได้จาก

$$GPM = \frac{(\text{ขายสุทธิ} - \text{ต้นทุนขาย}) \times 100}{\text{ขายสุทธิ}}$$

จากผลการศึกษาของ (Ilker Yimaz, 2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ด้านการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานทางการเงิน : กรณีศึกษาบริษัทโอมาน ค้นพบว่าระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกันกับอัตรากำไรขั้นต้น อย่างมีนัยสำคัญ

ขณะที่ผลการศึกษาของ (ปราณี แจ่มสาคร, 2556) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานทางบัญชีที่มีผลต่อการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการของกลุ่มธุรกิจการเงิน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษากลับไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตรากำไรขั้นต้น

4. อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ใช้วัดความสามารถในการเปรียบเทียบผลกำไรสุทธิกับยอดขาย ทำให้ทราบถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการภายหลังจากการหักค่าใช้จ่ายทุกรายการแล้ว หากมีค่าที่สูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไร และควบคุมค่าใช้จ่ายต่างๆในธุรกิจได้เป็นอย่างดี

$$NPM = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ขายสุทธิ}}$$

จากผลการศึกษาของ (ชาญชัย บัญชาพัฒนาศักดา, 2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการดำเนินงานทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค้นพบว่าระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกันกับอัตรากำไรสุทธิ แต่ในทิศทางตรงกันข้ามไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทและสัดส่วนกรรมการอิสระกับอัตรากำไรสุทธิ

ขณะที่ผลการศึกษาของ (รมิดา คงเขตวณิช, 2564) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการประเมินหลักการกำกับดูแลกิจการกับความสามารถในการทำกำไรและมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษากลับไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตรากำไรสุทธิ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (อารียา ศรีธรรมนิทย์, 2564) ซึ่งพบว่าคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตรากำไรสุทธิ

ดังนั้นสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดการผลการดำเนินงาน เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้บริบทหรือตามเป้าประสงค์ขององค์กรจะต้องมีการกำหนดข้อบ่งชี้เพื่อใช้ตัวชี้วัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในการประเมินจากการปฏิบัติงานขององค์กรเพื่อวัดการดำเนินงานเป็นช่วง ๆ จะเป็นผลให้องค์กรสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อพัฒนาให้องค์กรมีแผนรับมือและแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที

2.4 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

เริ่มแรกทฤษฎีตัวแทนมาจากแนวคิดของ Jensen และ Meckling ซึ่งในปี ค.ศ.1976 เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงปัญหาจากการที่ผู้ถือหุ้นตัดสินใจที่จะลงทุนในกิจการ โดยการมอบอำนาจ และหน้าที่การบริหารจัดการให้แก่ผู้บริหารเป็นตัวแทนในการนำเงินลงทุนดังกล่าวไปบริหาร ซึ่งในความเป็นจริงผู้ถือหุ้นจะเสียเปรียบในการที่ไม่สามารถทราบว่าคุณบริหารได้นำเงินไปใช้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดจริงหรือไม่ จึงเกิดเป็นปัญหาตัวแทน (Agency Problems) ขึ้น

ทฤษฎีตัวแทนมองว่าการที่เจ้าของบริษัทไม่สามารถบริหารงานได้เพียงผู้เดียวได้จึงต้องมีการนำบุคคลอื่นเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการงานแทนผู้ลงทุน โดยปัญหาตัวแทนเกิดขึ้นจากความไม่สมดุลของข้อมูล (Information Asymmetry) ที่ 2 ฝ่ายได้รับ ฝ่ายหนึ่งคือตัวการ (Principal) หรือที่นักลงทุนผู้ซึ่งต้องการที่จะให้บริษัทมีกำไรและได้รับผลประโยชน์สูงสุดมุ่งเพื่อให้บริษัทมีผลตอบแทนที่สูง และทำให้เกิดความคุ้มค่ากับที่ลงทุนไปให้มากที่สุดโดยจะคำนึงหรือไม่คำนึงถึงวิธีการที่จะได้มาของผลตอบแทนเหล่านั้น และอีกฝ่ายหนึ่งคือตัวแทน (Agent) ซึ่งหมายถึงกลุ่มผู้บริหารที่ทำหน้าที่บริหารกิจการด้วยเงินทุนที่ได้รับจากตัวแทนหรือเปรียบเสมือนลูกจ้างไม่ว่าจะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำ ซึ่งมีหน้าที่ต้องทำให้ผู้ว่าจ้างหรือตัวการมีความพึงพอใจสูงสุด ด้วยการที่ทั้ง 2 ฝ่าย ได้รับข้อมูลไม่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ นักลงทุนภายนอกไม่สามารถทราบข้อมูลภายในของกิจการได้เท่ากับผู้บริหาร ทำให้อาจเกิดช่องว่างในการที่ผู้บริหารสามารถเอาเปรียบนักลงทุนได้ โดยการนำเงินของนักลงทุนไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือนำไปใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย โดยการนำไปลงทุนในโครงการที่ไม่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ถือหุ้น หรือกิจการโดยรวม (Jensen & Meckling, 1976)

จากการที่ผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารมีความสนใจที่ขัดแย้งกัน (Conflict of interest) โดยผู้ถือหุ้นให้ความสนใจกับความมั่นคงที่เกิดจากมูลค่าของบริษัทที่เพิ่มขึ้น แต่ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการบริหารงานแทนผู้ถือหุ้นและไม่ได้มีส่วนได้เสียกับบริษัทจึงให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของตนเอง เช่น ค่าตอบแทน ชื่อเสียงในหน้าที่การงานของตน ผู้ถือหุ้นสามารถลดปัญหาที่เกิดจากตัวแทนโดยการตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารจากกรรมการอิสระผู้ตรวจสอบภายในหรือผู้ตรวจสอบ

ภายนอกอีกทั้งการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้บริหารโดยการให้ค่าตอบแทนซึ่งมีเงื่อนไขขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำกำไรจะทำให้ฝ่ายบริหารทำงานอย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดกำไรสูงสุดตรงตามความต้องการของผู้ถือหุ้น ดังนั้นค่าตอบแทนจึงถือเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถลดปัญหาที่เกิดจากตัวแทนได้เนื่องจากผู้ถือหุ้นและผู้บริหารได้รับผลประโยชน์ที่พึงพอใจทั้งสองฝ่าย (อินทิพาทกุลย์ ศรประสิทธิ์, 2554) ปัญหาตัวแทนล้วนแล้วแต่ทำให้เกิดต้นทุน โดยต้นทุนตัวแทนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการสร้างภาระผูกพันให้แก่ฝ่ายบริหาร (Bonding Cost) เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อให้ฝ่ายบริหารรักษาสัญญาที่ได้ตกลงกับผู้ถือหุ้น เช่น ค่าตอบแทน โบนัส เป็นต้น และค่าใช้จ่ายในการสอดส่องดูแลฝ่ายบริหาร (Monitoring Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้ถือหุ้นใช้ในการประเมินผลและควบคุม กำกับพฤติกรรมของฝ่ายบริหาร เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการตัดสินใจของผู้บริหารจะสร้างผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือหุ้น (วรรณพร ศิริทิพย์, 2555) ส่วน Fan และ Wong (2002) ได้กล่าวถึงโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัวนั้นจะมีผู้ถือหุ้นรายย่อยที่ไม่สามารถคัดค้านหรือโต้แย้งการกระทำของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ได้เนื่องจากระบบกลไกและกฎหมายในการกำกับดูแลที่สร้างขึ้นมาเพื่อปกป้องสิทธิของผู้ถือหุ้นรายย่อยนั้นมีความอ่อนแอและไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร ทำให้มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและเกิดความขัดแย้งระหว่างตัวการและตัวแทนจึงจำเป็นต้องลดแรงจูงใจลงอันเนื่องมาจากการที่ผลประโยชน์ไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันโดยการหาโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่เหมาะสมกับกิจการเพื่อลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) โดยโครงสร้างการถือหุ้นในแบบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดผลการดำเนินงานที่เป็นเท็จ ดังนั้นเพื่อลดความขัดแย้งในการบริหารงานระหว่างเจ้าของกิจการและผู้บริหารเพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ที่สอดคล้องกัน และเกิดมูลค่าสูงสุดแก่กิจการดังจะเห็นได้ว่า คุณภาพรายงานทางการเงินที่สูงมีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานและผลการดำเนินงานเนื่องจากผลการดำเนินงานที่สามารถบ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของบริษัทได้เป็นอย่างดีเช่นเดียวกับ กรณิชารัตน์ บุญญวัฒน์ และศักดิ์ดา มาฉวนพัฒน์ (2554)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีตัวแทน หมายถึง บุคคล 2 ฝ่ายมีความสัมพันธ์กัน คือ ตัวการ (Principal) เป็นผู้มอบอำนาจให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง นั่นก็คือ ตัวแทน (Agent) เป็นผู้รับมอบอำนาจในการบริหารจัดการงานแทน โดยผู้รับมอบอำนาจ หรือตัวแทน จะมีอำนาจและบทบาทหน้าที่ในการจัดการบริษัทให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กิจการได้วางเป้าหมายเอาไว้ เพื่อให้กิจการที่บริหารเป็นไปด้วยความยั่งยืนอย่างมีคุณภาพ และช่วยกิจการแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น สามารถทำได้โดยการนำหลักการกำกับดูแลกิจการมาใช้ในกิจการ ทั้งนี้การกำกับดูแลกิจการเป็นการกำกับและควบคุมบริหารงานของผู้บริหาร โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ที่เป็นธรรมแก่ผู้เป็นเจ้าของเป็นหลัก อีกทั้งยังมีการยอมรับว่า การกำกับดูแลกิจการมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จที่เพิ่มขึ้นของการดำเนินกิจการอย่างยั่งยืน เพราะสามารถแสดงให้เห็นถึงว่า กิจการมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น

2.5 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล

ข้อมูลทางบัญชีถือเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพยากรณ์ และการตัดสินใจนักลงทุน อีกทั้งยังเป็นปัจจัยพื้นฐานของการวิเคราะห์และประเมินมูลค่าบริษัท ซึ่งคุณค่าของข้อมูลทางบัญชีที่มีผลต่อการตัดสินใจ คือ การที่ผู้ใช้งบการเงินสามารถใช้ข้อมูลเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับมูลค่าตลาดในส่วนของเจ้าของได้ และสามารถวิเคราะห์ราคาหุ้นได้อย่างน่าเชื่อถือ (ฐิติรัตน์ ดิษฐานพงศ์, (ม.ป.ป.) โดย Barth (2000) กล่าวว่า ข้อมูลทางการบัญชีที่เปิดเผยอยู่ในงบการเงินของบริษัทนั้นจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อข้อมูลทางการบัญชีนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัววัดมูลค่าของหลักทรัพย์ อีกทั้งเป็นการวัดคุณภาพข้อมูลทางบัญชี โดย Francis et al. (2004) ได้ทำการวัดความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ Market-Based Measure เนื่องจากเป็นการวัดที่ใช้ข้อมูลทางการตลาด

การศึกษาประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีต่อการตัดสินใจของนักลงทุน เป็นการศึกษาว่าข้อมูลทางบัญชีมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์หรือไม่ หากมีความสัมพันธ์กันแสดงว่าข้อมูลทางบัญชีนั้นจะสามารถใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ นักลงทุนจะต้องใช้ข้อมูลทางบัญชีนั้นประกอบการตัดสินใจ จึงจะกล่าวได้ว่าข้อมูลทางบัญชีมีประโยชน์ต่อนักลงทุน ซึ่งข้อมูลทางบัญชีที่นักลงทุนนิยมใช้ในการประเมินราคาหลักทรัพย์มากที่สุด คือ กำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชี ข้อมูลทั้งสองรายการเป็นผลลัพธ์จากการวัดมูลค่า บันทึก และรายงานตามแนวปฏิบัติทางบัญชีนั้น จากผลงานวิจัยในอดีตจะเห็นได้ว่าการศึกษาในงานด้านนี้ส่วนมากเป็นผลงานด้านวิจัยที่ได้ศึกษาจากตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ซึ่งมีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ความต้องการของนักลงทุนและแนวปฏิบัติทางบัญชีที่แตกต่างไปจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Holthausen and Watts (2001) ได้จัดกลุ่มของงานวิจัยเกี่ยวกับความมีคุณค่าของข้อมูลไว้เป็น 3 ประเภท คือ

1. Relative association studies เป็นงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตลาดหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์กับตัววัดผลการดำเนินงานที่คำนวณในแบบต่าง ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกันว่าตัววัดผลการดำเนินงานแบบใดมีความสัมพันธ์กับมูลค่าตลาดหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์มากกว่า

2. Incremental association studies เป็นงานวิจัยที่พิสูจน์ว่าตัวเลขทางการบัญชีที่สนใจสามารถช่วยอธิบายราคาหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้หรือไม่ โดยตัวเลขทางการบัญชีที่ถือว่ามีคุณค่าจะต้องมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในสมการถดถอยแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. Marginal information content studies เป็นงานวิจัยเพื่อพิสูจน์ว่าตัวเลขทางการบัญชีตัวใดตัวหนึ่งโดยเฉพาะจะสามารถเพิ่มชุดของข้อมูลให้แก่ผู้ลงทุนได้หรือไม่ ซึ่งโดยปกติผู้วิจัยจะใช้ event studies (short window return studies) ในการตัดสินใจเมื่อการเปิดเผยตัวเลขทางการบัญชีมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

Barth, Beaver, and Landsman (2001) ได้อธิบายถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างงานวิจัยเกี่ยวกับความมีคุณค่าของข้อมูลโดยการใช้ราคาหลักทรัพย์ (price levels) กับการใช้ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ (price changes, or returns) ไว้ว่างานวิจัยที่ใช้ราคาหลักทรัพย์นั้นสนใจที่จะหาว่าอะไรสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่ากิจการ ส่วนการใช้ผลตอบแทนของหลักทรัพย์นั้นสนใจที่จะหา

ว่าอะไรสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักทรัพย์ตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้น ถ้าคำถามของงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการหาว่าข้อมูลทางการบัญชีนั้นมีความทันต่อเวลาหรือไม่ การศึกษาโดยใช้ผลตอบแทนของหลักทรัพย์จะเป็นวิธีวิจัยที่เหมาะสม

งานวิจัยเกี่ยวกับความมีคุณค่าของข้อมูลที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลกำไรทางการบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มักจะประยุกต์ Ohlson's model นำมาใช้ในการทดสอบ โดยใช้ตัวแปรเป็นข้อมูลกำไรและข้อมูลมูลค่าตามบัญชี ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลกำไรกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการวัดความมีคุณค่าของข้อมูล และนอกจากการใช้ข้อมูลกำไรทางการบัญชีซึ่งเป็นยอดรวมของกำไรแล้ว ยังพบว่าม้งานวิจัยที่นำส่วนประกอบของข้อมูลกำไรทางการบัญชีมาใช้ในการอธิบายมูลค่าตลาดด้วย

Chandra and Ro (2008) ศึกษาถึงบทบาทของรายได้ในการประเมินมูลค่าของกิจการที่เหนือกว่าข้อมูลกำไร พบว่า รายได้นั้นจะเป็นประโยชน์ทั้งด้านการเป็นตัววัดเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินค่า และในการถ่ายทอดข้อมูลใหม่่ออกสู่ตลาดหลังจากการควบคุมข้อมูลกำไร ส่วน Lipe (1986) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบของข้อมูลกำไรทางการบัญชีกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยศึกษาพบว่าส่วนประกอบของกำไรทั้ง 6 ตัว โดยเฉพาะกำไรขั้นต้นมีความสามารถในการอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมากกว่าข้อมูลกำไร ในขณะที่ Cheng, Cheung, and Gopalakrishnan (1993) พบว่าทั้งกำไรจากการดำเนินงานและกำไรสุทธิมีความสามารถในการอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้มากกว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ในบริบทของประเทศไทยก็ม้งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความมีคุณค่าของข้อมูลเช่นกัน โดย Thanyaluk Vichitsarawong (2011) ได้ศึกษาถึงความสามารถของข้อมูลกำไรและกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในการให้ข้อมูลสำหรับการประเมินราคาหลักทรัพย์ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 พบว่า ข้อมูลกำไรนั้นสามารถอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2538 - พ.ศ. 2539) ได้ดีกว่าหลังเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2542 - พ.ศ. 2547) และข้อมูลกำไรไม่สามารถอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2541) ได้ ส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงานสามารถอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจได้น้อยมาก แต่สามารถอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงเกิดและหลังเกิดวิกฤติเศรษฐกิจซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ใช้งบการเงินมีการใช้ข้อมูลกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในการตัดสินใจลงทุนมากขึ้นในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจและต่อเนื่องมาถึงช่วงหลังเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลของตัววัดผลการดำเนินงานทางการบัญชีในบริบทของประเทศไทย โดยอ้างอิงวิธีวิจัยจาก Barton et al. (2010) งานวิจัยนี้ได้ทำการคำนวณและเปรียบเทียบความมีคุณค่าของข้อมูลทางการบัญชีของตัววัดผลการดำเนินงานทางการบัญชีที่มีเปิดเผยไว้ในงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีและโครงสร้างคณะกรรมการของบริษัทกับผลการดำเนินงาน

สุพัตรา จันทนะศิริ (2564) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดยาอาหารและเครื่องดื่ม เก็บข้อมูลจากงบการเงินระยะเวลา 3 ปี ในระหว่างช่วงปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 41 บริษัท ข้อมูลรวมทั้งสิ้น จำนวน 123 รายปี บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ คือ อัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วย อัตราเงินทุนหมุนเวียน อัตราเงินทุนหมุนเวียนเร็ว กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ และอัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม โดยมีตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตรากำไรขั้นต้น อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น จากผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงาน มีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร โดยพบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลและในขณะที่อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น สำหรับอัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลกับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น

อารีญา ศรีธรรมนิศย์ (2563) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์กับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ เก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาระยะเวลา 3 ปี โดยเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี ในระหว่างช่วงปี พ.ศ.2560 - พ.ศ.2562 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย 1.คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ 2.ขนาดของคณะกรรมการบริษัท 3.จำนวนครั้งการจัดประชุมของคณะกรรมการบริษัท และ ประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ ประกอบไปด้วย 1.อัตราหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม 2.อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร โดยมีตัวแปรตามคือ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตรากำไรสุทธิ และผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ จากผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ ในด้านจำนวนครั้งการจัดประชุม มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรด้านกำไรสุทธิ และด้านผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในทิศทางตรงกันข้ามพบว่า คะแนนการประเมินการกำกับดูแล และ ด้านขนาดของคณะกรรมการของบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์กันกับตัวแปรตาม อย่างไรก็ตามแล้วแต่การกำกับดูแลกิจการที่ด้นนั้นย่อมมีอิทธิพลและผลกระทบต่อการจัดการกำไรอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็ไม่ได้เป็น

เช่นนั้นเสมอไป แต่การกำกับดูแลจะช่วยให้การบริหารจัดการองค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะ
 ช่วยมูลค่าทางกิจการให้กับบริษัทได้อย่างยั่งยืน และจากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการบริหาร
 สินทรัพย์ พบว่าอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม กับ อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร ไม่มี
 ความสัมพันธ์กันกับ NPM และ ROA

ณัฐวุฒิ ทรัพย์สมบัติ, ณัฐวุฒิ ทรัพย์สมบัติ, ก้องภพ แสงทอง, ณัฐนร ยาสะปู้, ณัฐพล ลัดดี,
 นิตานนท์ ชูแก้ว และศิวักร พงษ์ศรี (2563) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ
 กับมูลค่ากิจการของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใน SET100 โดยทำการเก็บรวบรวม
 ข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) รายงานประจำปี (แบบ 56- 2) งบการเงิน
 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 ระหว่างช่วงปี พ.ศ.2560 ถึง
 พ.ศ. 2561 ทั้งหมด 200 บริษัท โดยตัวแปรอิสระ คือ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ สัดส่วน
 ของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท จำนวนการจัดประชุมของคณะกรรมการบริษัท
 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท คณะกรรมการประเมินการกำกับดูแลกิจการ การควบรวม
 ตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับ ผู้บริหารสูงสุด มีตัวแปรตาม คือ มูลค่ากิจการที่วัดผลทางด้าน
 บัญชี ประกอบด้วย อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์
 และมูลค่ากิจการที่วัดผลทางด้านตลาด ประกอบด้วย อัตราส่วน Tobin's Q และตัวแปรควบคุม คือ
 ความเสี่ยงทางการเงินและขนาดของบริษัท จากผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับ
 ดูแล กิจการกับมูลค่ากิจการที่วัดผลทางด้านบัญชี ซึ่งทดสอบโดยวัดผลด้วยอัตราส่วนผลตอบแทนต่อ
 สินทรัพย์ พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ อัตราส่วน
 ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ กล่าวคือ การที่สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทสูง จะส่งผลต่อมูลค่า
 กิจการสูงตามไปด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท และจำนวนการจัดประชุม
 ของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สำหรับผลการ
 ทดสอบมูลค่ากิจการโดยวัดผลด้วยอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า สัดส่วนการถือ
 หุ้นของกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
 ผลการศึกษานี้เป็นไปในทิศทางเดียวกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ นอกจากนี้ยังพบว่า ขนาด
 ของคณะกรรมการบริษัท และจำนวนการจัดประชุมของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงลบ
 กับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น กล่าวคือ หากบริษัทมีจำนวนของคณะกรรมการที่สูง
 และมีจำนวนการจัดประชุมหลายครั้ง จะส่งผลให้มูลค่ากิจการลดลง และตัวแปรควบคุมบางตัวที่มี
 ความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ ได้แก่ ขนาดของบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการที่วัดผล
 ทั้งมุมมองทางด้านบัญชีและทางด้านตลาด กล่าวคือ บริษัทขนาดใหญ่มักมีมูลค่า กิจการที่สูงกว่า
 บริษัทขนาดเล็ก ส่วนตัวแปรควบคุมทางด้านความเสี่ยงกลับพบความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วน
 ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และอัตราส่วน Tobin's Q

นิตยา ทัดเทียม พิมพิศา พรหมมา (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกลไก
 การกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ไทย (SET 100) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างปีพ.ศ. 2556 ถึง 2560 จำนวน 417 บริษัท โดยตัวแปรอิสระ คือ กลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ผู้สอบบัญชี ปัจจัยความเสี่ยง ตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานของบริษัท (อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์) จากผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในบริษัท ผู้สอบบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน แต่ปัจจัยความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชาญชัย บัญชาพัฒนาศักดา (2562) ศึกษาเกี่ยวกับผลของการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการดำเนินงานทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาระยะเวลา 10 ปี โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่ ปี พ.ศ.2551 - พ.ศ.2560 โดยเก็บจากแบบ 56-1 และงบการเงิน มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 188 บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระคือ การกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย 1.ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ CGS,CGR 2.ความเป็นอิสระของประธานกรรมการ 3.สัดส่วนกรรมการอิสระ 4.ขนาดคณะกรรมการบริษัท 5.ผู้บริหารระดับสูงไม่มีการควบคุมตำแหน่ง และมีตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานทางการเงิน ประกอบด้วย 1.อัตราส่วนกำไรสุทธิ 2.ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม 3.ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการมีผลต่อการดำเนินงานทางการเงินซึ่งวัดค่าโดยใช้อัตราส่วน NPM , ROA , ROE มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ยังพบอีกว่าขนาดคณะกรรมการบริษัทมีผลต่อการดำเนินงานทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบอีกว่าสัดส่วนของกรรมการอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน เนื่องจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีส่วนช่วยในการส่งเสริมและผลักดันให้ผลการดำเนินงานของบริษัทมีผลที่ดีขึ้นไปด้วย ซึ่งเป็นไปได้ว่าบริษัทที่ได้รับได้รับการประเมินและได้ระดับคะแนนในอันดับที่สูง ทำให้เห็นว่ากิจการนั้นมีกลไกในการกำกับดูแลกิจการที่ซึ่งเป็นเครื่องมือของกระบวนการควบคุมที่ดี มีการติดตามผลและการตรวจสอบการบริหารงานเป็นไปได้อย่างโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2562) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เก็บข้อมูลสำหรับการศึกษานาน 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ.2556-2560 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 บริษัทของกลุ่มการเงิน โดยใช้ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการเป็นตัวแปรอิสระ และผลการดำเนินงาน มีผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลตอบแทนผู้ถือหุ้น กำไรสุทธิเป็นตัวแปรตาม โดยมีตัวแปรควบคุม 7 ตัว ดังนี้ 1.ขนาดกิจการ 2.ความเสี่ยงทางการเงิน 3.ผลตอบแทนจากการดำเนินงาน 4.ความเข้มข้นของทุน 5.ลोकาลิทีมทางบัญชี 6.ประเภทอุตสาหกรรม และ 7.ปี (Year) จากการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่ได้จะขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดผลการดำเนินงานโดยระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการมีผลกระทบเชิงบวกต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ แสดงว่ากิจการได้นำหลักการกำกับดูแลกิจการมาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการบริษัทจึงเป็นผลช่วยให้กิจการนั้นมีผลดำเนินงานด้านผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในทิศทางที่ดีขึ้น แต่ในทิศทางเดียวกันนั้นผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้นมีการแกว่งตัวของ

ข้อมูลที่สูง ทำให้ผลกระทบจาก CGS ไม่ส่งผลกระทบต่อกัน แต่เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิก็ ยังพบว่าเป็นไปในทางเดียวกับผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้นเช่นเดียวกัน ทำให้สามารถกล่าวได้ว่าคะแนน ของการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่ใช่เป็นตัวชี้วัดต่อผลการดำเนินงานที่แท้จริงเสมอไป แต่เป็นเพียงการ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ตามหลักการกำกับดูแลกิจการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล แต่ถ้ามองใน มุมมองตรงกันข้ามระดับคะแนน CGS ที่สูงก็ย่อมทำให้ ผลการดำเนินงานของกิจการสูงตามไปด้วยนั่นเอง

สุภัทสรยา ยามะเทวัน (2562) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผล การดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจาก 56-1 และรายงานประจำปี ระยะเวลาเก็บข้อมูล 3 ปี ในระหว่างช่วงปี พ.ศ.2559 – พ.ศ.2561 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 บริษัท โดยเป็นธุรกิจอาหารจำนวน 40 บริษัท โดยมีตัวแปร อิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการ ประกอบไปด้วย 1.ขนาดของคณะกรรมการบริษัท 2.สัดส่วน กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร 3.สัดส่วนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกรวมกัน 4.สัดส่วนการถือหุ้นของ กรรมการบริษัท 5.การควบรวมตำแหน่งเดียวกัน และ 6.จำนวนครั้งในการประชุม โดยมีตัวแปรตาม ประกอบด้วย 1.ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 2.ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น และ 3.อัตรากำไรสุทธิ จากผล การศึกษาพบว่า จำนวนครั้งในการประชุม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบอีกว่า ขนาดของ คณะกรรมการ สัดส่วนกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนหุ้นที่ถือโดย 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้น ของกรรมการบริษัท และการควบรวมตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และ อัตรากำไรสุทธิ

ศรัญญา สิงห์วะราช (2562) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินด้าน ประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET100 เก็บข้อมูลจากงบการเงิน ในปี พ.ศ.2558 – พ.ศ.2560 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 บริษัท ได้ข้อมูลทั้งสิ้น 246 รายปีรายบริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ประกอบด้วย อัตราส่วนทุนหมุนเวียน อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว และกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ และอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย และอัตราส่วน สมรรถภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ อัตราส่วนการหมุนเวียน ของสินค้าคงเหลือ และ อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ซึ่งมีตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วน ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น จากผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วน ทางการเงินที่มีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร คือ อัตราส่วน ความสามารถในการชำระหนี้และอัตราส่วนสมรรถภาพในการดำเนินงาน โดยพบว่า อัตราส่วนหนี้สิน ต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราส่วนความสามารถในการ ชำระดอกเบี้ยมีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรสุทธิและอัตราส่วนผลตอบแทนจาก

สินทรัพย์ อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมมีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรขั้นต้นและอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์

วรลชฎานัน ธนาลักษณ์วงศ์ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการค้ากับดุลยภาพการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ที่ได้รับการจัดอันดับคะแนน CGR โดยตัวแปรอิสระ คือ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนกรรมการอิสระ สัดส่วนจำนวนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการ ขนาดบริษัท ตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม โดยทำการเก็บข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินจากฐานข้อมูล SETSMART ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม เอ็ม เอ ไอ ที่ได้รับการประเมินคะแนนกำกับดุลยภาพการโดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการไทย (IOD) ระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2562 จำนวน 630 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าการถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกและขนาดบริษัท มีความสัมพันธ์กันทางสถิติกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 และมีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ คือ ขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ และสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในทางสถิติ

สายธาร บุญปองหา (2562) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลงบการเงินรายปีของบริษัทที่จดทะเบียนทั้งหมด 25 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558-2562 โดยใช้สมการถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระประกอบด้วย สภาพคล่องซึ่งวัดโดยอัตราหมุนเวียน ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ซึ่งวัดโดยอัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์ รวมความเสี่ยงในการก่อหนี้ ซึ่งวัดโดยอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และตัวแปรตาม ซึ่งตัวแปรตามวัดโดยอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรจากการดำเนินงาน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร คือ สภาพคล่องของธุรกิจซึ่งวัดโดย อัตราหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร ในทิศทางตรงกันข้าม ความเสี่ยงในการก่อหนี้ ซึ่งวัดโดยอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรจากการดำเนินงานและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ซึ่งวัดโดยการหมุนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขนาดของธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไม่ส่งผลต่อความสามารถ

ในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัศวิน เทพสวัสดิ์ (2562) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียน กับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2562 จำนวน 86 บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ คือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้ ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย อัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้า ระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย อัตราส่วนหมุนเวียนของเจ้าหนี้ และระยะเวลาชำระหนี้เฉลี่ย ซึ่งมีตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาด้วยการหาค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า 1) ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย ระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตรากำไรสุทธิ 2) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้า ระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย อัตราส่วนหมุนเวียนของเจ้าหนี้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 3) อัตราส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหมุนเวียนของเจ้าหนี้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว ผู้บริหารและนักลงทุนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจต่อไป

วิจิตรา จำลองราษฎร์ (2561) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ ความเสี่ยงในการล้มละลาย และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจากงบการเงิน ในปี พ.ศ. 2559 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการ และความเสี่ยงในการล้มละลาย ซึ่งมีตัวแปรตามคือผลการดำเนินงาน และมีตัวแปรควบคุม ขนาดของกิจการ ความเสี่ยงทางการเงิน ยอดขาย โครงสร้างสินทรัพย์ โอกาสในการเติบโต และศักยภาพเติบโตของราคาหุ้น พบว่า 1.การกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงในการล้มละลาย 2.การกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน และ 3. ความเสี่ยงในการล้มละลายมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย แต่ไม่มีความสัมพันธ์ผลดำเนินงานของกิจการที่วัดด้วยกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย

เบญจพร โมกษะเวส (2561) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อ ผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 188 บริษัท โดยวัดผลการดำเนินงานทางการเงินวัดค่าโดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

พบว่า ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ ความเป็นอิสระของประธานกรรมการ ขนาดคณะกรรมการ บริษัทและผู้บริหารระดับสูง ไม่มีการควมรวมตำแหน่งมีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งวัดค่า จากผลการดำเนินงานทางการเงินโดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่สัดส่วนกรรมการอิสระไม่มีผล ต่ออัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

กังสดาล แก้วทานาม, ศิริลักษณ์ ศุภธชัย, และนภาพร ลิขิตวงศ์ขจร (2560) ศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ประเมินโดยสมาคมส่งเสริมกรรมการบริษัท ไทยกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 403 บริษัท ในปี พ.ศ.2557 โดยได้ใช้ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ได้จัด ประเมินโดยสถาบันกรรมการบริษัทเป็นตัวแปรอิสระ มีตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการและ ความเสี่ยงทางการเงิน ส่วนตัวแปรตามคือผลการดำเนินงานใช้อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ รวมเฉลี่ย จากผลการศึกษาพบว่าระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและขนาดของกิจการมี ผลกระทบกันในเชิงบวกกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมในขณะที่ความเสี่ยงทางการเงินมีผลกระทบ ในเชิงลบกับผลตอบแทน แสดงให้เห็นว่ากิจการที่ได้รับผลการประเมินคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ ในระดับ ดีเลิศ หรือ ดี เป็นผลให้ผลการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการจัดอันดับคะแนน

รมิดา คงเขตวนิช (2559) ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับ ความสามารถในการทำกำไรและมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาระยะเวลา 5 ปี โดยเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี งบการเงิน และ SET-SMART ในระหว่างปี พ.ศ.2556 - พ.ศ.2560 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 บริษัท โดยมีตัวแปร อิสระ คือ การประเมินหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย NP, ROA, ROE, PE และมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร 2 ด้าน ได้แก่ ผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น และ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ทั้งนี้คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และ อัตราส่วนราคาต่อหุ้นกำไร รวมทั้งมูลค่ากิจการ นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทที่มีคะแนนการประเมินการ กำกับดูแลกิจการระดับดีขึ้นไปกับกลุ่มคะแนนที่มีระดับที่ต่ำกว่าระดับดีมีความสามารถในการทำกำไร มีความสามารถในการทำกำไร ด้าน ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และ ส่วนของผู้ถือหุ้น ที่แตกต่างกัน และยังพบว่า มูลค่าของกิจการ ก็มีความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างกัน

ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร (2559) ศึกษาเกี่ยวกับผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่า ธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET 50 กับความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่แบ่งเป็นกลุ่ม อุตสาหกรรม 7 กลุ่ม มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 บริษัทระหว่างปี พ.ศ.2553-2557 โดยมีตัวแปรอิสระ คือผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการ โดยใช้สัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่ 5 ลำดับแรกเป็นตัวแปร คั่นกลาง และมีตัวแปรตามคือมูลค่าธุรกิจ ประกอบด้วย 1. ผลการดำเนินงานโดยใช้รายได้รวม กำไร

ต่อหุ้น และอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น 2. มูลค่ากิจการ โดยใช้ค่า Tobin's Q 3. อัตราการจ่ายให้กับผู้ถือหุ้น โดยใช้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทนผลการศึกษาพบว่ากิจการที่มีผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีผ่านสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกหรือมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นมากจะมีผลกระทบต่อเชิงบวกกับมูลค่าธุรกิจในด้านอัตราการจ่ายให้กับผู้ถือหุ้นที่วัดจากอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ส่วนด้านผลการดำเนินงานและด้านมูลค่ากิจการไม่พบความสัมพันธ์กับผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการ

วรลักษณ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2558) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาเป็นระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2553 - พ.ศ.2557 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 480, 497, 513, 526, 550 บริษัท ตามลำดับ โดยมีตัวแปรอิสระ เป็นระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ มีตัวแปรควบคุมเป็นสัดส่วนกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของกิจการ สัดส่วนการถือครองหุ้นของกรรมการบริษัท และมีตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงาน จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGS) มีผลในเชิงบวกกับความสามารถในการทำกำไรในด้านของผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม แต่ไม่พบความสัมพันธ์กันกับผลการดำเนินงานในอัตราส่วนอื่น ๆ สามารถบอกได้ว่าระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ ในระดับที่สูง ดี หรือ ดีเลิศสามารถส่งผลต่อผลการดำเนินงานให้สูงตามไปด้วยในบางตัว และในบางตัวไม่สามารถวัดผลได้ในเชิงประจักษ์

ฉัญญา ฉัตรรัมย์เย็น (2558) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 โดยการเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี รายงานการกำกับดูแลกิจการ และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2555 - พ.ศ. 2557 กลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทจดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 ทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมการเงิน จำนวน 201 ตัวอย่าง โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ วัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร การควมตำแหน่งของประธานกรรมการและประธานบริหาร และจำนวนครั้งในการประชุม ตัวแปรตาม คือ อัตราส่วนผลตอบแทนสินทรัพย์รวม Tobin's Q Ratio และตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของบริษัท และโครงสร้างเงินทุน จากผลการศึกษาพบว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ไม่มีตัวแปรการกำกับดูแลกิจการตัวใดที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท ในมุมมองบัญชีที่วัดด้วย ROA ในทางกลับกันตัวแปรการกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร และจำนวนครั้งการประชุมต่อปี มีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองตลาดที่วัดด้วย Tobin's Q

เสาวลักษณ์ บ่อศิลป์ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างองค์กรธุรกิจและสังคมต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงาน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีสภาพคล่องและมีมูลค่าการซื้อขายสูงสุด

(SET50) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีและแบบรายงานข้อมูลประจำปี (56-1) งบการเงินประจำปี รายงานประจำปีระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2557 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 50 บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ คือ สัดส่วนการถือครองหุ้นสามัญของผู้ถือหุ้นรายย่อยต่อจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด สัดส่วนการถือครองหุ้นสามัญของคณะกรรมการบริษัทต่อจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการบริหารกับประธานกรรมการในคนเดียวกัน และการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างองค์กรธุรกิจและสังคม ตัวแปรตาม คือ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และ Tobin's Q จากผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนการถือครองหุ้นสามัญของผู้ถือหุ้นรายย่อยต่อผู้ถือหุ้นทั้งหมด อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน สัดส่วนกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนตัวแปรการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ กับ Tobin's Q คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน และการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างองค์กรธุรกิจและสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ Tobin's Q

โสภณ บุญถนอมวงศ์ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ โดยเก็บข้อมูลจากงบการเงิน ระหว่างปี พ.ศ.2553 - พ.ศ. 2557 ระยะเวลา 5 ปี มีกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 278 รายปีบริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ คือ อัตราหมุนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้การค้า อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ และอัตราหมุนเวียนเจ้าหนี้การค้า ซึ่งมีตัวแปรอิสระ คือ อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรจากการดำเนินงาน และอัตรากำไรสุทธิ ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 4 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราหมุนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้การค้า อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ และอัตราหมุนเวียนเจ้าหนี้การค้า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร 3 อัตราส่วนคือ อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรจากการดำเนินงาน และอัตรากำไรสุทธิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปราณี แจ่มสาคร (2556) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานทางบัญชีที่มีผลต่อการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการของกลุ่มธุรกิจการเงิน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในระหว่างปี พ.ศ.2551 - พ.ศ.2555 เป็นระยะเวลา 5 ปี มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ ดังนี้ 1.การวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน 2.การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร 3. การวิเคราะห์ความสามารถ (ประสิทธิภาพ) ในการดำเนินงาน และ 4.การวิเคราะห์ความสามารถในการก่อหนี้ ซึ่งมีตัวแปรตามคือ การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (CGR) ของกลุ่มธุรกิจการเงิน จากผลการศึกษาพบว่า การก่อหนี้มีผลในเชิงบวกกับการจัดอันดับ CGR แต่มีทิศทางที่ตรงกันข้ามเนื่องจากผู้ลงทุนมองว่าถ้ากิจการก่อหนี้สูงเท่าไร ทำให้กิจการนั้นมีความเสี่ยงทางการเงินในระดับที่สูง จึงเป็นเหตุผลที่มีความขัดแย้งต่อผลการศึกษา และผลการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์กันกับการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ เนื่องจากการจัดอันดับมีกฎเกณฑ์ในการพิจารณาจากข้อกำหนดใน

การให้คะแนน อยู่ 5 หมวด ซึ่งไม่ได้พิจารณาจากผลการดำเนินงานในการตั้งเป็นตัวชี้วัดทำให้ผลการศึกษ้ออกมาในทิศทางที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

Ilker Yilmaz (2018) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ด้านการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานทางการเงิน : กรณีศึกษาสำหรับบริษัทโอมาน โดยเก็บข้อมูลจาก MUSCAT SECURITIES MARKET ระยะเวลากลุ่มข้อมูล 4 ปี ในระหว่างช่วงปี พ.ศ.2556 - พ.ศ. 2559 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 61 บริษัท ในโอมาน โดยมีตัวแปรอิสระ คือ คะแนนการกำกับดูแลกิจการและส่วนประกอบของคะแนนกำกับดูแลกิจการที่ดี ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ จำนวนครั้งในการประชุม และความเป็นเจ้าของสถาบัน และมีตัวแปรตามคือ มูลค่าตลาด TOBIN'S Q และผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไร EBIT และอัตรากำไรสุทธิ ผลการศึกษาพบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการและส่วนประกอบของคะแนนกำกับดูแล มีความสัมพันธ์กันกับอัตราส่วนทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญ และยังพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ จำนวนครั้งในการประชุมมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน ในขณะที่ความเป็นเจ้าของสถาบัน มีผลเชิงลบต่อผลการดำเนินงาน แต่ความสัมพันธ์กันในภาพรวมยังอ่อนแอ ในบริบทของบริษัทในโอมาน แม้ว่าจะมีผลกระทบจากขององค์ประกอบการกำกับดูแลกิจการ บางส่วนจะไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่ผลลัพธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญ

Amaina Buallay, Allam Hamdan and Qasim Zureiget (2017) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซาอุดีอาระเบีย โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซาอุดีอาระเบีย (TADAUWL) จำนวน 171 บริษัท เก็บข้อมูลในระหว่างปี พ.ศ.2555 – พ.ศ.2557 เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยเก็บรวบรวมจากงบการเงินและรายงานประจำปี โดยมีตัวแปรอิสระเป็นหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีตัวแปรตามคือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น และมูลค่ากิจการ Tobin's Q และมีตัวแปรควบคุม อยู่ 5 ตัว คือ 1.Asset 2.Age 3.Big4 4.BSize and 5.Setor เพื่อช่วยวัดความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัท ผลการศึกษาพบว่า ระดับการกำกับดูแลกิจการอยู่ที่ 61.4% ในตลาดหลักทรัพย์ ซาอุดีอาระเบีย ไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ทั้งด้าน ของผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น และ มูลค่ากิจการ Tobin's Q อย่างมีนัยสำคัญ

Kushani Panditharathna, Hirindu Kawshala. (2017) ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในศรีลังกา โดยเก็บข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โคลัมโบ (CSE) ซึ่งครอบคลุมอุตสาหกรรมธนาคาร การเงินและการประกันภัยสำหรับปี 2555, 2556, 2557 และ 2558 จำนวน 4 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 56 บริษัท โดยมีตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย 1.ขนาด

คณะกรรมการ 2.สัดส่วนกรรมการอิสระ 3.ประสิทธิภาพของคณะกรรมการ และ 4.สัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้หญิง มีตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (ROE) ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย ขนาดคณะกรรมการ สัดส่วนกรรมการอิสระ และสัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้หญิง ไม่มีความสัมพันธ์กันกับ ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (ROE) ของบริษัท แต่ประสิทธิภาพของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (ROE)

Shafie Mohamed Zabri, Kamilah Ahmad and Khaw Khai Wah (2016) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงาน : กลุ่มบริษัทที่จดทะเบียน 100 อันดับแรกในมาเลเซีย โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียน 100 อันดับแรกใน BMB เก็บข้อมูลในระหว่างปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยเก็บรวบรวมจากงบการเงินและรายงานประจำปี ทั้งนี้ไม่รวมบริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอจะถูกตัดออกและไม่ถูกแทนที่เพื่อรักษาความเป็นต้นฉบับของกลุ่มตัวอย่างข้อมูล หลังจากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้น พบว่า มีเพียง 86 บริษัท ที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ โดยมีตัวแปรอิสระเป็นการกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการและความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และมีตัวแปรตาม คือผลการดำเนินงานประกอบไปด้วย ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และ ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่พบความมีนัยสำคัญกับผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และนอกจากนี้ยังพบอีกว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานทั้งผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และผลตอบแทนผู้ถือหุ้น ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการไม่ได้ส่งผลต่อการดำเนินงานในภาพรวมแต่การกำกับดูแลกิจการที่ดีจะสร้างความยั่งยืนและเพิ่มมูลค่าให้กับกิจการในอนาคต

Aguas Wahyudin and Badingatus Solikhah (2016) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จะจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศอินโดนีเซีย โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย จำนวน 88 บริษัท เก็บข้อมูลในระหว่างปี พ.ศ.2551 – พ.ศ.2555 เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยเก็บรวบรวมจากงบการเงินและรายงานจากสถาบันการกำกับดูแลกิจการในอินโดนีเซีย โดยมีตัวแปรอิสระคือ ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (GCG) ที่จัดอันดับโดย IICG มีตัวแปรตาม 3 ตัว คือ 1.ผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (ROE) และกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (EPS) 2.มูลค่าบริษัท ประกอบด้วย มูลค่าตามบัญชี (PBV) และอัตราส่วนราคาต่อรายได้ (PER) 3.การเติบโตของบริษัท (EG) และมีตัวแปรควบคุมคือ ขนาดของกิจการ (SIZE) ปีที่ก่อตั้งบริษัท (AGE) ระยะเวลาการดำเนินงาน (LIST_AGE) และ มูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินรวม (LEV) ผลการศึกษาพบว่าการจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกผลการดำเนินงานของบริษัทด้านผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (ROE) และกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (EPS) อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามการประเมินการ

จัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการยังไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าบริษัท และการเติบโตของบริษัทในระยะเวลาสั้นได้ เนื่องจาก CG Rating ไม่ส่งผลกระทบต่อราคาตลาดหุ้น นักลงทุนไม่ได้นำการจัดอันดับคะแนนมาวิเคราะห์สำหรับการลงทุน ทำให้ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงประจักษ์ แต่จะกล่าวได้ว่าถ้าบริษัทไหนมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีก็ย่อมส่งผลให้ผลกำไรมูลค่าของบริษัทเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วยเช่นเดียวกัน

Kara , Erdur and Karabiyik (2015) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของระดับการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท : การวิจัยเกี่ยวกับดัชนีการกำกับดูแลกิจการของ BIST (XKURY) โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ BIST (XKURY) จำนวน 33 บริษัท เก็บข้อมูลในระหว่างปี พ.ศ.2549 – พ.ศ.2555 เป็นระยะเวลา 7 ปี โดยเก็บรวบรวมจากรายงานทางการเงินประจำปีที่เผยแพร่บนเว็บแพลตฟอร์มการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ คะแนนการจัดอันดับเว็บไซต์และบรรษัทภิบาลมาจาก สมาคมบรรษัทภิบาลตุรกี โดยมีตัวแปรอิสระ คือ การจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGR) มีตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงาน ประกอบไปด้วย 1.มูลค่ากิจการ (MBR) 2.ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) 3. ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (ROE) 4.ผลตอบแทนจากการขาย (ROS) 5.อัตราการใช้ประโยชน์ (D/P) และ 6.กำไรสุทธิ (NPM) ผลการศึกษาพบว่า การจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGR) และอัตราการใช้ประโยชน์ (D/P) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับมูลค่ากิจการ (MBR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.05 แต่ในทางกลับกันไม่พบความสัมพันธ์กันในเชิงบวกระหว่างอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทในด้านผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น ผลตอบแทนจากการขาย และ กำไรสุทธิ ทำให้มองว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าโดยรวมของบริษัทแต่ไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานของบริษัท ตามคำที่ได้กล่าวไว้ว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีจะส่งผลให้มูลค่าของกิจการนั้นเพิ่มสูงขึ้นได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

E. Halimatusadiah et al (2015) ศึกษาเกี่ยวกับผลดำเนินงานและการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของอินโดนีเซีย โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย ที่เข้าร่วมสถาบันเพื่อองค์กรแห่งชาติชาวอินโดนีเซีย จำนวน 9 บริษัท เก็บข้อมูลในระหว่างปี พ.ศ.2552 – พ.ศ.2554 เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยมีตัวแปรอิสระคือ อันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (GCG) มีตัวแปรตามคือ ความสามารถในการทำกำไร (ผลตอบแทนจากสินทรัพย์) ผลการศึกษาพบว่า การจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่อยู่ในระดับสูงจะช่วยให้กิจการมีความสามารถในการสร้างกำไรที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการทำกำไรอีกด้วย

Dr. A.A. AZEEZ (2015) ศึกษาเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานที่มั่นคง: หลักฐาน จาก ศรีลังกา การศึกษานี้ใช้ข้อมูลจาก CSE และข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัท 100 แห่งในศรีลังกา ไม่รวมภาคการธนาคารและการเงิน สำหรับปีการเงิน 2553-2555 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 3 ปี โดยมีตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย การควบบตำแหน่ง CEO,

สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร และขนาดคณะกรรมการ โดยมีตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานของบริษัทในศรีลังกา EPS, ROA และ ROE ใช้เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของบริษัท ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของบอร์ดมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพที่มั่นคง สิ่งนี้บ่งชี้ว่าบอร์ดขนาดเล็กมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการทำงานที่สูงขึ้น ซึ่งอาจเกี่ยวกับการจัดการที่ติดตามอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังเผยให้เห็นว่าการแยกตำแหน่งซีอีโอและประธานทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงานของบริษัท อย่างไรก็ตาม การปรากฏตัวของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารในคณะกรรมการไม่เกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงานของบริษัทจดทะเบียนในศรีลังกา โดยแนะนำว่าการมีกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารในคณะกรรมการบริษัทเพียงอย่างเดียวจะไม่รับประกันว่าผู้มีส่วนได้เสียที่บริษัทดำเนินการอย่างยุติธรรม และลดความขัดแย้งของหน่วยงานระหว่างผู้ถือหุ้นและฝ่ายจัดการได้อย่างราบรื่น

Duc Hong Vo and TriMinh Nguyen (2014) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงาน กรณีศึกษาเชิงประจักษ์ในเวียดนาม โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เวียดนาม จำนวน 177 บริษัท เก็บข้อมูลในระหว่างปี พ.ศ.2551 – พ.ศ.2555 เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยเก็บรวบรวมจากงบการเงินและรายงานประจำปี โดยมีตัวแปรอิสระคือ บทบาทของคณะกรรมการ ขนาดของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และสิทธิของการเป็นเจ้าของ มีตัวแปรตามคือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาพบว่าบทบาทของคณะกรรมการ และสิทธิของการเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท ยังพบอีกว่าขนาดของคณะกรรมการและความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท

Eppsand Cereola (2008) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก S&P500 ในระหว่างช่วง ปี ค.ศ.2002 - ค.ศ.2004 เป็นระยะเวลาศึกษาข้อมูล 3 ปี มีจำนวน 256 บริษัท 269 บริษัท และ 273 บริษัท ตามลำดับโดยมีตัวชี้วัดการกำกับดูแลกิจการที่ดี 61 ข้อ ใน 8 ประเภทของการกำกับดูแลกิจการซึ่งจัดทำโดยสถาบันนักลงทุน (Institutional Investor Services : ISS) โดยมีตัวแปรอิสระคือ ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ มีตัวแปรตามคือผลการดำเนินงาน ประกอบไปด้วย อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาพบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทโดยวัดจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น

ตารางที่ 2.2 สรุปการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น 30 เรื่อง ประกอบด้วย งานวิจัยในประเทศไทย 20 เรื่อง และ งานวิจัยในต่างประเทศ 10 เรื่อง ดังนี้

ลำดับ	นักวิจัยและนักวิชาการ	ชื่อเรื่องวิจัย	ตัวแปรอิสระ					ตัวแปรตาม				
			CGS	BSIZE	IND	CR	QR	IT	ROA	ROE	GPM	NPM
1	สุพัตรา จันทนะศิริ (2564)	ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดยาและเครื่องดื่ม	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	อารีญา ศรีธรรมนิทย์ (2563)	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์กับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	✓	✓	-	-	-	-	✓	-	-	✓
3	ณัฐวุฒิ ทรัพย์สมบัติ, ณัฐวุฒิ ทรัพย์สมบัติ, ก้องภพ แสงทอง, ณัฐนร ยาสะปู้, ณัฐพล ลัดดี, นิคานนท์ ชูแก้ว และศิวกร พงษ์ศรี (2563)	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่ากิจการของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใน SET100	✓	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-
4	นิตยา ทัดเทียม พิมพิศา พรหมมา (2563)	ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)	-	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัยและนักวิชาการ	ชื่อเรื่องวิจัย	ตัวแปรอิสระ					ตัวแปรตาม				
			CGS	BSIZE	IND	CR	QR	IT	ROA	ROE	GPM	NPM
5	สุภัทสรดา ยามะเทวัน (2562)	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	✓
6	ศรัญญา สิงห์วระราช (2562)	อิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	วรลชญาณี ธนาลักษณวงศ์ (2562)	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	-	✓	✓	-	-	-	✓	✓	-	-
8	สายธาร บุญปองหา (2562)	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
9	อัศวินิ เทพสวัสดิ์ (2562)	ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	-	-	-	✓	-	✓	✓	✓	-	✓
10	เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2562)	ผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	-	✓

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัยและนักวิชาการ	ชื่อเรื่องวิจัย	ตัวแปรอิสระ					ตัวแปรตาม				
			CGS	BSize	IND	CR	QR	IT	ROA	ROE	GPM	NPM
11	ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ดา (2562)	ผลของการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการดำเนินงานทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	✓	✓	✓	-	-	-	✓	✓	-	✓
12	เบญจพร โหมกขเวส (2561)	ผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อ ผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	✓	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	✓
13	กังสดาล แก้วหานาม, ศิริลักษณ์ ศุทธชัย, และณภาพร ลิขิตวงศ์ขจร (2560)	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ประเมินโดยสมาคมส่งเสริมกรรมการบริษัทไทยกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	-	-
14	วิจิตร จำลองราษฎร์ (2561)	ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ ความเสี่ยงในการล้มละลาย และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓
15	รมิดา คงเขตวนิช (2559)	การประเมินหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรและมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	-	✓

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัยและนักวิชาการ	ชื่อเรื่องวิจัย	ตัวแปรอิสระ					ตัวแปรตาม				
			CGS	BSIZE	IND	CR	QR	IT	ROA	ROE	GPM	NPM
16	ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร (2559)	ผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET 50 กับความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
17	วรลักษณ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2558)	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	✓	✓	✓	-	-	-	✓	✓	-	✓
18	ธัญญา ฉัตรรมเย็น (2558)	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100	-	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-
19	โสภณ บุญถนอมวงศ์ (2558)	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริการสินทรัพย์ (2558)	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓
19	เสาวลักษณ์ บ่อศิลป์ (2558)	ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างองค์กรธุรกิจและสังคมต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงาน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีสภาพคล่องและมีมูลค่าการซื้อขายสูงสุด (SET50)	-	✓	✓	-	-	-	-	✓	-	-
20	ปราณี แจ่มสาคร (2556)	ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานทางบัญชีที่มีผลต่อการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการของกลุ่มธุรกิจการเงิน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	✓	✓
21	Ilker Yilmaz (2018)	ความสัมพันธ์ด้านการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานทางการเงิน : กรณีศึกษาสำหรับบริษัทโอมาน	✓	✓	✓	-	-	-	✓	-	✓	✓

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัยและนักวิชาการ	ชื่อเรื่องวิจัย	ตัวแปรอิสระ					ตัวแปรตาม				
			CGS	BSIZE	IND	CR	QR	IT	ROA	ROE	GPM	NPM
22	Amaina Buallay, Allam Hamdan and Qasim Zureiget (2017)	ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-
23	Kushani Panditharathna, Hirindu Kawshala. (2017)	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในศรีลังกา	-	✓	✓	-	-	-	-	✓	-	-
24	Shafie Mohamed Zabri, Kamilah Ahmad and Khaw Khai Wah (2016)	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงาน : กลุ่มบริษัทที่จดทะเบียน 100 อันดับแรกในมาเลเซีย	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-
25	Aguas Wahyudin and Badingatus Solikhah (2016)	ผลกระทบของคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศอินโดนีเซีย	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	-	-
26	Kara , Erdur and Karabiyik (2015)	ผลกระทบของระดับการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท : การวิจัยเกี่ยวกับดัชนีการกำกับดูแลกิจการของ BIST (XKURY)	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	-	✓
27	E. Halimatusadiah et al (2015)	ผลดำเนินงานและการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของอินโดนีเซีย	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	-

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัยและนักวิชาการ	ชื่อเรื่องวิจัย	ตัวแปรอิสระ					ตัวแปรตาม				
			CGS	BSIZ	IND	CR	QR	IT	ROA	ROE	GPM	NPM
26	Dr. A.A. AZEEZ (2015)	การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานที่มั่นคง : หลักฐานจากศรีลังกา	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-
29	Duc Hong Vo and Trimin Nguyen (2014)	ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการ ดำเนินงาน กรณีศึกษาเชิงประจักษ์ในเวียดนาม	-	✓	✓	-	-	-	✓	✓	-	-
30	Epps and Cereola (2008)	ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการและผล การดำเนินงานของบริษัทโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก S&P500	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	-	-

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบไปด้วย 1) คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) 2) ขนาดคณะกรรมการบริษัท และ 3) สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ และการบริหารสภาพคล่อง ประกอบไปด้วย 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2) อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว และ 3) อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า มีตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วย 1) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 2) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 3) อัตรากำไรสุทธิ และ 4) อัตรากำไรขั้นต้น โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี และแบบฟอร์ม 56-1 และ Corporate Governance Report of Thai Listed Companies โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย โดยศึกษาข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ.2561 - 2563 ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยจะนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่จดทะเบียนและดำเนินกิจการระหว่างปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 ที่ผ่านการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 126 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563)

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้ช่วยให้ผู้บริหารนำไปเป็นแนวทางในพัฒนาและปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้ได้รับค่าระดับคะแนนที่สูงขึ้น หรือรักษามาตรฐานเดิมไว้ในทุกๆ ปี กับผลการดำเนินงาน ทั้งยังเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่บริษัท ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีคัดเลือกแบบกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาผ่านตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเมื่อผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น (ซึ่งไม่รวมถึงบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูผลการดำเนินงาน บริษัทที่ไม่แจ้งว่าประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลและบริษัทไม่มีความสมบูรณ์ของข้อมูลหรือบริษัทที่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในระหว่างปี) โดยกลุ่มตัวอย่างจะจำกัดเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมบริการติดต่อกันระหว่างปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี จำนวน 57 บริษัท ประกอบไปด้วย

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ลำดับ	กลุ่มธุรกิจ	จำนวน (บริษัท)
1	ธุรกิจพาณิชย์	16
2	ธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์	9
3	ธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์	12
4	ธุรกิจทางการแพทย์	16
5	ธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ	4
รวม		57

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลจากรายงานประจำปี และแบบฟอร์ม 56-1 และ Corporate Governance Report of Thai Listed Companies โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ซึ่งข้อมูลที่เปิดเผยสาธารณะจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ.2561 – พ.ศ.2563 ของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 57 บริษัท ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการวัดการประเมินตัวแปรในการวิจัย ดังเครื่องมือต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1.1.1 ระดับการกำกับดูแลกิจการ

1.1.1.1 คะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGS) ใช้วัดผลการประเมินจากสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ที่ได้ทำการวัดค่าระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เพื่อวัดถึงประสิทธิภาพในการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ในกิจการ ถ้ามีการนำหลักมาปฏิบัติใช้ครบทุกข้อตามเงื่อนไขก็จะได้รับค่าระดับคะแนนในระดับที่ดีเลิศ ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ทุกข้อ ระดับคะแนนก็จะน้อยลงจนถึงระดับผ่านหรือไม่ผ่าน ตามเกณฑ์การพิจารณา (สถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD), 2564)

แทนค่าตัวแปรด้วย CGS

วัดค่าโดย ผลการประเมินคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

ตารางที่ 3.2 กำหนดค่าระดับคะแนนผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ตราสัญลักษณ์	ความหมาย	กำหนดค่าคะแนน
	ดีเลิศ	5
	ดีมาก	4
	ดี	3
	ดีพอใช้	2
	ผ่าน	1
-	ไม่มี	0

ทั้งนี้มีการวิจัยได้นำตัวแปรอิสระ คะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGS) มาใช้ และมีการวัดค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2561), ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ดา (2562), ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร (2559) เป็นต้น

1.1.1.2 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ใช้วัดจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด จากโครงสร้างองค์กรในแต่ละปี ซึ่งคณะกรรมการบริษัทต้องเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอ มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ รวมถึงต้องเป็นไปตามความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และจะต้องมีจำนวน 5 - 12 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560) ทั้งนี้ มีงานวิจัยในอดีตได้นำตัวแปร BSIZE มาใช้วัดค่าผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ดา, 2562)

แทนค่าตัวแปรด้วย BSIZE

วัดค่าโดย จำนวนของคณะกรรมการบริษัททั้งหมดในแต่ละปี (จำนวนคน)

ทั้งนี้มีการวิจัยได้นำตัวแปรอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มาใช้ และมีการวัดค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น วรลชญาณี ธนาลักษณ์วงศ์ (2562), ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ดา (2562), ปริญานุช ลิ้มดำเนิน (2561), สุภัทสรยา ยามะเทวัน (2562) เป็นต้น

1.1.1.3 สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ ใช้วัดสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ โดยมีกรรมการอิสระอย่างน้อยหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด แต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน ซึ่งกรรมการอิสระจะต้องถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท และไม่มีลักษณะอื่นใดที่ทำให้ไม่สามารถให้ความเห็นอย่างเป็นอิสระเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทได้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560) ทั้งนี้ มีงานวิจัยในอดีตได้ นำค่าตัวแปร IND มาใช้วัดค่าผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์, 2562)

แทนค่าตัวแปรด้วย (IND)

$$\text{วัดค่าโดย} = \frac{\text{จำนวนกรรมการอิสระ}}{\text{จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด}}$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรอิสระ สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มาใช้ และมีการวัดค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น จินตนา ไกรทอง (2561), ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ (2562), นิตยา ทัดเทียม พิมพิศา พรหมมา (2563), Ilker Yilmaz (2018) เป็นต้น

1.1.2 การบริหารสภาพคล่อง

1.1.2.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้นว่ากิจการสามารถจัดการชำระหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการวัดถึงสภาพคล่องของกิจการว่ามีสภาพคล่องอยู่ในระดับใด โดยทำการเปรียบเทียบระหว่าง สินทรัพย์หมุนเวียนกับหนี้สินหมุนเวียน หากมีค่าสูงแสดงว่ากิจการมีสภาพคล่องในการชำระหนี้สูง ถ้ามีค่าต่ำแสดงว่ากิจการมีสภาพคล่องในการชำระหนี้ต่ำ ทั้งนี้ มีงานวิจัยในอดีตได้ นำค่าตัวแปร อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มาใช้วัดความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (อัศวินี เทพสวัสดิ์, 2564)

แทนค่าตัวแปรด้วย CR

$$\text{วัดค่าโดย} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรอิสระ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มาใช้ และมีการวัดค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น อัศวินี เทพสวัสดิ์ (2564), สายธาร บุญปองหา (2562), สุพัตรา จันทนะศิริ (2565) เป็นต้น

1.1.2.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว ใช้วัดความสามารถของกิจการในการชำระหนี้ระยะสั้นด้วยสินทรัพย์หมุนเวียนที่แปรสภาพเป็นเงินสดได้เร็ว เพื่อให้ทราบสภาพคล่องที่แท้จริงของบริษัท โดยทำการเปรียบเทียบระหว่าง สินทรัพย์หมุนเวียน สินค้าคงเหลือ และหนี้สินหมุนเวียน ทั้งนี้ มีงานวิจัยในอดีตได้ นำค่าตัวแปร อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว มาใช้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดยาและเครื่องสำอาง (สุพัตรา จันทนะศิริ, 2565)

แทนค่าตัวแปรด้วย QR

$$\text{วัดค่าโดย} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้าคงเหลือ}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรอิสระ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว มาใช้ และมีการวัดค่าตัวแปร ในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น สุพัตรา จันทนะศิริ (2565), เป็นต้น

1.1.2.3 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า ใช้วัดความสามารถในการขายสินค้าคงเหลือ โดยวัดจากการเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือในช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อที่กิจการจะได้คำนวณว่าต้องใช้ เวลากี่วันในการขายสินค้าอีกทั้งยังช่วยให้กิจการสามารถตัดสินใจในเรื่องราคา การผลิต การตลาด และการซื้อสินค้าคงคลังในรอบต่อไปได้ดีขึ้น ทั้งนี้ มีงานวิจัยในอดีตได้ นำค่าตัวแปร อัตราส่วนเงินทุน หมุนเวียนของ มาใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหาร สินทรัพย์ (โสภณ บุญถนอมวงศ์, 2558)

แทนค่าตัวแปรด้วย IT

$$\text{วัดค่าโดย} = \frac{\text{ต้นทุนขาย}}{(\text{สินค้าคงเหลือต้นงวด} + \text{สินค้าคงเหลือปลายงวด})/2}$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรอิสระ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า มาใช้ และมีการวัด ค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น สุพัตรา จันทนะศิริ (2565), โสภณ บุญถนอมวงศ์ (2558) เป็นต้น

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

1.2.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ใช้วัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวม(เฉลี่ย) ของกิจการ เป็นการวัดถึงความสามารถในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดว่าก่อให้เกิดผลตอบแทน กับธุรกิจมากน้อยเพียงใด โดยทำการเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม หากมีค่าสูง แสดงว่าธุรกิจสามารถให้ผลตอบแทนจากการสินทรัพย์รวมสูง ใช้สินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แทนค่าตัวแปรด้วย (ROA)

$$\text{วัดค่าโดย} \text{ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)} = (\text{กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}) \times 100$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรตาม อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มาใช้ และมีการวัด ค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น อารียา ศรีธรรมนิทย์ (2564), นิตยา ทัดเทียม พิมพิศา พรหมมา (2563), ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ดา (2562), สุภัตตรา ยามะเทวัน (2562) , เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2561), วิจิตร จำลองราษฎร์ (2561), İlker Yilmaz (2018), Dr. A.A. AZEEZ (2015) เป็นต้น

1.2.2 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ใช้วัดความสามารถในการสร้างผลตอบแทนที่ผู้ ถือหุ้นนำมาเงินทุน ว่าให้ผลตอบแทนมากน้อยเพียงใด เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรจาก เงินลงทุนของผู้ถือหุ้น หากมีค่าสูง แสดงว่ากิจการสามารถให้ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นสูง ผู้ถือหุ้น มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูง

แทนค่าตัวแปรด้วย (ROE)

$$\text{วัดค่าโดย} \text{ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)} = (\text{กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย}) \times 100$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรตาม อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มาใช้ และมีการ วัดค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น อารียา ศรีธรรมนิทย์ (2564),

นิตยา ทัดเทียม พิมพ์พิศ พรหมมา (2563), ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ (2562), สุภัตสรยา ยามะเทวัน (2562) , เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2561), วิจิตร จำลองราษฎร์ (2561), ILker Yilmaz (2018), Dr. A.A. AZEEZ (2015) เป็นต้น

1.2.3 อัตรากำไรสุทธิ ใช้วัดความสามารถในการเปรียบเทียบผลกำไรสุทธิกับยอดขาย ทำให้ทราบถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการภายหลังจากการหักค่าใช้จ่ายทุกรายการแล้ว หากมีค่าที่สูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไร และควบคุมค่าใช้จ่ายต่างๆ ในธุรกิจได้เป็นอย่างดี

แทนค่าตัวแปรด้วย (NPM)

$$\text{วัดค่าโดย อัตรากำไรสุทธิ (\%)} = (\text{กำไรสุทธิ} / \text{ขายสุทธิ}) \times 100$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรตาม อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มาใช้ และมีการวัดค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น อารียา ศรีธรรมนิทย์ (2564), สุภัตสรยา ยามะเทวัน (2562) , เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2561), วิจิตร จำลองราษฎร์ (2561), ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ (2562), รมิดา คงเขตวนิช (2559), วรลักษณ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2558), ปราณี แจ่มสาคร (2556), ILker Yilmaz (2018), Kara Erdur and Karabiyik (2015) เป็นต้น

1.2.4 อัตรากำไรขั้นต้น ใช้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการ และการควบคุมต้นทุนการผลิตของกิจการ เมื่อนำกำไรขั้นต้นเปรียบเทียบกับยอดขาย หากมีค่าที่สูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไร และควบคุมต้นทุนการผลิตได้เป็นอย่างดี

แทนค่าตัวแปรด้วย (GPM)

$$\text{วัดค่าโดย อัตรากำไรขั้นต้น (\%)} = (\text{ขายสุทธิ} - \text{ต้นทุนขาย} / \text{ขายสุทธิ}) \times 100$$

ทั้งนี้ มีนักวิจัยได้นำตัวแปรตาม อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มาใช้ และมีการวัดค่าตัวแปรในลักษณะเช่นเดียวกันนี้มาทำการศึกษาวิจัย อาทิเช่น ปราณี แจ่มสาคร (2556), ILker Yilmaz (2018) เป็นต้น

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปรายละเอียดของตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม และสัญลักษณ์ที่จะใช้ในการวิจัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 สรุปรายละเอียดของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	สัญลักษณ์
ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	
ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี	
คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี	CGS
ขนาดคณะกรรมการบริษัท	BSIZE
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	IND

ตัวแปร	สัญลักษณ์
การบริหารสภาพคล่อง	
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	CR
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว	QR
อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า	IT
ตัวแปรตาม (Dependent Variables)	
ความสามารถในการทำกำไร	
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ROA
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ROE
อัตรากำไรสุทธิ	NPM
อัตรากำไรขั้นต้น	GPM

3.3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ใช้ได้รวบรวมมาจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) และรายงานประจำปี ทั้งในส่วน of ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) โดยบันทึกไว้ใน Microsoft Office Excel เพื่อสามารถนำตัวแปรตามที่กำหนดไว้ไปวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติทั้งในส่วน of ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยที่

ตัวแปรอิสระ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) และรายงานการประเมินการกำกับดูแลกิจการ จากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 ประกอบด้วย

ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย

1.คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานการประเมินการกำกับดูแลกิจการ จากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ระหว่างปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563

2.ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563

3.สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (IND) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563

การบริหารสภาพคล่อง ประกอบด้วย

1. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) โดยรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

2. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) โดยรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

3. อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) โดยรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

ตัวแปรตาม ได้แก่

ความสามารถในการทำกำไร ผู้ทำการวิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 ประกอบด้วย

1. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) โดยรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

2. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) โดยรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

3. อัตรากำไรสุทธิ (NPM) โดยรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

4. อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) โดยเก็บโดยรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยนี้ เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.4.1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics)

เป็นข้อมูลที่ใช้ในการสรุปลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา โดยนำเสนอรูปแบบของความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบด้วย 1) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) 2) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) 3) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และ 4) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM)

3.4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient analysis)

โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบไปด้วย 1) คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) 2) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และ 3) สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) การบริหารสภาพคล่อง ประกอบไปด้วย 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) 2) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และ 3) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) กับตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย 1) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) 2) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) 3) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และ 4) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ซึ่งโดยทั่วไประดับของค่าสัมประสิทธิ์ที่ยอมรับได้อยู่ระหว่าง -0.8 หรือ 0.8 โดยเกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสามารถแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้ (ศราวุธ สร้อยทอง, 2562)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มากกว่า 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์สูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61 – 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41 – 0.60 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.20 – 0.40 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ น้อยกว่า 0.20 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ต่ำ

ซึ่งจากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันนี้เป็นการทดสอบปัญหา Collinearity ระหว่างตัวแปรอิสระเท่านั้น ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้จากการทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรที่ระดับสูงแสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 นั้นมีความสัมพันธ์กันเองมากเกินไป อาจทำให้ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนั้นมีความแม่นยำลดลง

3.4.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

เพื่อการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแสดงเป็นตัวแบบสมการ regression เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ตัวแบบที่ 1 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROA_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \varepsilon$$

ตัวแบบที่ 2 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROA_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \varepsilon$$

ตัวแบบที่ 3 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROE_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \varepsilon$$

ตัวแบบที่ 4 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROE_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \varepsilon$$

ตัวแบบที่ 5 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$NPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \varepsilon$$

ตัวแบบที่ 6 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$NPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \varepsilon$$

ตัวแบบที่ 7 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$GPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \varepsilon$$

ตัวแบบที่ 8 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$GPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \epsilon$$

โดยที่

CGS_{it}	แทน	ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการของบริษัท i ในปี t
$BSIZE_{it}$	แทน	ขนาดคณะกรรมการของบริษัท i ในปี t
IND_{it}	แทน	สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระของบริษัท i ในปี t
CR_{it}	แทน	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน i ในปี t
QR_{it}	แทน	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว i ในปี t
IT_{it}	แทน	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า i ในปี t
ROA_{it}	แทน	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์บริษัท i ในปี t
ROE_{it}	แทน	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นบริษัท i ในปี t
NPM_{it}	แทน	อัตรากำไรสุทธิบริษัท i ในปี t
GPM_{it}	แทน	อัตรากำไรขั้นต้นบริษัท i ในปี t

ค่าทางสถิติ

β_0	แทน	ค่าคงที่
β_{1-3}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ (อิทธิพลที่ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีต่อตัวแปรตาม) ของตัวแปรที่ 1 ถึง 3
ϵ	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน สำหรับบริษัท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จากฐานข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฐานข้อมูลออนไลน์ ของสำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (www.sec.or.th) SET Market Analysis and Reporting Tool (www.setsmart.com) และข้อมูลระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี จากรายงานการประเมินการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (CGS) โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงผลของการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา
- 4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- 4.3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายงานทางการเงินที่เผยแพร่โดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ รายงานการประเมินการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (CGS) โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ทั้งหมด 57 บริษัท จำนวน 171 รายปีรายบริษัท (Firm years) ระหว่างปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 รวมเป็นระยะเวลา 3 ปี ได้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบไปด้วย 1) คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) 2) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และ 3) สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) และการบริหารสภาพคล่อง ประกอบไปด้วย 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) 2) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และ 3) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า ซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) และรายงานประจำปี และรายงานการประเมินการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (CGS) โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD)

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วย 1) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) 2) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) 3) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และ 4) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CGS	3.00	5.00	4.16	0.79
BSIZE	7.00	17.00	11.19	2.86
IND	0.04	4.00	.45	0.29
CR	0.26	21.37	2.39	3.16
QR	0.06	16.53	1.66	2.32
IT	0.06	4.40	0.84	0.76
ROA	-10.00	59.97	8.54	7.41
ROE	-35.83	64.78	10.84	11.04
NPM	-75.73	79.84	10.38	16.13
GPM	-41.63	93.60	30.39	17.65

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลสถิติพื้นฐานของตัวแปรได้ ดังนี้

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน และค่าสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.19 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.86 คน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 7.00 คน และค่าสูงสุดเท่ากับ 17.00 คน

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 เท่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 เท่า มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.04 เท่า และค่าสูงสุดเท่ากับ 4.00 เท่า

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 3.16 มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 0.26 และค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 21.37

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 2.32 มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 0.06 และค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 16.53

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 0.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 0.76 มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 0.06 และค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 4.40

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 8.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 7.41 มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ -10.00 และค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 59.97

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 10.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 11.04 มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ -35.83 และค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 64.78

อัตรากำไรสุทธิ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 10.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 16.13 มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ -75.73 และค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 79.84

อัตรากำไรขั้นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 30.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 17.65 มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ -41.63 เท่า และค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 93.60

การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน โดยพิจารณาจากค่า Durbin - Watson statistic พบว่า ค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 2.269 2.101 1.916 และ 1.716 ตามลำดับ อยู่ระหว่าง 1.5 - 2.5 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการทดสอบมีความเป็นอิสระระหว่างกัน เงื่อนไขอีกข้อหนึ่งในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ กำหนดให้ตัวแปรอิสระแต่ละตัวต้องเป็นอิสระต่อกัน โดยการตรวจสอบเงื่อนไขนี้จะตรวจสอบโดยใช้สถิติ Tolerance และ ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ถ้าหากค่า Tolerance ของตัวแปร เข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรเป็นอิสระจากกัน แต่ถ้าค่าใกล้ศูนย์ แสดงว่าเกิดปัญหา Multicollinearity และ ค่า Variance Inflation Factor มีค่าเข้าใกล้ 10 มาก แสดงว่าระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระในสมการการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณมีมากจะเกิดปัญหา Multicollinearity

ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์ค่า Tolerance และ ค่า VIF

ตัวแปร	Tolerance	VIF
CGS	.812	1.231
BSIZE	.777	1.286
IND	.958	1.044
CR	.200	4.989
QR	.199	5.025
IT	.643	1.556

จากตารางที่ 4.2 ค่า Tolerance มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.199 และสูงสุด 0.958 ซึ่งค่าต่ำสุดสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คือ Tolerance > 0.1 ส่วนค่า VIF มีค่าสูงสุดเท่ากับ 5.025 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ของค่า VIF คือ 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรแต่ละตัวไม่มีความเป็นเส้นตรงร่วมกันอย่างมาก ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) หรือไม่มีความซ้ำซ้อนในการวัด

4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ทดสอบด้วยวิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยทดสอบในแต่ละประเด็น ดังนี้

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรอิสระ ซึ่งถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ออกมามีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง แต่ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งโดยทั่วไประดับของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ยอมรับได้จะมีค่าไม่น้อยกว่า -0.8 หรือไม่มากกว่า 0.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลไม่มีปัญหาที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองในระดับสูง (Multicollinearity) ที่จะส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบสมการถดถอยเชิงพหุคูณ ซึ่งจากการทดสอบแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	CGS	BSIZE	IND	CR	QR	IT
CGS	1					
BSIZE	0.202**	1				
IND	0.109	0.160*	1			
CR	-0.338**	-0.151*	-0.057	1		
QR	-0.341**	-0.115	-0.052	0.892*	1	
IT	0.310**	0.331**	0.007	-0.420**	-0.420**	1

หมายเหตุ: **, * ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และ สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) และ การบริหารสภาพคล่อง ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) กับ ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.202 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) กับ สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.109 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) กับ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.892 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) กับ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.420 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) กับ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.420 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนและอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว เกิดความสัมพันธ์ด้วยกันเองในระดับสูง (Multicollinearity) เนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.892 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.8 แต่เมื่อทำการวิเคราะห์อีกครั้งโดยใช้การพิจารณาจากค่า VIF (Variance Inflation Factor) พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเองในระดับสูง และเมื่อพิจารณาค่า Durbin-Watson อยู่ระหว่าง 1.716 - 2.269 พบว่า ตัวแปรอิสระมีความเป็นอิสระต่อกันเนื่องจากอยู่ระหว่าง 1.50-2.50 จึงไม่เกิดอัตตะสัมพันธ์ของข้อมูล ดังนั้น จึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสมการถดถอยได้

4.3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกผลการวิเคราะห์ตามแบบจำลองดังนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$ROA_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 1 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	15.222	3.906		3.897	0.000		
CGS	0.106	0.770	0.011	0.138	0.890	0.812	1.231
BSIZE	-0.416	0.218	-0.160	-1.905	0.059	0.777	1.286
IND	0.090	1.922	0.004	0.047	0.963	0.958	1.044
ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.321 (32.10%) ค่า R ² = 0.103 (10.30%)							
ค่า Adjusted R Square = 0.065 (6.50%) ค่า Durbin-Watson = 2.101							
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01							

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.044 - 1.286 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autoorrettion) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 2.101 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.4

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วยคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ดังแสดงในตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 32.10 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 6.50 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากตารางที่ 4.4 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.103 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ได้ร้อยละ 10.30 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.011 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.138 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.890 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.890 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญ

ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.160 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.905 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.059 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.059 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญ

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.004 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.047 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.963 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.963 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) สรุปได้ว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$ROA_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 2 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	15.222	3.906		3.897	0.000		
CR	-0.730	0.389	-0.311	-1.879	0.062	0.200	4.989
QR	0.708	0.531	0.222	1.334	0.184	0.199	5.025
IT	-2.733	0.894	-0.283	-3.057	0.003**	0.643	1.556

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.321 (32.10%) ค่า R² = 0.103 (10.30%)
 ค่า Adjusted R Square = 0.065 (6.50%) ค่า Durbin-Watson = 2.101
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.556 – 4.989 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 2.101 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.5

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ดังแสดงในตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 32.10 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 6.50 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากตารางที่ 4.5 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.103 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ได้ร้อยละ 10.30 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.311 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.879 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.062 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.062 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.222 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.334 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.184 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.184 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.283 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -3.057 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.003 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) สรุปได้ว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$ROE_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \epsilon$$

สมมติฐานที่ 3 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	17.260	5.870		2.940	0.004		
CGS	1.062	1.156	0.076	0.918	0.360	0.812	1.231
BSIZE	-0.694	0.328	-0.180	-2.117	0.036*	0.777	1.286
IND	-0.239	2.888	-0.006	-0.083	0.934	0.958	1.044
ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.296 (29.60%) ค่า R ² = 0.087 (8.70%)							
ค่า Adjusted R Square = 0.480 (48.00%) ค่า Durbin-Watson = 1.916							
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01							

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.044 - 1.286 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorretltion) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 1.916 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.6

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วยคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ดังแสดงในตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 29.60 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 48.00 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากตารางที่ 4.6 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.087 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ได้ร้อยละ 8.70 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.076 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.918 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.360 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.360 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญ

ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.180 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.117 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.036 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.036 < 0.05) แสดงให้เห็นว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญ

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.006 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.083 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.934 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.934 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) สรุปได้ว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) และ สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$ROE_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 4 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	15.222	3.906		3.897	0.000		
CR	-0.738	0.584	-0.211	-1.263	0.208	0.200	4.989
QR	.280	0.798	0.059	0.351	0.726	0.199	5.025
IT	-3.204	1.344	-0.223	-2.384	0.018*	0.643	1.556

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.296 (29.60%) ค่า R² = 0.087 (8.70%)
 ค่า Adjusted R Square = 0.480 (48.00%) ค่า Durbin-Watson = 1.916
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.556 – 4.989 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 1.916 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.7

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ดังแสดงในตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 29.60 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 48.00 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากตารางที่ 4.7 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 4 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.087 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ได้ร้อยละ 8.70 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.211 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.263 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.208 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.208 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.059 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.351 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.726 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.726 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.223 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.384 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.018 < 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) สรุปได้ว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$NPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 5 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	8.906	7.507		1.186	0.237		
CGS	2.351	1.479	0.115	1.590	0.114	0.812	1.231
BSIZE	0.452	0.419	0.080	1.078	0.283	0.777	1.286
IND	-1.862	3.693	-0.034	-0.504	0.615	0.958	1.044
ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.549 (54.90%) ค่า R ² = 0.302 (30.20%)							
ค่า Adjusted R Square = 0.272 (27.20%) ค่า Durbin-Watson = 1.716							
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01							

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.044 - 1.286 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrection) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 1.716 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.8

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วยคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ดังแสดงในตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 54.90 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 27.20 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากตารางที่ 4.8 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 5 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.302 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ได้ร้อยละ 30.20 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.115 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.590 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.114 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.114 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญ

ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.080 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.078 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.283 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.283 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญ

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.034 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.504 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.615 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.615 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) สรุปได้ว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ อัตรารส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตรารส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตรารส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$NPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \epsilon$$

สมมติฐานที่ 6 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	8.906	7.507		1.186	0.237		
CR	-1.788	0.747	-0.350	-2.394	0.018*	0.200	4.989
QR	1.186	1.021	0.171	1.162	0.247	0.199	5.025
IT	-13.869	1.718	-0.659	-8.072	0.000**	0.643	1.556
ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.549 (54.90%) ค่า R ² = 0.302 (30.20%)							
ค่า Adjusted R Square = 0.272 (27.20%) ค่า Durbin-Watson = 1.716							
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01							

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.556 – 4.989 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 1.716 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.9

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบการบริหารสภาพคล่อง ซึ่งประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ดังแสดงในตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 54.90 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 27.20 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับการบริหารสภาพคล่องที่ดีของกิจการ

จากตารางที่ 4.9 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 6 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.302 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ได้ร้อยละ 30.20 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.350 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.394 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทาง

สถิติ 0.05 (Sig. = 0.018 < 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.171 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.162 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.247 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.726 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.659 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -8.072 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ สรุปได้ว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$GPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CGS_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \epsilon$$

สมมติฐานที่ 7 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดค่าด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	32.959	8.978		3.671	0.000		
CGS	-0.853	1.769	-0.038	-0.482	0.630	0.812	1.231
BSIZE	0.143	0.502	0.023	0.286	0.775	0.777	1.286
IND	0.180	4.417	0.003	0.041	0.968	0.958	1.044

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.407 (40.70%) ค่า R² = 0.165 (16.50%)
 ค่า Adjusted R Square = 0.129 (12.90%) ค่า Durbin-Watson = 2.269
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.044 - 1.286 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrection) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 2.269 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.10

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วยคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ดังแสดงในตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 40.70 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 12.90 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากตารางที่ 4.10 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 7 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.165 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ได้ร้อยละ 16.50 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.038 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.482 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.630 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.630 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี

(CGS) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญ

ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.023 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.286 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.775 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.775 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญ

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.003 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.041 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.968 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.968 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) สรุปได้ว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ อัตรารส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตรารส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตรารส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแบบดังนี้

$$GPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 CR_{it} + \beta_2 QR_{it} + \beta_3 IT_{it} + \epsilon$$

สมมติฐานที่ 8 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM)

	Coefficients			T	Sig.	Collinearity	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	32.959	8.978		3.671	0.000		
CR	0.810	0.893	0.145	0.907	0.366	0.200	4.989
QR	0.725	1.221	0.095	0.594	0.553	0.199	5.025
IT	-6.226	2.055	-0.270	-3.030	0.003**	0.643	1.556

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.407 (40.70%) ค่า R² = 0.165 (16.50%)
 ค่า Adjusted R Square = 0.129 (12.90%) ค่า Durbin-Watson = 2.269
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) พบว่า ค่า VIF น้อยกว่า 10 กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.556 – 4.989 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 2.269 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 4.11

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ดังแสดงในตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 40.70 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 12.90 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากตารางที่ 4.11 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 8 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.165 แสดงว่าระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ได้ร้อยละ 16.50 และจากการทดสอบสมมติฐานแสดงผลได้ว่า

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.145 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.907 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.366 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.366 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ 0.095 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.594 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.553 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.553 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized coefficients) เท่ากับ -0.270 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -3.030 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-Value ของ t) เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.003 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) สรุปได้ว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุน
2. ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุน
3. สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 2 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุน

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
2. อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็วมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุน
3. อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	สนับสนุน เชิงลบ
สมมติฐานที่ 3 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุน
2. ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	สนับสนุน เชิงลบ
3. สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 4 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. อัตราส่วนทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุน
2. อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็วมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุน
3. อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	สนับสนุน เชิงลบ
สมมติฐานที่ 5 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุน
2. ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุน
3. สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุน

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 6 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. อัตรารส่วนทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ	สนับสนุน เชิงลบ
2. อัตรารส่วนทุนหมุนเวียนเร็วมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุน
3. อัตรารส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ	สนับสนุน เชิงลบ
สมมติฐานที่ 7 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น	ไม่สนับสนุน
2. ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น	ไม่สนับสนุน
3. สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 8 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
1. อัตรารส่วนทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น	ไม่สนับสนุน
2. อัตรารส่วนทุนหมุนเวียนเร็วมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น	ไม่สนับสนุน
3. อัตรารส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น	สนับสนุน เชิงลบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยในครั้งนี้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไร ที่ประกอบด้วย คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ขนาดคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไร ที่ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า กับความสามารถในการทำกำไร ที่ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ และอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในงานวิจัยในครั้งนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปศึกษาและพัฒนาต่อยอดได้หรือสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จากฐานข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ฐานข้อมูลออนไลน์ของสำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (www.sec.or.th) SET Market Analysis and Reporting Tool (www.setsmart.com) และเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี และแบบฟอร์ม 56-1 และ Corporate Governance Report of Thai Listed Companies โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 171 รายปีรายบริษัท (Firm years) โดยมีประเด็นในการนำเสนอ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีตัวแปรอิสระที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบไปด้วย คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ขนาดคณะกรรมการบริษัท และ สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ และการบริหารสภาพคล่อง ประกอบไปด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า และมีตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ และอัตรากำไรขั้นต้น จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายงานทางการเงินที่เผยแพร่โดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งหมด 57 บริษัท จำนวน 171 รายปีรายบริษัท (Firm years) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี ซึ่งสามารถสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

1.ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 3 คะแนน มีค่าสูงสุดอยู่ที่ 5 คะแนน โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี 4.16 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี อยู่ในระดับ ดี ดีมาก และดีเลิศ สะท้อนให้เห็นว่าบริษัทให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อเป็นกลไกสำคัญให้กับบริษัทมีการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 7 คน มีค่าสูงสุดอยู่ที่ 17 คน โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการบริษัท 11.19 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีคณะกรรมการบริษัทที่มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอ และเป็นตามความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งมีจำนวน 5 - 12 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด ประเภท และความซับซ้อนของธุรกิจ หากกิจการมีจำนวนคณะกรรมการที่น้อยเกินไปไม่เหมาะสมกับการบริหารงานของบริษัทอาจส่งผลให้การตัดสินใจหรือการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของบริษัทด้อยประสิทธิภาพลงได้ ในทางกลับกันถ้ามีจำนวนคณะกรรมการที่มากเกินไปจนเกิดความจำเป็นของบริษัทจะเกิดความคิดที่แตกต่างกันมากจนเกินไปและเกิดความล่าช้าในการตัดสินใจลงทุน หรือบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของทางบริษัทได้

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.04 เท่า มีค่าสูงสุดอยู่ที่ 4.00 เท่า โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ 0.45 เท่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีการวัดจากสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ ต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมดจากโครงสร้างองค์กร หาก

คณะกรรมการอิสระมีสัดส่วนที่เหมาะสมจะส่งผลให้ การบริหารงานมีความโปร่งใส และนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายหลักที่กำหนดไว้

2.การบริหารสภาพคล่อง

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) ค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.26 เท่า มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 21.37 เท่า โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ร้อยละ 2.39 เท่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีสภาพคล่องในการที่จะชำระหนี้ระยะสั้น หากมีค่าเท่ากับ 1 เท่า หรือมากกว่า 1 เท่า แสดงว่าบริษัทที่มีความสามารถที่จะชำระหนี้ระยะสั้นได้ แต่ถ้าหากน้อยกว่า 1 เท่า แสดงว่าบริษัทกำลังประสบปัญหาด้านการจ่ายชำระหนี้ระยะสั้น ส่งผลให้บริษัทขาดสภาพคล่องในการบริหารจัดการ จึงอาจเกิดปัญหาการดำเนินธุรกิจที่มีประสิทธิภาพในอนาคตได้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.06 เท่า มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 16.53 เท่า โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว ร้อยละ 1.66 เท่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีความสามารถในการเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ทันที เพื่อนำไปใช้จ่ายชำระหนี้ ให้เกิดสภาพคล่องในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ หากค่าที่คำนวณได้สูง แต่ถ้าค่าที่คำนวณมีค่าที่ต่ำแสดงว่าบริษัทไม่มีสินทรัพย์ที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการจ่ายชำระหนี้ และขาดสภาพคล่องในอนาคตได้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) ค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.06 เท่า มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 4.40 เท่า โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า ร้อยละ 0.84 เท่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีความสามารถในการขายสินค้าคงเหลือโดยวัดจากการเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือในช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อที่บริษัทจะได้คำนวณว่าต้องใช้เวลากี่วันในการขายสินค้าอีกทั้งยังช่วยให้กิจการสามารถตัดสินใจในเรื่องราคา การผลิต การตลาดและการซื้อสินค้าคงคลังในรอบต่อไปได้ดีขึ้น หากค่าที่คำนวณได้สูง แสดงว่าบริษัทความสามารถในการขายสินค้าคงเหลือโดย ถ้าหากมีค่าต่ำแสดงว่าบริษัทไม่มีประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าคงเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสามารถในการทำกำไร

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -10.00 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 59.97 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อยู่ที่ร้อยละ 8.54 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าสูง แสดงว่ากิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าและสามารถสร้างกำไรได้มาก หากกิจการบริหารงานได้ไม่ดีจะมีผลทำให้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าน้อย แต่บางอุตสาหกรรมที่ใช้สินทรัพย์น้อยกว่าใช้แรงงานจะทำให้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าสูงกว่า อุตสาหกรรมอื่นได้เช่นกัน ดังนั้นควรพิจารณาอัตราส่วนทางการเงินอื่นประกอบด้วย

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -35.83 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 64.78 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นอยู่ที่ร้อยละ 11.04 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ส่วนใหญ่มีผลตอบแทนจากเงินส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งบริษัทสามารถเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับส่วนผู้ถือหุ้นถ้าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นมีค่าสูง แสดงว่าบริษัทสามารถสร้างกำไรได้มากและผู้ถือหุ้นมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูง แต่ในบางกรณีที่กำลังสุทธิไม่ได้สูงแต่ส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าที่ต่ำก็สามารถทำให้อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้นสูงขึ้นได้เช่นกัน ดังนั้น ควรพิจารณาอัตราส่วนทางการเงินอื่นประกอบด้วย

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -75.73 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 79.84 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตรากำไรสุทธิร้อยละ 10.38 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีความสามารถการทำกำไรสุทธิภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายและภาษี หากค่าที่คำนวณได้มีค่าสูงแสดงว่าสินค้าหรือบริการของบริษัทนั้นมีความสามารถในการทำกำไรที่สูง แต่หากค่าที่คำนวณได้มีค่าต่ำแสดงว่าสินค้าหรือบริการของบริษัทนั้นมีความสามารถในการทำกำไรที่ต่ำอาจเกิดจากปัญหาจากการดำเนินงาน การบริหารจัดการต้นทุนของสินค้าหรือบริการไม่มีประสิทธิภาพ แต่โดยปกติแล้วอัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิมักจะนิยมใช้เปรียบเทียบกันในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้น ๆ ไม่ควรนำไปเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น

อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -41.63 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 93.60 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตรากำไรสุทธิร้อยละ 30.93 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยบริษัทส่วนใหญ่มีความสามารถการทำกำไรขั้นต้น ภายหลังจากต้นทุนขาย หากค่าที่คำนวณได้มีค่าสูงแสดงว่าสินค้าหรือบริการของบริษัทนั้นมีความสามารถในการทำกำไรที่สูง แต่หากค่าที่คำนวณได้มีค่าต่ำแสดงว่าสินค้าหรือบริการของบริษัทนั้นมีความสามารถในการทำกำไรที่ต่ำอาจเกิดจากปัญหาจากการดำเนินงาน การบริหารจัดการต้นทุนของสินค้าหรือบริการไม่มีประสิทธิภาพ แต่โดยปกติแล้วอัตราส่วนอัตรากำไรขั้นต้นมักจะนิยมใช้เปรียบเทียบกันในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้น ๆ ไม่ควรนำไปเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น

5.1.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายงานทางการเงินที่เผยแพร่โดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อมูลระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่จากรายงานการประเมินการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (CGS) โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ทั้งหมด 57 บริษัท จำนวน 171 รายปีรายบริษัท (Firm years) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี ซึ่งสามารถสรุปการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีจำนวน 6 ตัวประกอบด้วย คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) โดยได้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

มีค่าอยู่ระหว่าง -0.8 ถึง 0.8 ถือว่าตัวแปรอิสระคู่หนึ่งมีความสัมพันธ์กันมาก เรียกว่า เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง (Multicollinearity) ซึ่งพบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัว เกิดความสัมพันธ์กันเองในระดับสูง (Multicollinearity) เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) กับอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) มีค่าเท่ากับ 0.892 แต่เมื่อทำการทดสอบอีกครั้งโดยการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 1.044 – 5.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่า ไม่เกิดความสัมพันธ์กันในระดับสูงระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity จึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่แบบสมการถดถอยพหุคูณ

5.1.3 การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) และจำนวนกรรมการอิสระ (IND) และการบริหารสภาพคล่อง ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนสินค้า (IT) และตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายงานทางการเงินที่เผยแพร่โดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อมูลระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี จากรายงานการประเมินการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (CGS) โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ทั้งหมด 57 บริษัท จำนวน 171 รายปีรายบริษัท (Firm years) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี สามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

1.1 สมมติฐานที่ 1 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.890 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.890 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี เป็นกลไก และเครื่องมือของกระบวนการควบคุมที่ดี คะแนนที่กิจการได้รับการประเมิน ไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด ก็ไม่สามารถที่จะชี้วัดถึงความสามารถในการทำกำไรของกิจการได้

ขนาดคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติ

ทดสอบ Sig เท่ากับ 0.059 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.059 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคณะกรรมการบริษัทมีหน้าที่เพียงการบริหาร เป็นตัวกลางในการมอบนโยบายการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งผลตอบแทนที่กิจการจะได้รับอาจจะขึ้นอยู่กับสถานะของเศรษฐกิจ ดังนั้นขนาดคณะกรรมการบริษัท จะมากหรือน้อย ก็ไม่สามารถที่จะใช้วัดถึงความสามารถในการทำกำไรของกิจการได้

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.963 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.963 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคณะกรรมการอิสระนั้นเป็นคณะกรรมการที่มาจากภายนอกซึ่งไม่มีส่วนได้เสียกิจการ ถูกจัดตั้งขึ้นมาภายใต้ข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ เพื่อมาสร้างความสมดุลในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และเป็นตัวช่วยในการตรวจสอบการทำงานของกิจการ จึงไม่สามารถที่จะใช้วัดถึงความสามารถในการทำกำไรของกิจการได้

1.2 สมมติฐานที่ 2 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.062 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.062 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เป็นการวัดถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของกิจการซึ่งเป็นมุมมองเพียงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.184 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.184 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว เป็นการวัดถึงสภาพคล่องของกิจการในการนำสินทรัพย์แปลงสภาพมาเป็นเงินสดเพื่อนำมาชำระหนี้ระยะสั้น ซึ่งเป็นมุมมองในด้านของการบริหารจัดการสินทรัพย์ของกิจการ ไม่สามารถที่จะนำมาเป็นตัวชี้วัดในการให้ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ได้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.003 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำ

กำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้าเป็นอัตราส่วนที่สำคัญมากที่สุดที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร

1.3 สมมติฐานที่ 3 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.360 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.360 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี เป็นการวัดถึงภาพรวมการบริหารจัดการองค์กรที่ดี จึงไม่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกิจการ

ขนาดคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.036 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.036 < 0.05) แสดงให้เห็นว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าหากขนาดของคณะกรรมการมีจำนวนเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไรของกิจการลดลง

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.934 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.934 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ากรรมการอิสระไม่ได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานเพื่อสร้างผลกำไรให้บริษัท

1.4 สมมติฐานที่ 4 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.208 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.208 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เป็นการวัดถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของกิจการซึ่งเป็นมุมมองเพียงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของ

ของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.726 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.726 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเป็นการวัดถึงสภาพคล่องของกิจการในการนำสินทรัพย์แปลงสภาพมาเป็นเงินสดเพื่อนำมาชำระหนี้ระยะสั้น ซึ่งเป็นมุมมองในด้านของการบริหารจัดการสินทรัพย์ของกิจการ ไม่สามารถที่จะนำมาเป็นตัวชี้วัดในการให้ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้า มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.018 < 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของสินค้าอัตราส่วนที่สำคัญมากที่สุดที่ถึงจะสามารถที่จะชี้วัดถึงความสามารถในการทำกำไรของกิจการได้

1.5 สมมติฐานที่ 5 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.114 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.114 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี เป็นการวัดถึงภาพรวมการบริหารจัดการองค์กรที่ดี จึงไม่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกิจการ

ขนาดคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.283 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.283 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าจำนวนของคณะกรรมการบริหารไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง แต่กลับบริหารงานให้ได้ผลกำไรสูงขึ้น

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.615 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.615 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ากรรมการอิสระไม่ได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานเพื่อสร้างผลกำไรให้บริษัท

1.6 สมมติฐานที่ 6 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.018 < 0.05) แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เป็นการกล่าวถึงสภาพคล่องของกิจการ ถ้ากิจการมีสภาพคล่องต่ำ ก็จะส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไรของกิจการลดน้อยลงด้วยเช่นเดียวกัน

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.247 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.247 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว เป็นการวัดถึงสภาพคล่องในการแปลงสินทรัพย์เป็นเงินสด ถ้ากรณีที่กิจการนั้นขาดสภาพคล่อง จึงไม่สามารถที่จะนำมาเป็นตัวชี้วัดในความสามารถในการทำกำไรของกิจการได้

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า เป็นการบ่งบอกถึงระยะเวลาในการขายสินค้า ถ้ากิจการมีระยะเวลาในการขายสินค้าที่ยาวนานก็จะมีผลต่อความสามารถในการทำกำไรที่ลดลง

1.7 สมมติฐานที่ 7 ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.630 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.630 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการจัดอันดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี เป็นการวัดถึงภาพรวมการบริหารจัดการองค์กรที่ดี จึงไม่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกิจการ

ขนาดคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.775 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.775 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าขนาดคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าจำนวนของคณะกรรมการบริหารไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง แต่กลับบริหารงานให้ได้ผลกำไรสูงขึ้น

สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.968 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.968 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ากรรมการอิสระไม่ได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานเพื่อสร้างผลกำไรให้บริษัท

1.8 สมมติฐานที่ 8 การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร วัดค่าจากอัตรากำไรขั้นต้น ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.336 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.336 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เป็นการวัดถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของกิจการซึ่งเป็นมุมมองเพียงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.553 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.553 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว เป็นการวัดถึงสภาพคล่องของกิจการในการนำสินทรัพย์แปลงสภาพมาเป็นเงินสดเพื่อนำมาชำระหนี้ระยะสั้น ซึ่งเป็นมุมมองในด้านของการบริหารจัดการสินทรัพย์ของกิจการ ไม่สามารถที่จะนำมาเป็นตัวชี้วัดในการให้ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า มีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.003 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า เป็นการบ่งบอกถึงระยะเวลาในการขายสินค้า ถ้ากิจการมีระยะเวลาในการขายสินค้าที่ยาวนานก็จะมีผลต่อความสามารถในการทำกำไรที่ลดลง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งหมด 57 บริษัท จำนวน 171 รายปีรายบริษัท (Firm years) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ขนาดคณะกรรมการ

บริษัท (BSIZE) และจำนวนกรรมการอิสระ (IND) และการบริหารสภาพคล่อง ประกอบด้วย อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนสินค้า (IT) และตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ซึ่งจากการวิจัยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ ทรัพย์สมบัติ และคณะ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใน SET100 พบว่า ของคณะกรรมการบริษัท (BOD) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปได้ว่า หากขนาดของคณะกรรมการเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มูลค่ากิจการลดลง เพราะขนาดของคณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและกำหนดเป้าหมายให้กับกิจการ บริหารให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เมื่อการบริหารมีประสิทธิภาพสามารถทำกำไรให้กิจการได้มาก เท่าไรย่อมส่งผลให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นมากเท่านั้น แต่ในทิศทางตรงกันข้ามถ้าการบริหารไม่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนที่น้อยลงด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Azeez (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับได้ทำการศึกษารองการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานที่มั่นคงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีขนาดเล็กจะช่วยให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น นอกจากนี้การ แยกตำแหน่งของกรรมการผู้จัดการและประธานกรรมการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานขององค์กร อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่ใช่ผู้บริหารกรรมการในคณะกรรมการไม่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในศรีลังกา และในทางตรงกันข้ามกับงานวิจัยของ ปรียา นุช ลิมดำเนิน (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้างและ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ของหมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครพล อินทรรัตน์ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับระดับการเปิดเผยข้อมูล สิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า จำนวนคณะกรรมการ บริษัทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม

คะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGS) และ สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และ อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Amaina Buallay, Allam Hamdan and Qasim Zureiget (2017) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซาอุดีอาระเบีย ที่พบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGS) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) ซึ่งอาจเป็นได้ว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นแค่การประเมินการบริหารจัดการองค์กรเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานเพื่อให้กิจการมีกลไกในการกำกับดูแลกิจการที่ดีซึ่งเป็นเครื่องมือของกระบวนการควบคุมที่ดี ในการติดตามผลและการตรวจสอบการบริหารงานเป็นไปได้อย่างมีความเรียบร้อย จึงไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของกิจการเพราะไม่สามารถที่จะวัดค่าได้อย่างมีสาระสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ดา (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลของการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการดำเนินงานทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) เพราะว่าจำนวนกรรมการอิสระเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียกับองค์กร โดยเป็นการจัดตั้งภายในข้อกำหนดของการกำกับดูแลกิจการที่ดี จึงเป็นผลให้สัดส่วนคณะกรรมการอิสระไม่มีผลกระทบกับความสามารถในการทำกำไร และยังพบอีกว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) อาจเป็นไปได้ว่า คณะกรรมการบริษัท ไม่ว่าจะมากหรือน้อย ไม่สามารถที่จะใช้วัดผลการดำเนินงานของกิจการได้ เนื่องจากคณะกรรมการบริษัทเป็นตัวกลางในการมอบนโยบายการบริหารจัดการองค์กรเพื่อนำไปปฏิบัติตาม จึงทำให้ผลการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของกิจการ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ilker Yilmaz (2018) พบว่าคะแนนการกำกับดูแลกิจการ (CGS) สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระ (IND) และขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าตัวแปรดังกล่าวไม่สามารถที่จะวัดผลการดำเนินงานได้ในเชิงประจักษ์ ทำให้ผลการศึกษาออกมาไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน สัดส่วนการคณะกรรมการอิสระไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรายุทธ์ ทัดศรี (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขญา ชาญณรงค์วงศ์กุล (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่า สัดส่วน

ของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการบริษัท (IND) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

พบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา จันทนะศิริ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดยานยนต์และเครื่องดื่ม ที่พบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) แสดงให้เห็นว่าถ้ากิจการมีการบริหารสินค้าคงเหลือที่ไม่มีประสิทธิภาพจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรที่ลดน้อยลง และผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับก็ก้่น้อยลงเช่นเดียวกัน แต่ในทางกลับกัน ถ้ากิจการมีการบริหารสินค้าคงเหลือที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้กิจการมีความสามารถในการทำกำไรได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภณ บุญถนอมวงศ์ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ พบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) กล่าวคือ ถ้าอัตราทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีค่าเพิ่มขึ้น อัตรากำไรสุทธิจะมีค่าเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีค่าลดลง อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรจะมีค่าลดลงตามไปด้วย กล่าวคือ ถ้าอัตราทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีค่าลดลงอัตรากำไรสุทธิ (NPM) จะมีค่าลดลงตามไปด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครวิณี เทพสวัสดิ์ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กล่าวได้ว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า ในระดับที่สูงจะมีผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อยู่ในอัตราที่สูงกว่าไปด้วย ซึ่งหากบริษัทมีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้าในระดับที่น้อยก็จะส่งผลให้บริษัทมีผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อยู่ในอัตราที่น้อยกว่าไปด้วยเช่นกัน

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (CR) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายธาร บุญปองหา (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (CR) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) กล่าวได้ว่า ถ้าหากกิจการมีสินทรัพย์ที่มีอยู่มากจนเกินไป อาจจะทำให้กลายเป็นสินค้าคงเหลือ ไม่สามารถที่จะขายหรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที ทำให้เกิดทุนตันในการจัดเก็บสูงจึงส่งผลกระทบต่ออัตรากำไร

สุทธิลดน้อยลงเช่นเดียวกัน ถ้ากิจการมีการบริหารสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผลประกอบการของกิจการเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีัญญา สิงห์ระราช (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อาจเป็นเพราะอัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงินเป็นอัตราส่วนที่วัดถึงผลระยะสั้นของกิจการ จึงทำให้ไม่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรที่เป็นผลการดำเนินงานระยะยาว และยังพบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา จันทนะศิริ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดยาและเครื่องดื่ม ที่พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อาจเป็นไปได้ว่า อัตราส่วนสภาพคล่อง ไม่สามารถที่จะใช้วัดถึงความสามารถในการทำกำไร ในอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพราะว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ ให้มีสภาพคล่องในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ จึงไม่สามารถที่จะใช้วัดในด้านการให้ผลตอบแทนได้ในเชิงประจักษ์ ผลการศึกษาจึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตของขนาดกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวนเพียง 57 บริษัท ซึ่งมีลักษณะการประกอบธุรกิจและผลการดำเนินงานที่เหมือนกัน ไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนสำหรับทุกบริษัทในประเทศไทย จึงอาจจะไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้กับอุตสาหกรรมอื่น รวมถึงการนำไปใช้อ้างอิงกับธุรกิจในประเทศอื่นได้

2. ข้อจำกัดและขอบเขตของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ศึกษาข้อมูลจากงบการเงินเป็นระยะเวลา 3 ปี คือ พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 อาจไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงในช่วงเวลาอื่นได้ เนื่องจากในแต่ละช่วงเวลาอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางบัญชี รวมถึงปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการประกอบธุรกิจที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้

5.4 ข้อเสนอแนะของการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ของระดับการกำกับดูแลกิจการกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความสามารถในการทำกำไร อาจเป็นไปได้ว่าถ้าขนาดคณะกรรมการมีจำนวนที่น้อย อาจส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกิจการที่น้อยลง รวมถึงช่วยสนับสนุนทฤษฎีตัวแทน กล่าวไว้ว่าคณะกรรมการบริษัทเป็นฝ่ายบริหาร ต้องได้รับความไว้วางใจและได้รับอำนาจในการตัดสินใจทางการบริหารต่าง ๆ จากเจ้าของมีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนให้กิจการนั้นมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงเป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรของกิจการ อาจสรุปได้ว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรของกิจการและเป็นพื้นฐานสำคัญในทฤษฎีตัวแทน

2. ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ของการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความสามารถในการทำกำไร อาจเป็นไปได้ว่า ถ้าบริษัทมีสภาพคล่องที่ต่ำ ก็จะส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรที่น้อยลงไปด้วย รวมถึงช่วยสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร กล่าวไว้ว่าถ้ากิจการใดมีสภาพคล่องสูงจะสามารถทำกำไรได้สูง ถ้าสภาพคล่องต่ำจะส่งผลให้กำไรที่ได้รับน้อยลงไปด้วยเช่นเดียวกัน อาจสรุปได้ว่าการบริหารสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรและเป็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้ที่สนใจ สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในวิเคราะห์ถึงการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ

2. นักลงทุน นักวิเคราะห์ และผู้ใช้งบการเงินทั่วไป อาจจะใช้ผลการศึกษาไปเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจในการลงทุนแก่นักลงทุน และสะท้อนให้เห็นความแตกต่างของความสัมพันธ์ ทำให้นักลงทุนสามารถนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุนด้วยความระมัดระวัง

3. สำหรับภาครัฐก็จะช่วยให้ทราบถึงปัจจัยที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน เพื่อนำไปใช้กำหนดนโยบายขององค์กรให้ตอบสนองต่อผู้ลงทุนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำงานวิจัยหรือใช้เป็นกรณีศึกษาเพื่อพัฒนางานวิจัยในอนาคต โดยการเปลี่ยนกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งอาจทำให้ผลการวิจัยแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดประโยชน์และข้อสังเกตใหม่ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา โดยใช้ตัวแปรอิสระระดับการกำกับดูแลกิจการประกอบด้วย คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGR) สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ (IND) และจำนวนคณะกรรมการบริษัท (BSize) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และการบริหารสภาพคล่อง ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของสินค้า (IT) ซึ่งอาจจะยังไม่ครอบคลุมความหมายของการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้อย่างครบถ้วน สำหรับงานวิจัยในอนาคตอาจจะเพิ่มเติมการกำกับดูแลกิจการอื่น ๆ เพื่อให้งานวิจัยมีมุมมองที่หลากหลาย และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น คุณภาพการจัดประชุมผู้ถือหุ้น จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการบริษัท ระดับการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กังสดาล แก้วหนาม, ศิริลักษณ์ ศุภชัย และนภาพร ลิขิตวงศ์ขจร. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ประเมินโดยสมาคมส่งเสริมกรรมการบริษัทไทยกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 6 (1), 44-53.
- ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์. (2562). ผลของการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 4 (2), 314-325.
- ณัฐฤดี ทรัพย์สมบัติ, ก้องภพ แสงทอง, ณัฐนรี ยาสะบู่, ณัฐพล ลัดดี, นิคานนท์ ชูแก้ว และศิวกกร พงษ์ศรี. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่ากิจการของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใน SET100. วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 9 (4), 1-14.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2555). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2555 สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2564, จากเว็บไซต์ <https://www.setsustainability.com/download/vej1kpd3874zgo> ศูนย์การเรียนรู้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี 2560. สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2564, จากเว็บไซต์ https://www.sec.or.th/TH/Documents/CompanyHandbooksandGuidelines/CGcode2560_th.pdf
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2556). วิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ปี 2540 สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2564, จากเว็บไซต์: <https://www.setsustainability.com/download/vej1kpd3874zgo> กรุงเทพมหานคร. (2563)
- ธัญญา ฉัตรรัมย์เย็น. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100. การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการเงิน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตยา ทัดเทียม, พิมพิศา พรหมมา. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100). วารสารสุทธิปริทัศน์, 34(109), 150-161.
- เบญจวรรณ ศุภภัทรพร. (2562). ผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 4 (2), 172-190.
- เบญจพร โมกขะเวส. (2561). ผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยชินวัตร.

- ปราณี แจ่มสาคร. (2556). ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานทางบัญชีที่มีผลต่อการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการของกลุ่มธุรกิจการเงิน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์. การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร. (2559). ผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจของกลุ่มบริษัทดัชนี SET50 กับความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่. วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร, 14 (1), 2-20.
- รมิดา คงเขตวนิช. (2559). การประเมินหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการทำกำไรและมูลค่ากิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายงานงานวิจัย, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วิจิตร จำลองราษฎร์. (2561). ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ ความเสี่ยงในการล้มละลาย และผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 12 (1), 60-78.
- วรลักษณ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรลักษณ์ ธนาลักษณ์วงศ์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ที่ได้รับการจัดอันดับคะแนน CGR. การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ศรัณญา สิงห์ระราช. (25562). อิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100. วิทยานิพนธ์ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สายธาร บุญปองหา. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สถาบันกรรมการบริษัทไทย. (2561). จัดทำการสำรวจตามโครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน ประจำปี 2561 (CGR 2018) สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <http://www.thai-iod.com/th/projects-2.asp>
- สถาบันกรรมการบริษัทไทย. (2562). จัดทำการสำรวจตามโครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน ประจำปี 2562 (CGR 2019) สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <http://www.thai-iod.com/th/projects-2.asp>

- สถาบันกรรมการบริษัทไทย. (2563). **จัดทำการสำรวจตามโครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน ประจำปี 2563 (CGR 2020)** สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <http://www.thai-iod.com/th/projects-2.asp>
- สุพัตรา จันทนะศิริ. (2564). **ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารหมวดอาหารและเครื่องดื่ม. วารสารการสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** , 5 (1), 234-249.
- สุภัทสรุ ยามะเทวัน. (2562). **ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.**
- เสาวลักษณ์ บ่อศิลป์. (2558). **ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างองค์กรธุรกิจและสังคมต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงาน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีสภาพคล่องและมีมูลค่าการซื้อขายสูงสุด (SET50).** วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- โสภณ บุญถนอมวงศ์. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- อารีญา ศรีธรรมนิตย์. (2563). **ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์กับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.**
- อัศวิณี เทพสวัสดิ์. (2562). **ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100. การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.**

BIBLIOGRAPHY

- Azeez, A.A. (2015). **Corporate Governance and Firm Performance: Evidence from Sri Lanka**. *Journal of Finance and Bank Management*, Vol.3(1), 180-189.
- Amina Buallay, Allam Hamdan and Qasim Zureigat. (2017). **Corporate Governance and Firm Performance: Evidence from Saudi Arabia**. *Australasian Accounting, Business and Finance Journal*, Vol.11(1), 79-93.
- Agus Wahyudin and Badingatus Solikhah. (2016). **Corporate governance implementation rating in Indonesia and its effects on financial performance**. *Corporate Governance: The International Journal of Business in Society*, Vol.17(2), 250-265.
- Duc Hong Vo and Tri minh Nguyen. (2014). **The Impact of Corporate Governance on Firm Performance: Empirical Study in Vietnam**. *International Journal of Economics and Finance*, Vol.6(6), 1-13
- E. Halimatusdiah et al. (2015). **Performance and good corporate governance to the profitability of a group of businesses listed on the Indonesia Stock Exchange**. *E-Journal of Applied Psychology*, 2(2), 38-48
- Eppsand Cereola. (2008). **institutional shareholder service (ISS) corporate governance rating reflect a company's operating performance**. *Critical Perspective on Accounting*, Vol.28 (1), 1135-1148.
- Kara, Erdur and Karabiyik. (2015). **Effects Of Corporate Governance Level On The Financial Performance Of Companies: A Research On BIST Corporate Governance Index (XKURY)**. *Ege Academic Review*, Vol.15 (2), 265-274.
- Kushani Panditharathna and Hirindu Kawshala. (2017). **The Relationship between Corporate Governance and Firm Performance**. *Management and Administrative Sciences Review*, Vol.6 (2), 73-84.
- Shafie Mohamed Zabria, Kamilah Ahmadb and Khaw Khai Wahc. (2016). **Corporate Governance Practices and Firm Performance: Evidence from Top 100 Public Listed Companies in Malaysia**. *Procedia Economics and Finance*, Vol.35 (1), 287-296.
- Yilmaz, L. (2018). **Corporate Governance and Financial Performance Relationship: for Oman Companies**. *Journal of Accounting, Finance and Auditing Studies*, Vol.4(4), 84-106.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ที่คัดเลือกมาศึกษา

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 จำนวน 57 บริษัท รวมทั้งสิ้น 171 รายปีรายบริษัท (Firm years)

ลำดับ	ชื่อหลักทรัพย์	ชื่อบริษัท
1	AHC	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)
2	AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
3	AQUA	บริษัท อควา คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
4	BA	บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
5	BCH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสพิทอล จำกัด (มหาชน)
6	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)
7	BEAUTY	บริษัท บีวดี คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)
8	BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
9	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
10	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)
11	BTS	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
12	CHG	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)
13	CMR	บริษัท เชียงใหม่รามธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน)
14	AHC	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)
15	AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
16	AQUA	บริษัท อควา คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
17	BA	บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
18	BCH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสพิทอล จำกัด (มหาชน)
19	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)
20	BEAUTY	บริษัท บีวดี คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)
21	BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
22	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
23	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)
24	BTS	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
25	CHG	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)
26	CMR	บริษัท เชียงใหม่รามธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน)

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อหลักทรัพย์	ชื่อบริษัท
31	COM7	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)
32	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
33	CSR	บริษัท เทพธานีกรีธา จำกัด (มหาชน)
34	CSS	บริษัท คอมมิวนิเคชั่น แอนด์ ซิสเต็มส์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)
35	DUSIT	บริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน)
36	EKH	บริษัท เอกชัยการแพทย์ จำกัด (มหาชน)
37	ERW	บริษัท ดี เอราวัณ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
38	FE	บริษัท ฟาร์อีสท์ เฟมไลน์ ดีดีบี จำกัด (มหาชน)
39	FN	บริษัท เอฟเอ็น แฟคตอรี่ เอ้าท์เลท จำกัด (มหาชน)
40	FTE	บริษัท ไฟร์เทรดเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
41	GLOBAL	บริษัท สยามโกลบอลเฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
42	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
43	III	บริษัท ทริฟเฟิล ไอ โลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)
44	IT	บริษัท ไอที ซิตี จำกัด (มหาชน)
45	JWD	บริษัท เจดับเบิลยูดี อินโฟโลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)
46	KWC	บริษัท กรุงเทพโสภณ จำกัด (มหาชน)
47	LPH	บริษัท โรงพยาบาล ลาดพร้าว จำกัด (มหาชน)
48	LRH	บริษัท ลาภาน่า รีสอร์ท แอนด์ โฮเทล จำกัด (มหาชน)
49	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
50	MAKRO	บริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน)
51	MATI	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)
52	MC	บริษัท แม็คกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
53	M-CHAI	บริษัท โรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน)
54	MEGA	บริษัท เมก้าไลฟ์ไซแอนซ์ จำกัด (มหาชน)
55	NTV	บริษัท โรงพยาบาลนนทเวช จำกัด (มหาชน)
56	PLANB	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)
57	PORT	บริษัท สหไทย เทอร์มินอล จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
CGS	171	3.00	5.00	4.1579	.79238
BSIZE	171	7.00	17.00	11.1930	2.85599
IND	171	.04	4.00	.4541	.29220
CR	171	.26	21.37	2.3851	3.15790
QR	171	.06	16.53	1.6625	2.31951
IT	171	.06	4.40	.8488	.76683
ROA	171	-10.00	59.97	8.5436	7.40977
ROE	171	-35.83	64.78	10.8443	11.03764
NPM	171	-75.73	79.84	10.3759	16.13397
GPM	171	-41.63	93.60	30.3933	17.65015
Firm Size	171	688.66	523354.33	34259.03	76265.23
Valid N (listwise)	171				

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

Correlations

		CGS	BSIZE	IND	CR	QR	IT
CGS	Pearson Correlation	1	.202**	.109	-.338**	-.341**	.310**
	Sig. (2-tailed)		.008	.155	.000	.000	.000
	N	171	171	171	171	171	171
BSIZE	Pearson Correlation	.202**	1	.160*	-.151*	-.115	.331**
	Sig. (2-tailed)	.008		.037	.048	.133	.000
	N	171	171	171	171	171	171
IND	Pearson Correlation	.109	.160*	1	-.057	-.052	.007
	Sig. (2-tailed)	.155	.037		.457	.497	.925
	N	171	171	171	171	171	171
CR	Pearson Correlation	-.338**	-.151*	-.057	1	.892**	-.420**
	Sig. (2-tailed)	.000	.048	.457		.000	.000
	N	171	171	171	171	171	171
QR	Pearson Correlation	-.341**	-.115	-.052	.892**	1	-.420**
	Sig. (2-tailed)	.000	.133	.497	.000		.000
	N	171	171	171	171	171	171
IT	Pearson Correlation	.310**	.331**	.007	-.420**	-.420**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.925	.000	.000	
	N	171	171	171	171	171	171

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่และการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.321a	.103	.065	7.16556	2.101

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: ROA

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	964.518	7	137.788	2.684	.012a
Residual	8369.280	163	51.345		
Total	9333.798	170			

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: ROA

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	15.222	3.906		3.897	.000		
CGS	.106	.770	.011	.138	.890	.812	1.231
BSIZE	-.416	.218	-.160	-1.905	.059	.777	1.286
IND	.090	1.922	.004	.047	.963	.958	1.044
CR	-.730	.389	-.311	-1.879	.062	.200	4.989
QR	.708	.531	.222	1.334	.184	.199	5.025
IT	-2.733	.894	-.283	-3.057	.003	.643	1.556

a. Dependent Variable: ROA

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่และการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.296 ^a	.087	.048	10.76773	1.916

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: ROE

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	1812.162	7	258.880	2.233	.034 ^a
	Residual	18898.867	163	115.944		
	Total	20711.028	170			

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: ROE

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	17.260	5.870		2.940	.004		
	CGS	1.062	1.156	.076	.918	.360	.812 1.231
	BSIZE	-.694	.328	-.180	-2.117	.036	.777 1.286
	IND	-.239	2.888	-.006	-.083	.934	.958 1.044
	CR	-.738	.584	-.211	-1.263	.208	.200 4.989
	QR	.280	.798	.059	.351	.726	.199 5.025
	IT	-3.204	1.344	-.223	-2.384	.018	.643 1.556

a. Dependent Variable: ROE

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่และการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.549 ^a	.302	.272	13.76999	1.716

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: NPM

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	13345.016	7	1906.431	10.054	.000 ^a
	Residual	30906.854	163	189.613		
	Total	44251.871	170			

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: NPM

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	8.906	7.507		1.186	.237		
CGS	2.351	1.479	.115	1.590	.114	.812	1.231
BSIZE	.452	.419	.080	1.078	.283	.777	1.286
IND	-1.862	3.693	-.034	-.504	.615	.958	1.044
CR	-1.788	.747	-.350	-2.394	.018	.200	4.989
QR	1.186	1.021	.171	1.162	.247	.199	5.025
IT	-13.869	1.718	-.659	-8.072	.000	.643	1.556

a. Dependent Variable: NPM

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการกำกับดูแลกิจการที่และการบริหารสภาพคล่องกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.407 ^a	.165	.129	16.46853	2.269

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: GPM

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	8752.082	7	1250.297	4.610	.000 ^a
	Residual	44207.615	163	271.212		
	Total	52959.696	170			

a. Predictors: (Constant), IND, QR, CGS, BSIZE, IT, CR, FIRM SIZE

b. Dependent Variable: GPM

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	32.959	8.978		3.671	.000		
CGS	-.853	1.769	-.038	-.482	.630	.812	1.231
BSIZE	.143	.502	.023	.286	.775	.777	1.286
IND	.180	4.417	.003	.041	.968	.958	1.044
CR	.810	.893	.145	.907	.366	.200	4.989
QR	.725	1.221	.095	.594	.553	.199	5.025
IT	-6.226	2.055	-.270	-3.030	.003	.643	1.556

a. Dependent Variable: GPM

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายศุภกร โพธิ์ทอง
วัน เดือน ปีเกิด	20 ตุลาคม 2540
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 83 หมู่ที่ 9 ตำบลชมพู อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก 65190
ประวัติการศึกษา	ปี พ.ศ. 2560-2561 บัณฑิตบัณฑิต วิชาเอกสอบบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ประสบการณ์ทำงาน	ปี พ.ศ. 2561-2562 เจ้าหน้าที่บัญชี ระดับ 8 คุมโครงการก่อสร้าง บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2562 - 2563 หัวหน้าแผนกบัญชี บริษัท ตฤณ แอสเสท จำกัด ปี พ.ศ. 2563-2564 อาจารย์ประจำแผนกวิชาบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ปี พ.ศ. 2564 - ปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	พหลมคอนโด ปิ่นเกล้า สเตชั่น เลขที่ 9/123 ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700